

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียน
โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กัญญาณัฐ สมหมาย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีการศึกษา 2565

THE DEVELOPMENT OF CHINESE SPEAKING SKILL AND CLASS
PARTICIPATION USING SCENARIO BASED LEARNING
FOR GRADE 6 STUDENTS

KANYANATH SOMMAI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
For the Degree of Master of Education
Department of Curriculum and Instruction
College of Education Science, Dhurakij Pundit University
Academic Year 2022

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยกิจบัณฑิตย

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการมีส่วนร่วมในการเรียน โดยใช้ฉาก
สถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เสนอโดย นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ไสว พิกขาว
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิภารัตน์ นุตตะกะเชวีญ)

 กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไสว พิกขาว)

 กรรมการ
(อาจารย์ ดร. พงมัลย์ สกกลเกียรติ)

 กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุกนง นฤพนธ์จิรกุล)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

 ทบบัณฑิตวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร. พงนภิตญา โนนโกศล)

วันที่ 21 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2566

Thesis Title DEVELOPMENT OF CHINESE SPEAKING SKILLS AND CLASS PARTICIPATION USING SCENARIO-BASED LEARNING FOR GRADE 6 STUDENTS

Author Kanyanath Sommai

Thesis Advisor Associate Professor Dr. Sawai Fakkao

Program Master of Education in Curriculum and Instruction

Academic Year 2022

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) compare the Chinese speaking skills of Grade 6 students before and after learning through Scenario-Based Learning, 2) compare the Chinese speaking skills of Grade 6 students after learning through Scenario-Based Learning with a determined criterion of 70%, and 3) examine the participation of Grade 6 students in learning through Scenario-Based Learning. The sample consisted of one classroom with 36 Grade 6 students from Phum Tawan Wittaya Foundation School, Lam Sai Subdistrict, Lam Luk Ka District, Pathum Thani Province, who were studying in the second semester of the academic year 2022. A cluster random sampling method was used. The research tools included Chinese lesson plans utilizing Scenario-Based Learning, a Chinese speaking skill test, and an observation form for class participation. The statistics used in data analysis were mean scores, standard deviations, and t-tests.

The findings were as follows: 1) the Chinese speaking skills of Grade 6 students after learning through Scenario-Based Learning were statistically higher than before, with a significance level of .05, 2) the Chinese speaking skills of Grade 6 students after learning through Scenario-Based Learning showed no statistically significant difference compared to the specified criteria of 70%, and 3) the overall class participation of Grade 6 students in learning through Scenario-Based Learning was found to be at a high level.

Keywords: Scenario-based learning, Chinese speaking skills, Class participation

Sawai Fakkao

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์.ดร.ไสว พักขาว อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิทยานิพนธ์มีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พจมาลย์ สกลเกียรติ อาจารย์ จริญญา วาณิชวิริยะ และนางปิยลดา หารไชย ที่เมตตาตรวจสอบเครื่องมือและข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูโรงเรียนมูลนิธิธวัชวันวิทยา ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลทางวิจัยจนทำให้งานวิจัยเสร็จสิ้นในเวลาอันจำกัด

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

กัญญาณัฐ สมหมาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.8 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....	8
ภาษาต่างประเทศ	
2.2 การจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน.....	22
2.3 ทักษะการพูดภาษาจีน.....	30
2.4 การมีส่วนร่วมในการเรียน.....	38
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	46
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
3.5 วิเคราะห์ข้อมูล.....	55
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิจัย.....	58
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	63
5.2 อภิปรายผล.....	63
5.3 ข้อค้นพบในการวิจัย.....	66
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	66
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	75
ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	76
ข จดหมายขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	78
ค เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	82
ง เอกสารขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ.....	84
จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	86
ฉ ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	190
ช ตัวอย่างผลงานและภาพบรรยากาศการจัดการเรียน.....	195
ประวัติผู้เขียน.....	200

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 1.1.....	10
2.2 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 1.2.....	12
2.3 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 1.3.....	14
2.4 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 2.1.....	17
2.5 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 2.2.....	18
2.6 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 3.1.....	19
2.7 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 4.1.....	20
2.8 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 4.2.....	21
3.1 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนเป็นรายบุคคล	49
3.2 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียน โดยใช้ฉลาก..... สถานการณ์เป็นฐาน	52
4.1 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉลากสถานการณ์เป็นฐาน..... ก่อนเรียนและหลังเรียน	58
4.2 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียน โดยใช้..... ฉลากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 70	59
4.3 การมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉลากสถานการณ์เป็นฐาน.....	59

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสร้างเสริมสมรรถนะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศที่สองโดยเฉพาะภาษาจีนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่งที่มีผู้ใช้มากเป็นลำดับสองรองจากภาษาอังกฤษและเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะทางภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

สาธารณรัฐประชาชนจีนมีศักยภาพทางเศรษฐกิจและการเมืองสูง ซึ่งได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจโลก โดยนำศักยภาพทางอำนาจมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคำกล่าวที่ว่า ศตวรรษที่ 21 จะเป็นศตวรรษที่สาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาทในฐานะมหาอำนาจในทางเศรษฐกิจ การเมือง ตลอดทั้งมหาอำนาจทางทหารในภูมิภาค และอาจจะเป็นมหาอำนาจที่ถ่วงดุลกับมหาอำนาจอื่นทั้งในภูมิภาคเอเชียและในภูมิภาคตะวันตก ส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็นหนึ่งในภาษาที่สำคัญที่สุดของโลก โดยมีฐานะเป็นภาษาหลักของสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการเติบโตของประเทศ เปรียบได้ตั้งสะพานทางการสื่อสารเพื่อเชื่อมระหว่างบุคคล เป็นกุญแจสำคัญสำหรับการสร้างความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือของมนุษย์ที่ใช้การสื่อความหมายให้สามารถติดต่อสื่อสาร ทำให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านภาษาจีนย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่าง ๆ สำหรับประเทศไทยนั้นภาษาจีนกลางได้เข้ามามีบทบาทต่อตลาดแรงงานของไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านสังคมและเศรษฐกิจโลกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สุพรรณิการ์ วงศ์สุตา, 2564)

ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนรัฐบาลนำโดยกระทรวงศึกษาธิการจึงมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจังมากขึ้น โดยมีการกำหนดให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สอง และมีการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา ในปี พ.ศ. 2557 ได้มีการกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และได้พัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานสากล (เยาวลักษณ์ วิสุทธิ์สิริ และคณะ, 2564)

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเริ่มแพร่หลายและได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและวัฒนธรรม ส่งผลให้สาธารณรัฐประชาชนจีนเริ่มเข้ามามีบทบาทต่อเวทีโลก รวมทั้งประเทศไทยมากขึ้น อีกทั้งการรวมตัวกันก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ส่งผลให้ภาคตลาดแรงงานของประเทศไทยมีความต้องการ

บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านภาษาจีนเป็นจำนวนมาก แต่จากการสำรวจ พบว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียน และนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาอย่างเร่งด่วน (ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Jingru, 2560)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนมีหลายปัจจัย เช่น การจัดการเรียนการสอนที่ไม่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมค่อนข้างน้อย และผู้สอนมักเน้นการสอนโครงสร้างทางภาษามากกว่าการให้ผู้เรียนฝึกพูด ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่กล้าใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (เยาวลักษณ์ วิสุทธิ์สิริ และคณะ, 2564)

ในปัจจุบันปัญหาในการเรียนภาษาจีนนั้นผู้เรียนแทบไม่มีโอกาสได้พูด หรือใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน นอกจากชั่วโมงเรียนภาษาจีนในห้องเรียนเท่านั้นทำให้ในปัจจุบันผู้เรียนภาษาจีนส่วนใหญ่ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะฝึกฝนทักษะในการพูด ไม่มีความกล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่เกิดจากการรู้เรียนภายในห้องเรียน ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสาร รวมถึงขาดความมั่นใจในการพูด เพราะกลัวเกิดการผิดพลาดจากการเรียบเรียงประโยค ไม่สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เชื่อมโยงไปถึงการขาดความรู้ความเข้าใจในด้านคำศัพท์ที่ถูกต้องเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการพูด เพื่อสื่อสารภาษาจีนได้อย่างเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ รวมทั้งระบบการเรียน การสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นการสอบพูด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสื่อสารเบื้องต้นส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรการเรียนการสอน (สุพรรณนิการ์ วงศ์สุตา, 2564)

สำหรับในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาจีน การจัดกิจกรรมการเรียนจึงควรมีลักษณะที่ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาแวดล้อม สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และความรอบรู้ นอกจากนี้การจัดกระบวนการสอนควรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง การเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย รวมถึงกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งกิจกรรมควรฝึกให้ควบคู่กับการเรียนรู้ที่ไปสู่การเรียนที่พึ่งตัวเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Life long Learning) (กรมวิชาการ, 2544) อันนำไปสู่การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม และใช้ได้จริงมากที่สุด (วาณี โรจนดิษฐ์ และคณะ, 2560)

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำเอาเทคนิคการสอนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานมาจัดกิจกรรมการเรียน ซึ่งการเรียนแบบฉากสถานการณ์เป็นฐานเป็นการสร้างฉากสถานการณ์ขึ้นมาให้มีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงที่ผู้เรียนสามารถประสบพบเจอได้ในภายหลัง การจัดกิจกรรมการเรียนด้วยฉากสถานการณ์เป็นฐานจะช่วยให้เกิดการถ่ายโยงความรู้ ผู้เรียนจะได้คิดแก้ปัญหาจากฉากสถานการณ์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการสื่อสารภาษาจีนจากฉากสถานการณ์ที่ทางผู้สอนจำลองขึ้น การสอนโดยใช้ฉากสถานการณ์สามารถเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนที่พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ฉากสถานการณ์ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ

และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในลักษณะการผสมผสานกันในฉากสถานการณ์ (วาณี โรจนดิษฐ์, 2560)

โรงเรียนมูลนิธิภูมิเทวะวันวิทยาเป็นอีกหนึ่งสถานศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และได้มีการเปิดสอนภาษาจีนในระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยได้กำหนดเกณฑ์ที่ร้อยละ 70 จากการอ้างอิงเกณฑ์ที่ร้อยละ 70 ของสถานศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนมากไม่ผ่านเกณฑ์ และมีทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับต่ำ

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาจีนมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (Scenario-Based Learning) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการพัฒนาการพูดภาษาจีนของตนเอง การจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานนี้ยังให้ประสบการณ์ในด้านการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การวางแผนแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะเรียนรู้การพูดภาษาจีนที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

1.2.2 ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 หรือไม่

1.2.3 การมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานอยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 70

1.3.3 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน

1.4.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

1.4.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานอยู่ในระดับมาก

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชน ในตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 3 โรงเรียน 1) โรงเรียนพระวิสุทธีวงส์ 2) โรงเรียนคอมมูนิตี้อินคอนโทร 3) โรงเรียนมูลนิธิภูมิธรรมวันวิทยา เป็นนักเรียนทั้งหมด 223 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมูลนิธิภูมิธรรมวันวิทยา ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่ม โดยการจับฉลากโรงเรียนมา 1 โรงเรียนได้โรงเรียนมูลนิธิภูมิธรรมวันวิทยา ซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียน 36 คน ผู้วิจัยจึงใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ทักษะการพูดภาษาจีน

2. การมีส่วนร่วมในการเรียน

1.5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาสอนในครั้งนี้ คือ เนื้อหารายวิชารายวิชาภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน 2551 ซึ่งประกอบด้วย 5 แผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 在中国坐车 นั่งรถที่ประเทศจีน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 中国的超市真好玩 ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนเย็นบ่อย ๆ

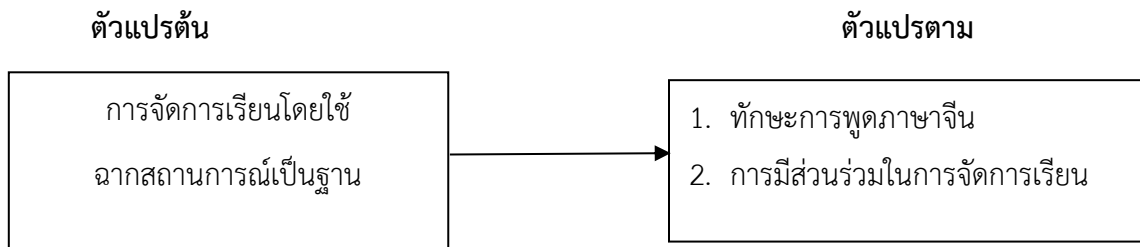
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 中国小宝宝过生日 เด็ก ๆ ชาวจีนฉลองวันเกิด

1.5.4 ระยะเวลาในการทำวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งหมด 15 ชั่วโมง

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน ทักษะการพูดภาษาจีน การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียน แล้วนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน หมายถึง การจัดฉากสถานการณ์ขึ้นมาให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่ผู้เรียนอาจประสบได้ในอนาคต จูงใจให้ผู้เรียนอยากรับรู้ประสบการณ์นั้น และพยายามแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนการกระตือรือร้นจากฉากสถานการณ์ที่ผู้สอนจำลองขึ้น มีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน โดยประยุกต์จากแนวคิดของจิตสุภา กิติผดุง (2564) และ สิริวิชญ์ กมลทิพย์ และ สุดคนิง นฤพนธ์จิรกุล (2565) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน

1. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงกิจกรรมที่จะทำ แนะนำเบื้องต้นเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียนที่จะทำ เน้นย้ำให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในฉากสถานการณ์

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้และตรวจสอบความรู้เดิมของตนเองว่ามีเพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาจากฉากสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการพูดภาษาจีนแก้ปัญหาในฉากสถานการณ์ที่ได้รับ

ขั้นที่ 4 ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง ขั้นตอนที่ผู้เรียนมั่นใจแล้วว่าเข้าใจในเนื้อหา และผู้เรียนจะได้รับงานที่มอบหมายให้ทำด้วยตนเองเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาจีนเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล คือการนำผลลัพธ์ของการเรียนรู้มาเทียบกับเป้าหมายที่ต้องการ เพื่อให้ทราบว่าระดับความรู้ และทักษะการพูดของนักเรียนอยู่ในระดับใด เพื่อหาแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

ทักษะการพูดภาษาจีน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารผ่านการพูดในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง เหมาะสม ที่ประยุกต์จากแนวคิดของ Oller (1979) และ Montgomery (2002) ซึ่งประกอบด้วย 1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ 2) ความถูกต้องของโครงสร้าง

ทางไวยากรณ์ 3) การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์ 4) การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ 5) การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ 6) ความมั่นใจในการพูด ซึ่งวัดผลโดยการใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินแบบรูบริกส์ (Rubrics Scoring)

การมีส่วนร่วมในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ปรับจากแนวคิดของ FAO (1994) ประกอบด้วย 1) แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม 2) มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย 3) ให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วยดี 4) แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม 5) รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม 6) มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งวัดได้โดยแบบสังเกตการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต

เกณฑ์ร้อยละ 70 หมายถึง เป้าหมายของคะแนนทักษะการพูดภาษาจีนกำหนดเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม โดยอ้างอิงจากเป้าหมายโรงเรียนมูลนิธิภูมิคุ้มกันวิทยา

1.8 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.8.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาจีนสูงขึ้น

1.8.2 ครูได้แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานในระดับชั้นอื่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยซึ่งมีหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.1 เป้าหมายของวิชาภาษาจีน

2.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2.1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.4 คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์รายวิชา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

2.2.2 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

2.2.3 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

2.2.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

2.3 ทักษะการพูดภาษาจีน

2.3.1 ความหมายของทักษะการพูดและทักษะการพูดภาษาจีน

2.3.2 ความสำคัญของทักษะการพูดภาษาจีน

2.3.3 แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน

2.3.4 การวัดทักษะการพูดภาษาจีน

2.4 การมีส่วนร่วมในการเรียน

2.4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

2.4.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

2.4.3 องค์ประกอบของการมีส่วนร่วม

2.4.4 แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

2.4.5 การวัดการมีส่วนร่วม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.1 เป้าหมายของวิชาภาษาจีน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กล่าวถึงการเรียนภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คือ พัฒนาผู้เรียนให้ มีทักษะ และสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน - แสดงออก สามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความ เข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีนเพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและ ถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย-จีน ด้วยภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว สาระสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานพุทธศักราช 2551 จึงประกอบด้วย

1. การใช้ภาษาจีนในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน-แสดงออก แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ สรุปความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. การใช้ภาษาจีนตามแบบแผนและวัฒนธรรมจีน รู้และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. การใช้ภาษาจีนในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. การใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ทั้งนี้ เป้าหมายการเรียนรู้ดังกล่าวกำหนดขึ้นตามมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน 1.3 นำ เสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการ พูดและการเขียน

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กล่าวถึง ได้กำหนดเนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับการเรียนภาษาจีน เพื่อให้โรงเรียนได้พัฒนา ผู้เรียนให้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะการสื่อสารภาษา และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีนตามระดับวัย ของผู้เรียน ซึ่งเป็นไปตามหลักการและมาตรฐานสากลของการเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ โดย กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น พื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กล่าวถึง สำหรับการเรียนรู้ภาษาจีนได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดขอบข่ายการเรียนรู้เป็น รายปี เพื่อให้โรงเรียนได้พัฒนาผู้เรียนให้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะการสื่อสารภาษา และความเข้าใจ ในวัฒนธรรมจีน ตามระดับวัยของผู้เรียน ซึ่งซับซ้อนขึ้นทั้งแนวกว้างและแนวลึกและมีความหลากหลายที่ ครอบคลุมสาระ รวมทั้งเป็นไปตามหลักการและมาตรฐานสากลของการเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะ ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง ความ คิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 1.1

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ เช่น การเล่นเกม การวาดภาพ ตัวอย่าง 请排队 qǐngpáidui 分组 fēnzǔ 准备 zhǔnbèi 开始 kāishǐ 请站起来 qǐngzhànqǐlái 再做一次 zàizuòyíci 请帮助他 qǐngbāngzhùtā 请再画 qǐngzàihuà 注意听 zhùyìtīng 要回答先举手 yàohuídáxiānjǔshǒu 先听后说 xiāntīnghòushuō

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอน ตามหลักการออกเสียง	1. หลักการออกเสียง 2. ข้อความ นิทาน และบทกลอน 3. การใช้พจนานุกรม ตัวอย่าง การออกเสียงเบา 轻声 qīngshēng การออกเสียงม้วนลิ้น 儿化音 érhuàiyīn
	3. ระบุประโยค ข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย	ประโยค ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมายที่มีความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม งานอดิเรก นันทนาการ สุขภาพ สวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ คำศัพท์สะสม 500-600 คำ
	4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน หรือเรื่องเล่าง่าย ๆ	1. ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องเล่า 2. คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ตัวอย่าง 谁? shuí? 什么? shénme? 哪里? nǎli? 在做什么? zàizuòshénme? 什么时候? shénmeshíhòu? 怎么样? zěnmeyàng?

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 1.2

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	1. พูดหรือเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	<p>1. บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ</p> <p>2. ประโยค ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อนและบุคคล ใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ</p> <p>大家好! dàjiā hǎo!</p> <p>明天见! míngtiān jiàn !</p> <p>我是 wǒ shì</p> <p>那是我 nà shì wǒ</p> <p>认识你 rènshí nǐ</p> <p>我很高兴。 wǒ hěn gāo xìng.</p> <p>我也是。 Wǒ yě shì.</p> <p>好的 hǎo de</p> <p>我也去。 wǒ yě qù.</p>
	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ	<p>คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ ตัวอย่าง</p> <p>不要 bú yào</p> <p>请坐好 qǐng zuò hǎo</p> <p>老师，我们可以去...吗？ lǎo shī, wǒ men kě yǐ qù ...ma?</p> <p>你要认真... nǐ yào rèn zhēn...</p> <p>你应该... nǐ yīng gāi...</p>

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
	3. พูดหรือเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ	<p>ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้บอกความต้องการ การขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>不 bù</p> <p>没 méi</p> <p>我要一张纸</p> <p>wǒ yào yī zhāng zhǐ</p> <p>A: 请帮我们...扫地...。 qǐng bāng wǒ men...sǎo dì...</p> <p>B: 可以, 不可以</p> <p>kě yǐ , bù kě yǐ</p> <p>我没空。 Wǒ méi kòng.</p>
ป.6	4. พูดหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	<p>ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>同学们好！ tóng xué men hǎo !</p> <p>我是...人。 wǒ shì ...rén.</p> <p>我住在...。 wǒ zhù zài ...</p> <p>我在...学校读书、学习上学。</p> <p>wǒ zài ...xué xiào dú shū , xué xí , shàng xué.</p> <p>这是我的...。 zhè shì wǒ de ...</p> <p>我的爱好是...。 wǒ de ài hào shì ...</p> <p>我读上...年级。 Wǒ dú shàng ... nián jí.</p> <p>我在学习... (中文/英文)。</p> <p>wǒ zài xué xí ... (zhōng wén , yīng wén).</p>

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
	5. พูดหรือเขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	<p>ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึก และการให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด</p> <p>ดี ไม่ดี</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>觉得 juéde、喜欢 xǐhuan</p> <p>爱 ài、高兴 gāoxìng</p> <p>伤心 shāngxīn、难过 nánguò</p> <p>快乐 kuàilè、开心 kāixīn</p> <p>甜 tián、酸 suān、咸 xián</p> <p>辣 là、淡 dàn、苦 kǔ</p> <p>香 xiāng、好看 hǎokàn</p> <p>不好看 bùhǎokàn、可爱 kě'ài</p> <p>不可爱 bùkě'ài、美丽 měilì</p>

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตารางที่ 2.3 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 1.3

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	1. พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	<p>ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ในการพูดและเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล ตัวเลข ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา กิจกรรม สี ขนาด รูปทรง ตำแหน่งของสิ่งของ ทิศทางง่าย ๆ สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก</p> <p>เครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>qiūji ,dōngji.</p>

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
		<p>ตัวอย่าง</p> <p>圆 yuán、方 fāng、角 jiǎo</p> <p>长 cháng、短 duǎn、夏季 xiàjì</p> <p>雨季 yǔjì、凉季 liángjì</p> <p>春 chūn、夏 xià、秋 qiū</p> <p>冬 dōng、东 dōng、南 nán、西 xī 北 běi、早上 zǎoshang</p> <p>上午 shàngwǔ、中午 zhōngwǔ</p> <p>下午 xiàwǔ、晚上 wǎnshang</p> <p>时间 shíjiān、</p> <p>逗号 (,) dòuhào</p> <p>问号 (?) wèn hào</p> <p>句号 (。) jù hào</p> <p>顿号 (、) dùn hào</p> <p>感叹号 (!) gǎn tàn hào</p> <p>冒号 (:) mào hào</p> <p>引号 (“...”) yǐn hào</p> <p>中国一年有四季：春季、夏季、秋季、冬季。</p> <p>zhōngguó yī nián yǒu sì jì: chūn jì, xià jì, qiū jì, dōng jì.</p>

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	1. พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	普吉在泰国的南部。pǔjǐzài tàiguó denánbù.
	2. เขียนภาพ แผนผัง และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลของเรื่องต่างๆ ที่มี ความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง และตาราง ตัวอย่าง 这是我的课程表，上午有两节汉语课，一节泰 语课，下午有两节英语课，一节体育课。 Zhè shì wǒde kè chéng biǎo, shàngwǔ yǒu liǎng jié hànyǔ kè, yī jié tàiyǔ kè, xiàwǔ yǒu liǎng jié yīngyǔ kè, yī jié tǐyù kè. 这是我们班的值日表。 Zhè shì wǒmen bān de zhí rì biǎo.
	3. พูดหรือเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องใกล้ตัว ตัวอย่าง 我觉得汉语不难。wǒjuéde hànyǔ bù nán

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตารางที่ 2.4 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 2.1

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน เช่น การส่งและรับของด้วยมือทั้งสองข้าง ถ้าจำเป็นต้องใช้มือเดียว ให้ใช้มือขวา
	2. บอกข้อมูล และความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่ของจีน	ข้อมูล และความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน ตัวอย่าง 节日 jiérì、春节 chūnjié 清明 qīngmíng、端午 duānwǔ 中秋节 zhōngqiūjié 儿童节 értóngjié、元旦 yuándàn 母亲节 mǔqīnjié 父亲节 fùqīnjié 圣诞节 shèngdànjié
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน ตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การตัดกระดาษ ศิลปะการป้องกันตัว และการเขียนพู่กันจีน ตัวอย่าง 剪纸 jiǎnzhǐ、儿歌 érgē 放 fàng、做风筝 zuòfēngzhēng 猜谜语 cāimíyǔ、跳舞 tiàowǔ 体操 tǐcāo、书法 shūfǎ 画画儿 huàhuàr、象棋 xiàngqí

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตารางที่ 2.5 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 2.2

ชั้น	ตัวชี้วัดขั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	1. บอกความเหมือน หรือความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และการ ลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาจีนและภาษาไทย	1. ความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ 2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยคของภาษาจีนและภาษาไทย เช่น 2.1 เสียงในภาษาจีน: เสียงพยัญชนะ/เสียงสระ/เสียง วรรณยุกต์ 2.2 ตัวอักษรจีน: ลำดับขีด- คำ: การประสมคำ 2.3 วลี: โครงสร้างวลี 2.4 ประโยค: โครงสร้างประโยคความเดียว 2.5 เครื่องหมายวรรคตอน
	2. บอกความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างเทศกาล งาน ฉลอง และประเพณี ตาม วัฒนธรรมของจีนกับวัฒนธรรม ของไทย	ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณี ตามวัฒนธรรมของจีนกับวัฒนธรรม ของไทย ตัวอย่าง 元旦 yuándàn (新年 xīnnián) 春节 chūnjié 、 泼水节 pōshuǐjié (宋干节 sònggànjié) 母亲节 mǔqīnjié 父亲节 fùqīnjié 教师节 jiàoshījié 儿童节 értóngjié

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น
 พื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตารางที่ 2.6 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 3.1

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอ ด้วยการพูดหรือเขียน	1. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น 2. แหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ 3. วิธีการนำเสนอ 4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ 4.1 数学 shùxué 4.2 自然科学 zìránkēxué 4.3 社会科学 shèhuìkēxué (地理 dìlǐ、历史 lìshǐ 宗教与文化 zōngjiàoyǔwénhuà) 4.4 泰语 tàiyǔ 4.5 外语 wàiyǔ (英语 yīngyǔ、 汉语 hànyǔ) 4.6 卫生与体育 wèishēngyǔtǐyù 4.7 艺术 yìshù (手工艺 shǒugōngyì、绘画 huìhuà 音乐 yīnyuè、舞蹈 wǔdǎo) 4.8 职业与科技 zhíyèyǔkējì

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตารางที่ 2.7 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 4.1

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	1. ใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	<p>1. ประโยค หรือบทสนทนาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา</p> <p>2. นำคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์จริง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>请排队 qǐngpáidui</p> <p>分组 fēnzǔ、准备 zhǔnbèi</p> <p>开始 kāishǐ</p> <p>请站起来 qǐngzhànqǐlái</p> <p>再做一次 zàizuòyíci</p> <p>请帮助他 qǐngbāngzhùtā</p> <p>请再画 qǐngzàihuà</p> <p>注意听 zhùyìtīng</p> <p>要回答先举手 yàohuídáxiānjǔshǒu</p> <p>先听后说 xiāntīnghòushuō</p>

สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตารางที่ 2.8 ตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 4.2

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ป.6	1. ใช้ภาษาจีนในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ	การใช้ภาษาจีนในการสืบค้น และรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัวจากสื่อต่าง ๆ ตัวอย่าง 人物 rénwù 、 食物 shíwù 动物 dòngwù 职业 zhíyè、 报纸 bàozhǐ 日常用品 rìchángyòngpǐn 时间 shíjiān 地点 dìdiǎn 网络 wǎngluò

2.1.4 คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์รายวิชา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสัทอักษรภาษาจีน ตัวอักษรจีน คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค ตามหลักการอ่านในระบบเสียงภาษาจีนกลาง บอกความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยค จากการฟังหรือการอ่าน ตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาในบทเรียน บทความสั้น พูดโต้ตอบด้วยประโยคสั้น ๆ เพื่อสื่อสารระหว่างบุคคล พูดเพื่อสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึก บอกข้อมูล ของอาหารไทยและจีน บรรยายหรือเขียนบรรยายลักษณะของคนจีนในความรู้สึกของตนเอง ใช้ภาษาจีนในการบรรยายหรือแนะนำสถานที่ในบริเวณโรงเรียน และสถานที่อื่น ๆ อย่างถูกต้อง บอกความเหมือน หรือความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ใช้คำศัพท์ภาษาจีนสนทนา พูดตอบโต้ตามโครงสร้างประโยคของภาษาจีนและภาษาไทย ระดับพื้นฐาน ใช้ภาษาจีนในการแสดงความคิดเห็นและสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

โดยเลือกใช้ทักษะกระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน การจำ คิดวิเคราะห์และเขียน สื่อความ กระบวนการทำงานกลุ่ม/คู่ และสมรรถนะ 5 สมรรถนะ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและใช้กระบวนการสื่อสารทางภาษา การสร้างความตระหนัก การสืบเสาะหาข้อมูลความรู้ การอภิปราย และนำเสนอข้อมูลเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะทางภาษาและนำความรู้และทักษะทางภาษาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ตระหนักในคุณค่า เกิดความภาคภูมิใจและหวงแหนในความเป็นชาติไทย ได้แก่ มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ

2.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

การจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้เป็นการช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้สอนสร้างฉากสถานการณ์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการแก้ปัญหา ได้ใช้ทักษะกระบวนการคิด และการตัดสินใจจากฉากสถานการณ์นั้น ๆ โดยที่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในบทบาทหรือฉากสถานการณ์

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ความหมายของการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานมีนักการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

Akins and Crichton (2003) อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานว่าเป็นการเรียนรู้ที่อยู่ในสภาพจริง กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนจากกิจกรรมที่ไม่ใช่กิจกรรมเชิงเส้นตรง ผู้เรียนจะเรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย ภาระงานที่ได้รับมอบหมายสามารถย้อนกลับไปมาได้เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่

Mery and Blakiston (2010) ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานคือการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ทางด้านทฤษฎีและแนวคิดเข้ากับสถานการณ์แห่งความเป็นจริง โดยมีฐานแนวคิดที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้ทำภาระงานในบริบทจริง และผู้เรียนต้องใช้ความรู้เดิมผสมผสานกับบริบทใหม่เพื่อหาหนทางแก้ปัญหา ดังนั้นผู้เรียนจึงได้เรียนรู้มากกว่าการท่องจำ แต่เป็นการประยุกต์ความรู้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

Errington (2011) ให้คำนิยามว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน เป็นแนวทางการสอนที่ใจนำเอาเหตุการณ์จริงมาใช้เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้ ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ผสมผสานกับทักษะการทำงาน การเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงทำให้การเรียนรู้ในชั้นเรียนเหมือนกับชีวิตจริง ผู้เรียนเรียนรู้การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น เสริมสร้างวุฒิภาวะและจริยธรรมทางวิชาชีพซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทักษะอาชีพ

Sorin (2013) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน คือการสร้างสถานการณ์ที่นำมาจากชีวิตจริง โดยให้ผู้เรียน จดจ่ออยู่กับสถานการณ์นั้น และแสวงหาหนทางในการแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงจึงช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะชีวิต ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องใช้เมื่อไปประกอบอาชีพจริง

Louise (2012) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (Scenario-Based Learning) เป็นกลยุทธ์วิธีในการสอนที่ผู้เรียนต้องเลือกเส้นทางในการแสวงหาความรู้ตามที่ตนถนัด อาจหมายถึงผู้เรียนต้องการเรียนรู้คำศัพท์ที่ตนเองสนใจ และทำให้ผู้เรียนอยู่ในฉากสถานการณ์ที่ต้องมีการโต้ตอบซึ่งมักจะอิงตามสถานการณ์ที่ใช้ในชีวิตจริง การจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเป็นอีกหนึ่งการจัดการเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงต่อตัวผู้เรียน

สิริวิทย์ กมลทิพย์ และ สุดคนึง นฤพนธ์จิรกุล (2565) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเป็นการเลือกฉากสถานการณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ฉากสถานการณ์ที่ดีต้องมีความเหมือนจริง จูงใจให้ผู้เรียนอยากรับรู้ประสบการณ์นั้นและพยายามแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา ฉาก

สถานการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษควรเป็นสถานการณ์เตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเมื่อต้องเข้าสู่การทำงานจริง

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเป็นการสร้างฉากสถานการณ์ขึ้นมาให้ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงที่ผู้เรียนอาจประสบในอนาคตทำให้ผู้เรียนจะได้คิดแก้ปัญหาจากฉากสถานการณ์และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.2.2 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานได้มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

Akins and Crichton (2003) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานที่ใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาไว้ ดังนี้

1. สถานการณ์ที่สร้าง ควรเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากสวมบทบาทเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่
2. เป็นสถานการณ์ที่เน้นการใช้ภาษาสำหรับผู้เรียนแต่ละคนที่มีส่วนในแต่ละบทบาท
3. เป็นสถานการณ์ที่มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับวิธีการที่ผู้เรียนจะเลือกใช้ในการดำเนินการ
4. เป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง และผู้เรียนจะต้องไม่ถูกประเมินในจุดของการแสดงบทบาทแต่จะเน้นถึงความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหน้าที่ของภาษา

Kindley (2002) ลักษณะของการสอนตามแนวการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานมีความแตกต่างจากการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional approach) โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานและเรียนรู้ร่วมกัน คิดแก้ปัญหาที่ไม่มีคำตอบตายตัวล่วงหน้า ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก ในขณะที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม การเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานมีความท้าทายผู้เรียนและสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการทั้งของผู้เรียนและตลาดแรงงานในปัจจุบัน

Mery and Blakiston (2010) สรุปลักษณะสำคัญของการเรียนรู้ฉากสถานการณ์เป็นฐานไว้ 2 ประการ ได้แก่

1. สถานการณ์ที่เรียนรู้ต้องเป็นสถานการณ์ตามสภาพจริง ผู้สอนต้องกำหนดภาระงานให้ตรงตามเหตุการณ์จริง มีความซับซ้อนพอสมควรและไม่มีคำตอบล่วงหน้า เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาหนทางแก้ปัญหา โดยในสถานการณ์นั้นจำเป็นต้องมีตัวจุดชนวน เพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะนำไปสู่ผลลัพธ์รูปแบบต่าง ๆ

2. ผู้เรียนต้องได้รับคำแนะนำและผลสะท้อนกลับจากการทำภาระงาน ซึ่งอาจมาจากผู้สอนหรือมาจากเพื่อนร่วมกลุ่มเรียนก็ได้ คำแนะนำและผลสะท้อนกลับจะช่วยลดความตึงเครียดของผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองเพื่อหาจุดบกพร่องและแนวทางปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สรุปได้ว่าจุดเด่นของลักษณะการสร้างฉากสถานการณ์ขึ้นมาโดยเป็นการจัดการเรียนที่ให้ผู้เรียนได้เผชิญกับฉากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนให้เกิดความรู้และทักษะที่เกิดจากการได้ปฏิบัติหรือเผชิญในฉากสถานการณ์

2.2.3 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน มีขั้นตอนดังนี้ (วงเดือน สุวรรณศิริ และคณะ, 2559)

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 เตรียมทีมผู้สอน ทีมผู้สอนต้องได้รับการเตรียมเพื่อให้มีความรู้และสามารถปฏิบัติงานได้ตั้งแต่การสร้างฉากสถานการณ์

1.2 การเตรียมผู้เรียน ผู้เรียนต้องได้รับการเตรียมก่อนเรียนรู้ในฉากสถานการณ์ โดยอธิบายถึงวิธีการเรียน การเตรียมตัว นอกจากนี้ผู้เรียนต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับฉากสถานการณ์มาก่อน เน้นย้ำให้ผู้เรียนแสดงบทบาทที่ตนเองได้รับให้เสมือนจริง ร่วมมือในการเรียนการสอนทุกขั้นตอน ปฏิบัติตามกฎกติกาและตั้งใจเรียน

1.3 การเตรียมฉากสถานการณ์ ต้องเตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อม และเหมาะสมกับฉากสถานการณ์

2. ขั้นสอน

2.1 การอธิบายก่อนการปฏิบัติ เป็นการแนะนำและเตรียมการ ผู้สอนจะบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้ บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน อธิบายฉากสถานการณ์ อุปกรณ์ สิ่งแวดล้อม บุคคล กฎระเบียบ ขอบเขตความรู้และความคาดหวังของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

2.2 การปฏิบัติตามฉากสถานการณ์ ในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติ ผู้สอนต้องคอยสังเกตพฤติกรรม เป็นผู้ช่วยให้การปฏิบัติของนักเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี หากผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติได้หรือต้องการความช่วยเหลือ ผู้สอนต้องสามารถควบคุมสถานการณ์โดยการให้ข้อมูลเพิ่มเติม ปรับเปลี่ยนข้อมูลหรือสิ่งกระตุ้นบางอย่างเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องไว้

2.3 การอภิปรายสรุปและสะท้อนความคิดหลังเรียน เป้าหมายของการอภิปรายสรุป และสะท้อนความคิดหลังเรียน คือ ต้องการให้แรงเสริมทางบวกแก่ผู้เรียน และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แบบสะท้อนความคิด สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติได้ รวมไปถึงเปิดโอกาสให้อธิบายเหตุผลในการปฏิบัติในฉากสถานการณ์ดังกล่าว รูปแบบการอภิปราย สรุป และสะท้อนความคิดทำได้หลายรูปแบบ เช่น ในขั้นตอนแรกให้สอบถามความรู้สึกของผู้เรียนต่อสถานการณ์และต่อตนเอง อาจให้ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มสังเกตการณ์ร่วมสะท้อนความรู้สึกและพฤติกรรม ผู้สอนจะสะท้อนในสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ดีและส่วนที่บกพร่อง ไม่ตำหนิ แต่เน้นการให้กำลังใจและเสริมแรงทางบวก สุดท้ายผู้สอนจะเน้นการนำไปใช้โดยใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิดโดยการสอบถามผู้เรียนว่าสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากฉากสถานการณ์ไปใช้จริงได้อย่างไร

3. ขั้นประเมินผล

3.1 การประเมินผลตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เช่น ประเมินความรู้และการใช้ความรู้ การติดต่อสื่อสาร การทำงานเป็นทีม

3.2 การประเมินปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอน เพื่อใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

Kumar (2022) มีทฤษฎีและแบบจำลองสำหรับการออกแบบการเรียนการสอนมากมายให้เลือก และการเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนจะทำให้ผู้เรียนสนใจในสถานการณ์ที่ใกล้กับชีวิตจริง หรือการจำลองสถานการณ์ หรือประสบการณ์การเรียนรู้ที่ช่วยให้พัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคต มีการเรียงลักษณะขั้นตอนสำคัญหลายประการ สำหรับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ดังนี้

1. ความสมจริง

เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ สถานการณ์จะต้องสมจริงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ครูผู้สอนยังคงให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้เรียน

2. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรดึงจุดแข็งหลักของผู้เรียน และอนุญาตให้ใช้ทักษะที่ผู้เรียนกำลังพัฒนา ในขณะเดียวกันก็ปรับปรุงจุดอ่อนของผู้เรียน

3. กลยุทธ์การเรียนรู้ประยุกต์

ทุกสถานการณ์ที่จำลองขึ้นควรเกี่ยวข้องกับทักษะหรือความรู้ที่ผู้เรียนได้รวบรวมไว้แล้ว และสามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการกระทำมากกว่าการอ่านหรือฟังข้อมูลเพียงอย่างเดียว

4. เชิงโต้ตอบ

ผู้เรียนจะให้ความสนใจในสถานการณ์ที่จำลองขึ้นได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนจะต้องได้การฝึกทักษะการพูดผ่านการโต้ตอบ แม้จะเป็นการจำลองขึ้นในห้องเรียนเสมือนจริง การโต้ตอบควรอาศัยประสบการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริงมากกว่าข้อมูลทางทฤษฎี

สิริวิชญ์ กมลทิพย์ และ สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล (2565) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน (Scenario-based learning) ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. เผชิญฉากสถานการณ์ (Facing a scenario) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรับทราบถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และตรวจสอบความรู้เดิมของตนเองว่ามีเพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาจากฉากสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นหรือไม่

1.1 ผู้สอนใช้เวลาประมาณ 10 นาทีเพื่อแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้

1.2 ผู้สอนตรวจสอบหรือประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีเพียงพอต่อการเรียนรู้ตามเนื้อหาหรือไม่

1.3 ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ อธิบายลักษณะกิจกรรมและผลที่คาดหวังจากกิจกรรมการเรียนรู้

2. ต่อสู้กับปัญหา (Tackling the problem) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ฝึกใช้ทักษะภาษาอังกฤษและทักษะอื่น ๆ ทางสังคม ในการแก้ปัญหากับฉากสถานการณ์ที่ได้รับ

- 2.1 ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนละความสามารถประมาณกลุ่มละ 4-6 คน ในการจัดกลุ่มผู้สอนต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนจะมีบทบาทในการฝึกทักษะภาษา แสดงความคิดเห็นและช่วยกันแก้ปัญหาภายในกลุ่ม
 - 2.2 ผู้สอนแนะนำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์ได้กับกิจกรรมนั้น
 - 2.3 ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์
 - 2.4 ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม ให้ความช่วยเหลือและเสริมการเรียนรู้กลุ่มที่ประสบปัญหาในการทำกิจกรรม
 - 2.5 ผู้เรียนนำเสนอผลงานตามที่กิจกรรมกำหนดไว้
 - 2.6 ผู้สอนรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องเสริมความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยังบกพร่องและแสดงข้อผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่
 - 2.7 ผู้เรียนสรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม โดยอาจเขียนสรุปในรูปแบบบันทึกหลังเรียน (Learning log) หรือแบบบันทึกสะท้อนคิด (Reflective writing) ก็ได้
3. เรียนรู้ด้วยตนเอง (Learning independently) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนมั่นใจแล้วว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาอย่างเพียงพอ
 - 3.1 ผู้สอนมอบหมายกิจกรรมให้ผู้เรียนทำด้วยตนเอง
 - 3.2 ผู้สอนแจ้งเกณฑ์การประเมินชิ้นงานและประเมินชิ้นงานเป็นรายบุคคล
 - 3.3 ผู้สอนแจ้งผลการประเมินชิ้นงานและให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นรายบุคคล
- จิตสุภา กิตติมุง (2564) ได้ให้ขั้นตอนการจัดเรียนรู้โดยใช้ Scenario-based learning อาจแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ ที่มีความต่อเนื่องกันของขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้ายของกิจกรรมอันประกอบด้วย
- ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ (Pre-Brief)
 1. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงกิจกรรมที่จะทำ แนะนำเบื้องต้นเกี่ยวกับเนื้อหาของการเรียนรู้ที่จะทำและวัตถุประสงค์เน้นย้ำให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในสถานการณ์จำลองรวมถึงการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมและหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย
 2. ชี้แจงให้ผู้เรียนแบ่งบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายในสถานการณ์จำลองกฎข้อตกลงเบื้องต้น และการประเมินผล
 3. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาสถานการณ์จำลองหรือเหตุการณ์ที่กำหนดขึ้นในเบื้องต้น
 - ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามสถานการณ์ (Running Scenarios)
 1. ผู้เรียนปฏิบัติตามบทบาทตามสถานการณ์จำลองหรือกระบวนการที่กำหนดตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในสถานการณ์จำลองหรือเหตุการณ์ที่กำหนดขึ้นพิจารณามิติต่าง ๆ เช่นกระบวนการตัดสินใจการแก้ปัญหาการมีภาวะผู้นำและทำงานร่วมกันอย่างเหมาะสม

2. ผู้เรียนประยุกต์ใช้องค์ความรู้ให้สอดคล้องกับปัญหาที่พบในสถานการณ์จำลอง หรือเหตุการณ์ที่กำหนดขึ้นอย่างถูกต้องเหมาะสมสถานการณ์จำลอง

3. สะท้อนความคิดภายหลังการแสดงสถานการณ์จำลอง

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปการเรียนรู้ (De-brief)

1. ใช้เวลาประมาณ 15 - 20 นาทีให้ผู้เรียนสะท้อนคิดและตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเชื่อมโยงความรู้สู่การปฏิบัติในสถานการณ์จำลองและสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์จริง

2. ผู้เรียนเล่าประสบการณ์ในสถานการณ์แสดงความรู้สึกต่อประสบการณ์ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

3. ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนี้บอกข้อดีและจุดที่ต้องปรับปรุง

สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน (Scenario-based learning) ต้องมีความต่อเนื่องของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้หรือการสร้างฉากทัศน์ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการกระทำมากกว่าการอ่านหรือฟังข้อมูลเพียงอย่างเดียว

2.2.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ทิตานา แคมมณี (2557) กล่าวถึงองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานไว้ดังนี้

1. มีผู้สอนและผู้เรียน

2. มีสถานการณ์ ข้อมูล บทบาทและกติกา ที่สะท้อนความเป็นจริง

3. ผู้เล่นในสถานการณ์มีปฏิสัมพันธ์กันหรือมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้น

4. ผู้เล่นหรือผู้สวมบทบาทมีการใช้ข้อมูลที่ให้ในการตัดสินใจ

5. การตัดสินใจส่งผลต่อผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

6. มีการอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ ข้อมูล และกติกาของสถานการณ์ วิธีการเล่น พฤติกรรมการเล่น และผลการเล่น เพื่อการเรียนรู้

7. มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ Jefferies (2008) ได้แก่

1. ผู้สอน (Teacher) มีหน้าที่เป็นผู้อำนวยการควบคุมในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน สะท้อนคิดประสบการณ์และสรุปผลการเรียนรู้ ผู้สอนต้องให้การสนับสนุนผู้เรียนตามที่ต้องการ ออกแบบฉากสถานการณ์ การเตรียมอุปกรณ์เครื่องใช้ในฉากสถานการณ์ ให้สามารถใช้งานได้ ขณะเดียวกันผู้สอนก็ต้องได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีประสบการณ์ ความรู้สึกเหมือนผู้เรียนในขณะที่อยู่ในสถานการณ์ ทำให้ผู้สอนวิเคราะห์ความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ในฉากสถานการณ์ได้

2. ผู้เรียน (Student) ผู้เรียนต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้ชี้แนะและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองระหว่างเรียน ผู้เรียนจะมีบทบาทสมมติแตกต่างกันไป ซึ่งผู้เรียนควรทราบล่วงหน้าและควรมีการสลับสับเปลี่ยนบทบาทให้ผู้เรียนแต่ละคนได้รับบทบาทที่หลากหลาย

3. ลักษณะการจัดการฝึกปฏิบัติ (Educational Practices) การจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน มีลักษณะสำคัญคือ Hallmark, Thomas and Gantt (2014)

3.1 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน (Faculty-Student Interaction) ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการคงอยู่ของความรู้และความเชื่อมั่นในตนเอง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนที่ดี จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเรียนรู้ที่ซับซ้อนได้

3.2 การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Active Learning) เป็นวิธีการสอนที่สำคัญซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ที่จะอธิบายสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์เดิม จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

3.3 การเรียนแบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยของผู้เรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้เรียนจะได้มีการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหากมีการเรียนรู้เป็นกลุ่ม

3.4 ความคาดหวังในผลลัพธ์ (High Expectation) คือการที่ผู้สอนคาดหวังให้ผู้เรียนปฏิบัติพฤติกรรมได้สำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนควรบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์รายวิชาหรือตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดในฉากสถานการณ์ สามารถปฏิบัติตามที่ผู้สอนแนะนำ การออกแบบฉากสถานการณ์ที่ดีควรสร้างให้มีมาตรฐานสูงและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมตามที่คาดหวัง

3.5 การเรียนรู้ที่หลากหลาย (Diverse Learning) เป็นความหลากหลายในการเรียนรู้ทักษะจากรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน

3.6 เวลาในการจัดการเรียนรู้ (Time on Task) ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์ และจำนวนครั้งที่เข้าเรียนมีผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียน จำนวนชั่วโมงที่เพิ่มขึ้นในการเข้าเรียนในฉากสถานการณ์ทำให้ระดับความรู้และการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นด้วย

3.7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้น โดยผู้สอนให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติในฉากสถานการณ์กับมาตรฐานที่กำหนดไว้

4. การออกแบบฉากสถานการณ์ ในการออกแบบฉากสถานการณ์ที่ดีมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง Groom, Handerson and Sittner (2014) ดังนี้

4.1 วัตถุประสงค์ (Objectives) วัตถุประสงค์ของฉากสถานการณ์มีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้สอนต้องกำหนดวัตถุประสงค์ที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออกมา ได้แก่ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถทางปัญญา ความสามารถทางทักษะและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงอื่น ๆ ที่ผู้สอนต้องการให้เกิดขึ้น การกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสามารถกำหนดได้ตามหลัก SMART Goals คือ 1) มีความเฉพาะเจาะจง (Specific) การกำหนดวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจน เป็นไปได้ว่าสิ่งที่ต้องการเรียนรู้คืออะไร โดยผู้สอนและผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน 2) สามารถวัดได้ (Measurable) การกำหนดวัตถุประสงค์ให้สามารถวัดผลได้ โดยใช้เครื่องมือหรือแบบประเมินทำให้สามารถรู้ว่าการดำเนินการเรียนรู้ของผู้เรียนถึงขั้นตอนใด ผลของแต่ละขั้นเป็นอย่างไร

และบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ 3) สามารถบรรลุได้ (Attainable & Assignable) การกำหนดวัตถุประสงค์ให้เหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง (Reasonable & Realistic) วัตถุประสงค์ที่ดีต้องสามารถอธิบายได้ มีความสมเหตุสมผล และมีความเหมือนจริงกับสถานการณ์ที่สร้างขึ้นอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด ทฤษฎี และสามารถปฏิบัติได้จริง และ 5) มีกำหนดเวลาแน่นอน (Time Available) การกำหนดวัตถุประสงค์ต้องเหมาะสมกับเวลาในขณะนั้น กล่าวคือการระบุวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อควรมีขอบเขตของเวลาที่แน่นอนในการปฏิบัติงานว่าจะต้องบรรลุเป้าหมายในระยะเวลาใดของการจัดการเรียนในสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้นการระบุวัตถุประสงค์ที่ดีจึงควรระบุระยะเวลาการบรรลุเป้าหมายในช่วงการเรียนรู้ในชั้นสอนของผู้เรียน

4.2 ความเหมือนจริง (Fidelity) การออกแบบสถานการณ์ให้มีความเหมือนจริง สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้มากยิ่งขึ้น การออกแบบสถานการณ์ให้มีความเหมือนจริง จะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของสถานการณ์ ทั้งตัวสถานการณ์ อุปกรณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ความเหมือนจริงของสถานการณ์มีหลายระดับ การเลือกใช้แบบไหนจึงขึ้นกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด

4.3 การแก้ปัญหา (Problem Solving) การออกแบบสถานการณ์มีความซับซ้อนแตกต่างกัน สถานการณ์ที่มีความซับซ้อนมากนับว่าเป็นสถานการณ์ที่มีการวางแผนมาอย่างสมบูรณ์ ซึ่งมีความสำคัญกับผู้เรียนเพราะจะสามารถสะท้อนกระบวนการคิดวิเคราะห์และการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนได้ ดังนั้นการออกแบบสถานการณ์จึงควรออกแบบให้สถานการณ์สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และตัดสินใจได้ เหมาะสมกับระดับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน

4.4 การสนับสนุนผู้เรียน (Student Support) ผู้สอนต้องจัดให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้การดำเนินสถานการณ์บรรลุเป้าหมาย

4.5 การอภิปรายสรุปและสะท้อนคิด (Debriefing) เป็นการอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนภายหลังเสร็จสิ้นสถานการณ์ การอภิปรายสรุปและสะท้อนคิดมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะเป็นการกระตุ้นหรือชี้้นำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

5. ผลลัพธ์จากการเรียนรู้ (Outcomes) ผลลัพธ์การจัดการเรียนโดยใช้สถานการณ์มี 5 ด้านประกอบด้วย

5.1 ความรู้ (Knowledge) ความรู้ที่เกิดขึ้นมักมีความจำเพาะเจาะจงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน

5.2 ทักษะที่แสดงออก (Skill Performance) การจัดการเรียนโดยใช้สถานการณ์สามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร

5.3 ความพึงพอใจของผู้เรียน (Learner Satisfaction) ความพึงพอใจเป็นการตอบสนองของผู้เรียนต่อประสบการณ์ที่ได้รับ ได้แก่ ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนที่เฉพาะเจาะจง การเปลี่ยนทัศนคติของ

ผู้เรียนที่เกิดจากความพึงพอใจ ความพึงพอใจต่อวิธีดำเนินการและสิ่งแวดล้อมของการเรียน ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

5.4 การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) เป็นการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การคิดเชิงเหตุผลสำหรับการตัดสินใจในสถานการณ์นั้น ๆ เป็นการตัดสินใจด้วยตนเองอย่างมีจุดมุ่งหมายในการแยกแยะ วิเคราะห์ ประเมินหรือหาข้อสรุปเพื่ออธิบายเหตุการณ์

5.5 ความมั่นใจในตนเอง (Self-Confidence) ความมั่นใจในตนเองเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินชีวิต การจัดการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้นในเรื่องการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการแก้ปัญหา ระดับความมั่นใจในตนเองมีผลต่อความสามารถในการแสดงออกทักษะต่าง ๆ ได้อย่างที่ถูกต้อง

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของการจัดการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานต้องประกอบด้วยผู้สอน ผู้เรียน สภาพแวดล้อมต้องคล้ายกับสถานที่จริง และสถานการณ์ต้องครบองค์ประกอบ และต้องเป็นฉากที่ให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมเท่า ๆ กัน

2.3 ทักษะการพูดภาษาจีน

ทักษะการพูดภาษาจีนถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสื่อสารและสื่อความหมาย ทั้งนี้เพราะภาษาจีนมีความแตกต่างจากภาษาไทยค่อนข้างมาก ในการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากการพูดเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร

2.3.1 ความหมายของทักษะการพูดและทักษะการพูดภาษาจีน

ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการพูดเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสารโดย (สุนีดี ภูจิราพันธุ์, 2554) ได้อธิบายความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ด้วยถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางให้ผู้ฟังรับรู้และตอบสนองตามที่ผู้พูดต้องการ เพราะฉะนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการพูดจึงเป็นทักษะที่ ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด การที่ผู้เรียนคนหนึ่งจะเรียนภาษาจีนได้ดีนั้นควรเริ่มต้นจากการฝึกทักษะการพูด เพราะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ทางภาษา และจะช่วยให้เรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

อัญญารัตน์ มะลาศรี และ Jingru (2560) ให้ความหมายว่าการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งควบคู่กับความเข้าใจในการฟัง การพูดเป็นทักษะที่จะฝึกควบคู่กันไปกับการฟังเสมอและทักษะการฟังและการพูดถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษา

Huanhuan Ma (2562) ให้ความหมายว่าทักษะการพูดถือเป็นทักษะสำคัญอีกหนึ่งทักษะในการสื่อสาร เพราะการพูดจำเป็นต้องถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ตลอดจนความรู้สึกของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการพูด เป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญที่สุดในการฝึกภาษาไม่น้อยไปกว่าทักษะด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน นักเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษา และสามารถนำไปใช้ได้

อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับบทบาทและสภาพทางสังคม การพูดจึงเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด

นอกจากนี้ ไชยฉัตร โรจน์พลทามล (2562) ให้ความหมายว่า ทักษะการพูดภาษาจีนเป็นการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันอย่างไรให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามมารยาททางสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษารวมถึงมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีนตามสถานการณ์ต่าง ๆ

2.3.2 ความสำคัญของทักษะการพูดภาษาจีน

ความสำคัญของทักษะการพูดภาษาจีนได้มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาจีนของคนไทยจึงมีความจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพการสื่อสารกับประชากรในประเทศจีนและในประชาคมโลก เพราะภาษาจีนมิใช่สื่อสารกันเพียงภายในประเทศจีนเท่านั้น หากมีผู้นิยมใช้กันทั่วโลกและมีผู้นิยมใช้มากที่สุดด้วยการส่งเสริมให้คนไทยสามารถใช้ภาษาจีนได้จะส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีระหว่างประเทศ และการมีสัมพันธไมตรีอันดีกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

แคทรินท์ ดูปอด และ ธนเสฏฐ์ โชติอนันต์คณกร (2560) ได้อธิบายถึงด้านทักษะความสามารถในการพูดของการเรียนภาษาจีน เป็นทักษะที่มีความสำคัญอีกหนึ่งทักษะที่รองลงมาจากทักษะการพูด เมื่อเริ่มเรียนรู้ในการพูด ปัญหาหลักของด้านทักษะการพูด คือ สภาพแวดล้อมทางภาษา ถ้านอกห้องเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาจีนในการสนทนาก็จะทำให้โอกาสในการฝึกพูดกับเจ้าของภาษาน้อยลง และด้วยธรรมชาติของภาษาจีนนั้นมีเสียงวรรณยุกต์กำกับอยู่ด้วยกัน 4 เสียงโดยในแต่ละเสียงนั้นจะมีความหมายที่มีความแตกต่างกันออกไปเมื่อพูดเสียงผิดก็จะทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดไป ทักษะด้านการพูดภาษาจีนจึงมีความสำคัญมากในการสื่อสาร และอีกปัญหาที่พบมากในการเรียนคือในการฝึกพูดในห้องเรียน นักเรียนสามารถพูดตามแบบสนทนาในบทเรียนได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อหลังจากที่ได้เรียนแล้วกลับมีโอกาสในการฝึกสนทนาภาษาจีนค่อนข้างน้อยมากและบางครั้งไม่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ทักษะความสามารถในการพูดเป็นพฤติกรรมทางด้านการแสดงออก เนื่องจากคนไทยไม่ได้ใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูดภาษาจีนจึงอาจเป็นทักษะที่ดูแล้วค่อนข้างยาก ในด้านการออกเสียง และสำเนียงให้ถูกต้อง หากนักเรียนมีความพากเพียรในการฝึกฝนจะสามารถทำได้ ถึงแม้จะยังออกเสียงเพี้ยนอยู่บ้าง นักเรียนควรให้ความสำคัญต่อการพยายามสื่อสารและจับใจความให้ได้ความหมายมากที่สุด นอกจากเสียงหรือสำเนียงแล้วด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตลอดจนการใช้คำกริยา ท่าทางประกอบในการสื่อสาร ทักษะการพูดเป็นปัญหามากที่สุดและเป็นการยากสำหรับนักเรียนที่จะพัฒนาการพูดและการฟังได้นั้น เนื่องจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนภาษาส่วนใหญ่แล้ว ยังคงเน้นการใช้ภาษาไทยเป็นหลักและเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสอนทักษะการพูด มี 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. จำเป็นต้องให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย
2. จำเป็นต้องสร้างสถานการณ์หรือโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำวิธีปฏิบัติที่จำเป็นใช้

ในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้

3. ควรมีการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านความถูกต้องของการใช้ภาษาในขณะที่นักเรียนกำลังใช้ภาษาอยู่นั้น ครูผู้สอนควรมีรูปแบบของการสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีความหลากหลาย

4. การสอนนั้นควรมีความสอดคล้องกับทักษะด้านจิตพิสัยและพุทธิพิสัยของนักเรียนนอกจากนี้ ควรพิจารณาถึงความแตกต่างด้านบุคลิกภาพ ความชอบ และรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย

สรุปได้ว่า ภาษาจีนถือเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุด การที่คนต่างประเทศ อย่างเช่นคนไทยมีโอกาสที่จะเรียนภาษาจีนกลางแล้วนั้น ย่อมถือว่ามีความประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปแล้ว เราสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ

2.3.3 แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน

แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนมีหลายท่านดังกล่าวไว้ดังนี้

ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Jingu (2560) กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนไว้ ดังนี้ 1) ขั้นตอนการรับรู้ลักษณะเด่นของขั้นตอนการรับรู้คือการรับรู้เนื้อหาผ่านการมอง การฟังและการอ่าน โดยสมองจะบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เก็บไว้ในส่วนของความจำ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดของขั้นตอนนี้คือความสามารถในการจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ของนักเรียน โดยใช้วิธีการเลียนแบบเสียงของครูผู้สอนหรือเลียนแบบเสียงที่มาจากสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การฝึกทำซ้ำ รวมถึงการสลับคำศัพท์หรือรูปประโยคในแบบฝึกหัด เป็นต้น จะช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาคำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมทั้งวิธีการใช้ประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2) ขั้นตอนการทำความเข้าใจลักษณะสำคัญของขั้นตอนนี้คือการนำความรู้ที่ได้รับจากขั้นตอนการรับรู้มาทำความเข้าใจ โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้อีกกับความรู้อื่น ๆ 3) ขั้นตอนการทบทวนขั้นตอนการทบทวนเป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่ได้จากความรู้ที่ได้อีก และทักษะการคิดวิเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติจนกระทั่งกลายเป็นความสามารถในการใช้ภาษาและข้อมูลเหล่านั้นจะถูกบันทึกลงในสมองจนกลายเป็นความจำระยะยาว 4) ขั้นตอนการนำไปใช้ถือเป็นขั้นตอนนี้ที่สำคัญที่สุดและเป็นขั้นตอนที่วัดความสำเร็จในการเรียนภาษาของนักเรียน ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องจัดหาสิ่งแวดล้อมจริงหรือคล้ายกับของจริงมากที่สุดมาให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ

สิริมา ภูณิณนันทพงษ์ (2550) กล่าวว่า การส่งเสริมและการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการเป็นแรงเสริมให้เกิดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนเริ่มเรียนรู้ภาษาจากจากฟังแล้วเลียนแบบเสียงมาเป็นภาษาพูด จะเห็นได้ว่าการฟังและการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญ ถ้าผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและการแนะนำอย่างถูกต้องและเหมาะสม ผู้เรียนจะมีทักษะด้านการฟังและการพูดอย่างมีประสิทธิภาพผู้วิจัยนำขั้นตอนมาดัดแปลงเพิ่มเติมเหมาะสมกับงานวิจัยโดยสลับขั้นตอนและเพิ่มเติมขั้นตอนการพัฒนาทักษะภาษาจีน ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการทบทวนขั้นตอนการทบทวนเป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่ได้จากความรู้ที่ได้อีก และทักษะการคิดวิเคราะห์การปฏิบัติจริงผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติจนกระทั่งกลายเป็นความสามารถในการใช้ภาษาและข้อมูลเหล่านั้นจะถูกบันทึกลงในสมองจนกลายเป็นความจำระยะยาว

2. ขั้นตอนการรับรู้ลักษณะเด่นของขั้นตอนการรับรู้คือการรับรู้เนื้อหาผ่านการมอง การฟังและการอ่านโดยสมองจะบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เก็บไว้ในส่วนของความจำ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดของขั้นตอนนี้คือ

ความสามารถในการจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยใช้วิธีการเลียนแบบเสียงของครูผู้สอนหรือเลียนแบบเสียงที่มาจากสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การฝึกทำซ้ำ ๆ รวมถึงการสลับที่คำศัพท์หรือรูปประโยคในแบบฝึกหัด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาคำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมทั้งวิธีการใช้ประโยคต่าง ๆ เหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

3. ขั้นตอนการทำความเข้าใจลักษณะสำคัญของขั้นตอนนี้คือการนำความรู้ที่ได้รับจากขั้นตอนการรับรู้ มาทำความเข้าใจ โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้อันเก่ากับความรู้ใหม่

4. ขั้นตอนการนำไปใช้เป็นขั้นตอนที่ใช้วัดความสำเร็จในการเรียนภาษาของผู้เรียน ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องจัดทำสิ่งแวดล้อมจริงหรือคล้ายกับของจริงมากที่สุดมาให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ

5. ขั้นประเมินการเรียนและให้ผลย้อนกลับ เป็นขั้นตอนนี้สำคัญและเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

อัญชลีการ์ ชันติ และคณะ (2562) กล่าวว่าปัจจุบันภาษาจีนมีความสำคัญไม่ต่างไปจากภาษาอังกฤษ เนื่องจากประเทศจีนมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจจนก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจ และสาเหตุที่สำคัญอีกประการคือ มีผู้ใช้ภาษาจีนอยู่ทั่วโลกเป็นผลทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังมีผู้เรียนภาษาจีนจำนวนมากประสบกับปัญหาในการเรียนภาษาจีน คือ ไม่สามารถพูดหรือสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ รวมทั้งฟังไม่เข้าใจ ในความเป็นจริงแล้วการเรียนภาษาจีนให้ได้ผลดีนั้น จะอาศัยความรู้ความสามารถทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวไม่ได้ เพราะไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจีนผู้สอนควรเน้นทักษะในการพูดของผู้เรียนเป็นหลัก โดยการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสถานการณ์ของการใช้ภาษาและการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ การสอนควรเริ่มจากการฝึกพูด ฝึกสนทนาจากฉากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นผู้เรียนควรท่องเป็นวลีหรือประโยคเพื่อช่วยให้สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนได้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น การที่จะเรียนภาษาจีนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ให้สามารถสนทนาสื่อสารเบื้องต้นได้นั้นต้องอาศัยความร่วมมือกันทั้งผู้เรียนและผู้สอนโดยผู้เรียนต้องไขว่คว้าหาความรู้ใหม่ ๆ มีการฝึกฝนในการพูดภาษาจีนอยู่เสมอ ส่วนผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน สร้างความน่าสนใจ และสอดแทรกวัฒนธรรมของประเทศจีนในเนื้อหาการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในการสนทนากับเจ้าของภาษา

ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Jingru (2560) การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาจีนและสามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการที่ผู้เรียนจะเข้าใจภาษาได้อย่างลึกซึ้งนั้นผู้เรียนต้องเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศจีนด้วย เนื่องจากภาษาถือเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสามารถนำเอาความรู้ภาคทฤษฎีมาปรับใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้

สรุปได้ว่า แนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนควรต้องอาศัยความร่วมมือกันทั้งผู้เรียนและผู้สอน โดยผู้เรียนต้องไขว่คว้าหาความรู้ใหม่ ๆ มีการฝึกฝนในการพูดภาษาจีนอยู่เสมอ ส่วนผู้สอนควร

สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาจีนและสามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

2.3.4 การวัดทักษะการพูดภาษาจีน

การประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น คือการวัดความสามารถโดยรวมของผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร เน้นที่ความสามารถของผู้เรียนที่จะสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ การจะวัดความสามารถมิใช่ดูจากความถูกต้องเกี่ยวกับภาษา แต่ควรวัดความสามารถผู้เรียนที่จะพูดหรือเขียนหรือเข้าใจข้อความได้ สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การเล่าเรื่องหรือการแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดไว้สอดคล้องกับ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลทักษะการฟังและการพูดอาจวัดรวมกันได้ในบางสถานการณ์ เช่น การวัดความสามารถในการสนทนาโดยใช้วิธีการวัดทางตรงคือให้นักเรียนออกมาสนทนากันโดยไม่มีเตรียมบทสนทนาให้เป็นการล่วงหน้า ดังนั้น คู่สนทนาจะต้องใช้ความสามารถในการฟังเป็นพื้นฐานและใช้ความสามารถในการพูดเพื่อสนทนาสื่อความหมายจากวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคุณผู้สอน

การวัดทักษะหรือความสามารถในการพูดภาษาจีนเป็นการตรวจสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนผ่านการพูด มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางการวัดทักษะหรือความสามารถในการพูดไว้ ดังนี้

Taylor (1996) แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ด้าน ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ
2. ความถูกต้อง ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์
3. ขอบเขต มีคำศัพท์และไวยากรณ์เพียงพอสำหรับการสื่อสารจนจบ
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ

Clark (1972) เป็นระบบการให้คะแนนการวัดทักษะในการพูดของนักเรียนโดยประมาณ แบ่งเป็น 4 ด้าน ด้านละ 4 ระดับ จากระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนจนถึงระดับ 4 ดังนี้

การออกเสียง

1. ยังพูดไม่ได้แล้วโต้ตอบไม่ได้
2. ออกเสียงผิดพูดแล้วเข้าใจ
3. ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้
4. ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ

คำศัพท์

1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ตอบในเหตุการณ์นั้นได้
3. สื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม
4. ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ไวยากรณ์

1. โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง
3. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4. ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้ศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์

ความคล่องในการพูด

1. พูดแล้วต้องหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูดแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติหยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

Oller (1979) ได้เสนอแนวทางการวัดและประเมินทักษะการพูดโดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความคล่องในการพูด
2. การออกเสียงพยัญชนะ คำศัพท์และข้อความ
3. การพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
4. การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำ
5. การสื่อความหมาย และ
6. การใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์

ในการการประเมินทักษะการพูด Oller มีการให้คะแนน 4 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายถึง มีทักษะการพูดระดับมาก
- 3 หมายถึง มีทักษะการพูดระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีทักษะการพูดระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีทักษะการพูดระดับต้องปรับปรุง

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายทักษะการพูดตามแนวคิดของ Oller เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 4.00 หมายถึง มีทักษะการพูดระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.25 หมายถึง มีทักษะการพูดระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึง มีทักษะการพูดระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.75 หมายถึง มีทักษะการพูดระดับต้องปรับปรุง

Montgomery (2002) แบ่งประเภทความสามารถของการพูดออกเป็น 6 ด้าน มีแนวทางการวัด

ความสามารถทางการพูด ดังนี้

การออกเสียง

1. การเสียงผิดบ่อย ๆ ทำให้ผู้ฟังหรือเจ้าของภาษาไม่สามารถเข้าใจได้
2. ออกเสียงผิดเพียงเล็กน้อยแต่ไม่ได้เปลี่ยนความหมายของใจความสำคัญ แต่ผู้ฟังต้องพยายาม

ตั้งใจฟังเพื่อให้ได้ใจความที่ถูกต้อง

3. ออกเสียงผิดเพียงเล็กน้อย แต่ไม่ได้เปลี่ยนความหมายของใจความสำคัญ

4. สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสารได้โดยผู้ฟังต้องใช้ความพยายามออกเสียงถูกต้องบางครั้งออกเสียงได้เหมือนกับเจ้าของภาษา

ความคล่องแคล่ว

1. หยุดบ่อยครั้งในขณะที่พูดทำให้การสนทนาไม่ลื่นไหล ทำให้ผู้ฟังไม่สนใจฟังข้อความที่ต้องการสื่อสาร

2. ขณะที่พูดต้องหยุดคิดเป็นระยะ พูดแล้วลั้งเล ย้ำคำพูดเดิมบ่อย ๆ ทำให้การสนทนาไม่ลื่นไหล ทำให้ผู้ฟังไม่สนใจฟังข้อความที่สื่อสารเท่าที่ควร

3. ขณะพูดมีความลั้งเลอยู่บ้างแต่ก็ไม่ได้ทำให้การสนทนาหยุดชะงักลง

4. พูดได้อย่างลื่นไหลและเป็นธรรมชาติทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่น

คำศัพท์

1. ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดและไม่เพียงพอ ทำให้สื่อความหมายไม่ถูกต้อง

2. ใช้คำศัพท์มากขึ้น แต่คำบางคำมีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน มีการใช้คำซ้ำคำเดิมอยู่บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้

3. ใช้คำศัพท์กว้าง และหลากหลายมากขึ้น มีบางคำที่มีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจนบ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้

4. ใช้คำศัพท์ปริมาณมากในวงกว้างและหลากหลาย ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถสื่อสารได้ถูกต้องชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ

ความถูกต้องและความเข้าใจ

1. พูดผิดและสื่อความหมายผิด ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสารออกมาได้

2. พูดและสื่อความหมายผิดบ้าง ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสารได้เท่าที่ควร

3. พูดและสื่อสารความหมายผิดบ้างเล็กน้อย เข้าใจข้อความที่จะสื่อสารได้บ้าง

4. พูดและสื่อสารความหมายได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสาร

ข้อความหรือใจความ

1. พูดประโยคสั้น ๆ และไม่สมบูรณ์ ใจความที่พูดไม่ต่อเนื่องกัน ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่สื่อสารได้

2. พูดโดยใช้โครงสร้างประโยคง่าย ๆ และขาดการขยายความ ใจความไม่ต่อเนื่องกันและไม่สมบูรณ์

3. พูดประโยคค่อนข้างหลากหลาย แต่ยังขาดการขยายความ ผู้ฟังต้องพยายามเชื่อมโยงประโยคที่ฟังให้มีใจความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ขาดการเชื่อมคำ ทำให้ข้อความไม่เชื่อมโยงกันเล็กน้อย

4. พูดบรรยายข้อความอย่างมีรายละเอียดและน่าสนใจ ใช้คำเชื่อมที่เหมาะสมทำให้ประโยคใจความที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน

ความสามารถในการเข้าใจ

1. พุดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ ไม่สามารถพุดต่อได้เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะ ไม่สามารถเข้าใจเมื่อพุดหัวข้อที่ยากหรือมีความหลากหลาย เข้าใจเฉพาะหัวข้อง่ายๆเท่านั้น

2. พุดแล้วผู้ฟังสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้แต่ไม่เข้าใจรายละเอียดของข้อความ เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะอาจจะพุดติดขัดหรือหยุดบ้างเล็กน้อยแต่สามารถพุดต่อไปได้ไม่เข้าใจเมื่อผู้พุดพุดหัวข้อที่ยากหรือมีความหลากหลายแต่สามารถสนทนาไปกับคู่สนทนาได้

3. สามารถเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้ เข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่สนทนาเมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะจะพุดติดขัดบ้างเล็กน้อย แต่สามารถพุดต่อไปได้เข้าใจเมื่อผู้พุดพุดหัวข้อที่หลากหลายมากขึ้นและสามารถสนทนาไปกับคู่สนทนาได้

4. สามารถเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้ เข้าใจรายละเอียดของข้อความที่สนทนาได้เป็นอย่างดี เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะสามารถพุดต่อได้โดยไม่ติดขัด

นอกจากนี้ กาญจนา ปราบพาล (2532) ได้สรุปแบบวัดความสามารถทางการพุดไว้ 3 ประการคือการพุดคุย การสัมภาษณ์ และการแสดงบทบาทสมมติ นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้ข้อสอบประเภทเขียนตอบซึ่งสามารถวัดทางด้านทักษะสัมพันธ์ได้ด้วย แบบสังเกตกิจกรรมในชั้นเรียนอาจจะสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคล กลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ได้โดยเน้นวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติ และมักใช้กับห้องเรียนที่มีขนาดเล็ก แบบสุดท้ายคือให้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตนเอง ซึ่งการวัดผลด้วยวิธีนี้เป็นรูปแบบการวัดผลที่ทำให้นักเรียนไม่ตื่นตกใจ และเครียดเหมือนการวัดผลโดยการสอบ อย่างไรก็ตามการให้นักเรียนประเมินความสามารถของตนเอง ผู้สอนควรระวังในเรื่องของความเชื่อถือได้ของคำตอบ ดังนั้นผู้สอนไม่ควรใช้ข้อมูลจากด้านเดียวมาเป็นเกณฑ์

ในการตัดสิน แต่ควรประเมินความสามารถของนักเรียนจากการสอบ การสังเกตและความเห็นของนักเรียนร่วมกัน ซึ่งในการประเมินผลทักษะการฟัง - พุดภาษาจีน ครูผู้สอนสามารถทำการประเมินได้หลายวิธี ทั้งการพุดคุย การสัมภาษณ์ การสังเกต การทำแบบทดสอบหรือการแสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ แต่หลักการสำคัญของการประเมิน คือ ผู้สอนจะต้องเลือกการประเมินให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและประเมินตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักจุดบกพร่องของตนเองเพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าวิธีการวัดและประเมินผลทักษะการพุดภาษาจีนนั้นผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบและกำหนดเกณฑ์การประเมินอย่างเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนและควรประเมินในสภาพจริงเพื่อให้ทราบถึงทักษะการพุดที่แท้จริงของผู้เรียน

2.4 การมีส่วนร่วมในการเรียน

การมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นบทบาทที่สำคัญของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ หรือวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใด ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนให้มากที่สุด

2.4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

Christle and Schuster (2003) การเข้าร่วมชั้นเรียนถือว่าการได้พัฒนาไปตามกาลเวลาก่อนที่การจะมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการศึกษามีส่วนร่วมอาจหมายถึงการใช้บัตรตอบกลับและกรวยมือ

Kolb and Fry (1975) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้จากประสบการณ์ คือ กระบวนการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติด้วยการนำเอาประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาบูรณาการเพื่อสร้างการเรียนรู้ใหม่ ๆ

Oakley (1984) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เกิดมาจากความเชื่อที่ว่า การเรียนรู้ของเราเป็นกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยมีวิทยากรหรือผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างความรู้มากกว่าการถ่ายทอดความรู้จากวิทยากรสู่ผู้เรียนแต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้นกระบวนการสร้างความรู้จึงต้องอ้างอิงจากประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายกระทำอันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเรียนรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ลักษณะนี้จึงย่ำถึงลักษณะทางสังคมของการเรียนรู้ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ทำให้เกิดการขยายตัวของเครือข่ายความรู้ที่ทุกคนมีอยู่ออกไปอย่างกว้างขวาง โดยอาศัยการแสดงออกทางการทำงานเป็นทีมได้แก่ การพูดและการเขียนเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้คือ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ แนวคิดและพฤติกรรม อันมาจากการได้รับประสบการณ์ซึ่งควรเป็นการปรับเปลี่ยนในทางที่ดีขึ้น กระบวนการเรียนรู้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ประเภทที่ 1 เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์โดยผู้สอนหรือวิทยากรเป็นหลัก ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับและเรียนรู้ตามที่ผู้สอนถ่ายทอดหรือจัดประสบการณ์ให้แบบนี้ ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้

ประเภทที่ 2 เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยอิงจากประสบการณ์เดิมและร่วมกันค้นหาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นมา ผู้สอนมีหน้าที่เป็นเพียงผู้เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ แบบนี้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทั้งองค์ความรู้ ทัศนคติ ทักษะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนได้สูงสุด เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่ดึงประสบการณ์ ศักยภาพของผู้เรียนออกมาใช้อย่างเต็มที่ และการมีส่วนร่วมสามารถพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะในด้านการทำงานร่วมกัน การดำเนินชีวิต มีความคิดริเริ่มและการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเองตลอดชีวิต

2.4.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์ (2554) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สามารถพัฒนาทั้งองค์ความรู้ ทัศนคติ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียนได้สูงสุดและยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น เกิดความสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมต่อกระบวนการเรียนการรู้ และยังเป็นการเรียนรู้ที่ดึงประสบการณ์ ศักยภาพของผู้เรียนออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่

มุททริยณู สีสลนุชิต และคณะ (2555) ในคการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อองนักเรียนคือการจัดสภณเวดล้อมทงการเรียนให้อบอูนปลอดกัย ไม่น่าหวดกั้ว นำไ่ว้วงใจจะช่วให้ผูเรียนเกิดการเรียนรู้อัดดีซึ่งผูเรียนแตละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว

สรุปได้ว่การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อจะสามารถพัฒนาทั้งองค้ความรู้ ทศนคติ ทักษะ และพดติกรรมของผูเรียน และยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผูเรียนได้แสดงความคิดเห็น ได้ร่วมกันตัดสินใจในการเรียนรู้อและการมีส่วนร่วมในท้องเรียนอย่งต้อเนื่องช่วส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อ โดยเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดควมสำเร็จ

2.4.3 องค้ประกอบของการมีส่วนร่วม

FAO (1994) กล่าวไว้ว่ นักเรียนควรมีทศทงการเรียนรู้อทุกด้าน ควรมีพัฒนาการการเรียนรู้อให้ครบทั้งวงจร การมีส่วนร่วมในการเรียนทำให้เกิดการเชื่อมต้อประเด้นควมรู้อ เนื่องจากการแลกเปลี่ยนไม่ได้กระทำกันเพียงภยในกลุ้ม แต่จะกระทำการผ่านกลุ้มอื่น ๆ ที่อยู่ในกระบวนกรเรียนรู้อด้วยวิธีการมีส่วนร่วมทำให้เกิดเครือช่ยการสร้างประเด้นเนื้อหาของการเรียนการสอนให้เป็นเรื่องเดียวกันและการทำความช่วใจต้อเนื้อหาแนวควมคิดรวมทั้งการนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้โดยวัดได้จากประเด้นดังต้อไปนี้

1. มีความรับผิดชอบซึ่งได้รับมอบหมายจากกลุ้ม
2. มีความสนใจในประเด้นที่ท้อ
3. สามารถรับช้อตกลองของกลุ้มในประเด้นช่งต้นได้
4. ยอมรับแนวคิดของกลุ้มหลังจกการปรึกษาหารือภยในกลุ้ม
5. แลกเปลี่ยนควมรู้อกันภยในกลุ้มและระหว่งกลุ้ม
6. มุ่งมั่นในการปฏิบัติงน

กมลวรรณ ตังธนกณนท (2557) กล่าวไว้ว่ แบบวัดการมีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมกรเรียนรู้อต่ง ๆ หกมีการกำหนดไว้อเพื่อสังเกตพดติกรรมในขณะที่มีการปฏิบัติของผูเรียนในการจัดการเรียนรู้อ ผูสังเกตอาจช่วไปอยूरรวมในกิจกรรม หรือคอยเฝ้าดูอยู่หง ๆ และบันทึกรายละเอียดของสิ่งท้อต้องการสังเกตในพดติกรรม หรือสิ่งท้อผูเรียนปฏิบัติทั้งพดติกรรมกลุ้มและเดี่ยว ประกอบด้วย

1. ท่งนเสร็จเรียบรอยตามเวลาที่กำหนด
2. ชอค้แนะนำจกครผู้สอนหรือเพื่อนเมื่อไม่ช่วใจ
3. ท้อกิจกรรมด้วยควมสนุกสนน
4. มีส่วนรวมในการท้อกิจกรรม
5. ช่วเหลือแนะนำเพื่อนในการท้อกิจกรรม

สรุปได้ว่องค้ประกอบของการมีส่วนร่วมเป็นพื้นฐนของการพัฒนากระบวนกรเรียนที่เป็นการดึงเอาควมสามารถของผูเรียนออกมอ ซึ่งผูเรียนจะมีส่วนรวมในกิจกรรมกรเรียนการสอนมกช่งน ผู้สอนจะกระตุ้นให้ผูเรียนคิดแก้ปัญหอได้มกช่งน และการเรียนรู้อแบบมีส่วนร่วมนี้ยังเป็นการเรียนรู้อที่ยึดผูเรียนเป็นศูนย์กลาง

2.4.4 แนวทงการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

กรมสุขภาพจิต (2544) แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น นำไปใช้ในการอภิปรายกลุ่มในรายวิชาต่าง ๆ ที่ให้ผู้เรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น หรือมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้โดยเมื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ เสร็จสิ้นแล้ว ก็จะมีการสรุปความคิดต่าง ๆ ในรูปแบบของแผนผังความคิด (Mind mapping) ซึ่งเป็นขั้น Concept เพื่อเป็นการสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานอื่น ๆ ได้อีกด้วย เช่น งานพัฒนาชุมชนต่าง ๆ ซึ่งจะนำเอาหลักการของการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้เพื่อให้ทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของชุมชน

ทิศนา ขมณี (2557) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้องนำกิจกรรมต่าง ๆ เข้ามาสอดคล้องกับเนื้อหาต่าง ๆ ในบทเรียน ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม การเล่นเกมแบบเดี่ยว เป็นคู่หรือเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ตั้งใจเรียน ให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนและเพื่อนในกลุ่มเป็นอย่างมาก มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และได้ความรู้จากการทำกิจกรรมเนื่องจากวิธีการสอนโดยใช้เกม เป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถโดยนักเรียนเป็นผู้เล่นเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมสูง

สรุปได้ว่า การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองได้ลงมือปฏิบัติ ทำกิจกรรมกลุ่ม ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ทักษะการบริหารจัดการการเป็นผู้นำผู้ตาม รวมถึงมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจเลือกบทเรียนที่ต้องการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มหรือศึกษาด้วยตนเอง

2.4.5 การวัดการมีส่วนร่วม

ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ (2550) กล่าวว่า การใช้เครื่องมือเป็นแบบสังเกตบันทึกการมีส่วนร่วมของนักเรียน โดยมีรายการที่ประเมิน ดังนี้

1. มีปฏิริยาทางกาย
2. มีปฏิริยาทางการมอง
3. มีปฏิริยาทางการพูด

เป็นการวัดการมีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต โดยมีระดับคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

- 5 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การวัดการมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นสิ่งที่จะประเมินได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานเป็นทีมมากน้อยเพียงใด และสามารถทำให้ตัวผู้เรียนพัฒนาตนเองอยู่เป็นประจำ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ไชยฉัตร โรจน์พลทامل (2562) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน 3) แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 2) นักเรียนมีคะแนนประเมินทักษะภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.9

นันทวัน อินหาทกรวด และคณะ (2562) ได้ทำการศึกษาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมและเพื่อศึกษาความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านแม่ตาวแพะ จำนวน 59 คน โดยมีเครื่องมือรวบรวมข้อมูลคือแผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.68 และ 26.03 จากผลการศึกษาความพึงพอใจ หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียน แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความพึงพอใจ หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านสถานที่จัดการเรียนรู้มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร และด้านวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้ ตอนที่ 2 การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์พบว่านักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปนัดดา ปัตลา และคณะ (2563) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning center) กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 จำนวน 20 คน โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 คิดเป็นร้อยละ 70.10 อยู่ในระดับมาก ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

สุพรรณิการ์ วงศ์สุตา (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ลงเรียนวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 รวม 32 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการเรียนรู้การพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการทดลอง 3) แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาจีนระหว่าง การทดลอง 4) บันทึกคะแนนการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษาในชั้นเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test for Dependent samples สรุปผลในรูปตารางและการพรรณนา อภิปรายผล ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig.=.000, t=9.988*) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดที่นักศึกษาประเมินตนเองจากกิจกรรมบทบาทสมมติครั้งที่ 1-5 เพิ่มขึ้นโดยลำดับ โดยมีค่าความต่างอยู่ที่ 1.25 3) คะแนนการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษาในชั้นเรียนแต่ละครั้งเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยของความต่างเท่ากับ 3.78

กัญญรัตน์ ทัดเทียม (2565) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้คือนักเรียนโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จำนวน 35 คน ที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยการสุ่มแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิค TPR มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Suhaebar and Isrokaton (2019) ทำการศึกษาเรื่องการเรียนรู้ด้วยตัวเองในวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานโดยแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันนั้น นักเรียนต้องทักษะการแก้ปัญหาด้วยตัวเองแต่สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษายังมีทักษะการแก้ปัญหาด้วยตัวเองไม่มากนัก นักเรียนมักจะขอให้ครูแสดงตัวอย่างและทำตาม ไม่ใช่คิดริเริ่มทำงาน เล่นตามกระบวนการเรียนรู้ และไม่มีความรับผิดชอบในการ

ทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ใบสังเกตกิจกรรมของนักเรียน และแบบบันทึกภาคปฏิบัติ หลังจากทำการปฏิบัติทั้งหมด 4 ครั้งโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานแบบ SBL ทำให้ระดับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานแบบ SRL ของนักเรียนก็เพิ่มขึ้นมีสาเหตุมาจาก SBL เป็นหนึ่งในรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

Hursen and Fasli (2017) ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์และแนวทางการเรียนรู้โดยศึกษาผลกระทบของการประยุกต์โดยใช้การเรียนรู้แบบสถานการณ์และการเรียนรู้แบบไตร่ตรองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คาดหวังและแนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้และการรับรู้ความสามารถในตนเองทางวิชาชีพ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ได้ทำการดำเนินการกับสองกลุ่มที่แตกต่างกัน กลุ่มหนึ่งคือกลุ่มการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์และอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มการเรียนรู้แบบสะท้อน และดำเนินการใช้กับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 62 คนที่ กลุ่มการเรียนรู้แบบไตร่ตรองประกอบด้วยครูที่คาดหวัง 30 คนในขณะที่กลุ่มการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ประกอบด้วยครูที่ 32 คน ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์มีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้แบบไตร่ตรองในแง่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของครูที่คาดหวัง หลังการจัดการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานทำให้ทักษะการพูดภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการรับรู้ความสามารถทางวิชาชีพของทั้งกลุ่มการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์และกลุ่มการเรียนรู้แบบไตร่ตรอง

Al-Attar (2019) ทำการศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้สถานการณ์จำลอง กลยุทธ์การเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการคิดเชิงคาดหวัง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 72 คน ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ตามสถานการณ์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดและการคิดเชิงคาดหวังของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ชัดเจนในความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการทดสอบหลังเรียนสำหรับกลุ่มทดลองในทักษะการพูดและการคิดเชิงคาดหวัง

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานโดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชน ในตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 1) โรงเรียนพระวิสุทธีวงส์ มี 4 ห้อง จำนวนนักเรียน 174 คน 2) โรงเรียนคอมมูนิตี้อินคอนโทรล มี 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 13 คน และ 3) โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา จำนวนนักเรียน 36 คน รวมเป็นนักเรียนทั้งหมด 223 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกาจังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง ใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) มีขั้นตอนการสุ่มโดยการจับฉลากโรงเรียนมา 1 โรงเรียนได้โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา ซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียนซึ่งมีนักเรียน 36 คน ผู้วิจัยจึงใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.2.1 แผนการเรียนรู้อาษาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 แผน

3.2.2 แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน

3.2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียน

3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้อาษาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ทำการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมูลนิธิภูมิเทวะวันวิทยา ในรายวิชาภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2) ศึกษาหนังสือเรียนแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อหาเนื้อหาที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้อาษาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 หน่วย หน่วยละ 3 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งหมด 15 ชั่วโมง โดยแบ่งตามหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน (จำนวน 3 ชั่วโมง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 在中国坐车 นั่งรถที่ประเทศจีน (จำนวน 3 ชั่วโมง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 中国的超市真好玩 ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก (จำนวน 3 ชั่วโมง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนเย็นบ่อย ๆ (จำนวน 3 ชั่วโมง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 中国小宝宝过生日 เด็กๆชาวจีนฉลองวันเกิด (จำนวน 3 ชั่วโมง)

ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน 5 ขั้นตอน โดยประยุกต์จากแนวคิดของ จิตสุภา กิติผดุง (2564) และสิริวิษญ์ กมลทิพย์ และ สุดคนึง นฤพนธ์จิรกุล (2565) ดังนี้

1. ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน คือ การเตรียมทุกอย่างให้พร้อม เพื่อให้เื้อต่อบทเรียนและการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ คือ ขั้นตอนเผชิญฉากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

3. ขั้นเผชิญกับปัญหา คือ ขั้นตอนที่ต้องผู้เรียนต้องใช้ภาษาจีนแก้ปัญหาในฉากสถานการณ์ที่ได้รับ

4. ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง ขั้นตอนให้ผู้เรียนมั่นใจแล้วว่าเข้าใจในเนื้อหา และผู้เรียนจะได้รับงานที่มอบหมายให้ทำด้วยตนเอง เพื่อฝึกการพูดภาษาจีนเป็นรายบุคคล

5. ขั้นสรุปและประเมินผล คือการนำผลลัพธ์ของการเรียนรู้มาเทียบกับเป้าหมายที่ต้องการ เพื่อให้ทราบว่าระดับความรู้ และทักษะด้านการพูดของนักเรียน อยู่ในระดับใด เพื่อหาแนวทางการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาต่อไป

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องทางด้านเนื้อหา สาร และความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน เป็นอันดับคุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับและนำผลการตรวจสอบมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยมี เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้โดยใช้แบบประเมินที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541) มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานที่ได้รับ การประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม เท่ากับ 4.43 แสดงว่ามีความเหมาะสมมาก

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองหาคุณภาพกับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเฟื่องฟ้า จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1) ศึกษาเอกสารตำราทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีสร้างแบบวัด

2) กำหนดประเด็นในการวัดทักษะการพูดภาษาจีนประยุกต์จากแนวคิดของออลเลอร์ Oller (1979) และ Montgomery (2002) การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนตาม 6 ประการ คือ 1) ความคล่องในการพูด 2) การออกเสียงพยัญชนะ คำศัพท์และข้อความ 3) การพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 4) การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำ 5) การสื่อความหมาย และ 6) การใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์เป็นรายด้าน 1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ 2) ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์ 3) การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์ 4) การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบาจังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ 5) การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ 6) ความมั่นใจในการพูด

3) สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการจับกลุ่มสนทนา

1. นักเรียนจับกลุ่มสนทนา กลุ่มละ 6 คน โดยครูผู้สอนจับกลุ่มให้แบบคละความสามารถ/กลุ่มอิสระ

2. นักเรียนสร้างฉากสถานการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาจากแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 5 แผน โดยครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดฉากสถานการณ์ 1 สถานการณ์/แผน

3. แต่ละกลุ่มมีเวลาในการเตรียมความพร้อม 5-10 นาที และใช้เวลาในการสร้างฉากสถานการณ์กลุ่มละไม่เกิน 10 นาที

4) สร้างเกณฑ์การวัดทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่

3.1

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนเต็ม
	4	3	2	1	
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความเร็วเป็นธรรมชาติ	บทสนทนามีความต่อเนื่อง เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	พูดแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วต้องหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้	4
2. ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้ศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง	โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้	4
3. การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับฉากสถานการณ์	สื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆแต่ใช้ตอบในเหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้	4
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ	ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ	ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้	ออกเสียงผิดแต่พูดแล้วเข้าใจ	ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้	4
5. การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความได้ถูกต้อง	ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้	ออกเสียงไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง	4

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน เต็ม
	4	3	2	1	
6. ความมั่นใจในการพูด	น้ำเสียงเต็มเปี่ยมด้วยความมั่นใจ ความดังของเสียงเหมาะสมและใช้ภาษากายอย่างคล่องแคล่ว เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อดึงดูดให้ผู้ฟัง รู้สึกสนใจในสิ่งที่อธิบาย	น้ำเสียงสะท้อนถึงความมั่นใจ ความดังของเสียงเหมาะสมและใช้ภาษากายในการสื่อสารพอสมควร เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อให้ผู้ฟังสนใจในสิ่งที่อธิบาย	น้ำเสียงสั้นเครือบ้าง ใช้เสียงเบาบ้าง ดังบ้าง สลับกันไป มีการใช้ภาษากายน้อยครั้งในการสื่อสาร	น้ำเสียงสั้นเครือ ใช้เสียงเบาเหมือนการกระซิบ ไม่มีการใช้ภาษากายใด ๆ ในการสื่อสาร	4

5) นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษาและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

6) แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา จากนั้นจะนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence หรือ IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน เท่ากับ 1.00

7) นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเฟื่องฟ้า จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 ท่าน พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson ได้เท่ากับ 0.87 ซึ่งอยู่ในระดับที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

8) นำแบบวัดการทักษะด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 แบบสังเกตการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสังเกตการมีส่วนร่วมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

2) กำหนดประเด็นในประเมินการมีส่วนร่วมในการเรียนตามแนวคิดของ FAO (1994) 1) แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม 2) มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย 3) ให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วยดี 4) แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม 5) รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม 6) มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

3) สร้างแบบสังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน ดังตาราง 3.3 และมีลักษณะของรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1932) โดยมีระดับคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับมาก
- 3 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับน้อย
- 1 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับดีมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับ น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อันดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
1. แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม	มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสมภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องมีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่ากัน	แบ่งหน้าที่การทำงานตามความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม	แบ่งภาระหน้าที่ภายในกลุ่มโดยไม่คำนึงถึงความพร้อมหรือความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม	มีการแบ่งหน้าที่กันทำงานหรือกระจายหน้าที่การทำงานได้ไม่ทั่วถึง	ไม่มีการแบ่งหน้าที่การทำงานภายในกลุ่ม ภาระงานทั้งหมดตกเป็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	เอาใจใส่ มุ่งมั่น และปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ	ทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมายในกลุ่มให้สำเร็จ	พยายามทำงานในหน้าที่ให้ถูกต้อง แม้เป็นสิ่งที่ตนไม่ถนัด	ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด	ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
3. มีความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม	ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม	มีนักเรียนบางคนไม่สนใจในการทำงาน	นักเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งของกลุ่มไม่ร่วมกันทำงานกลุ่ม	นักเรียนบางคนทำงานและไม่กระตุ้นให้เพื่อนร่วมทำ	ต่างคนต่างทำ ไม่มีการปรึกษากัน
4. แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม	แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์สร้างสรรค์ และใช้ภาษาที่สุภาพ ชัดเจน เข้าใจง่าย	แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม	แสดงความคิดเห็นแต่เป็นการพูดขัดจังหวะในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด แสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของของกลุ่ม	ไม่แสดงความคิดเห็นต่อการทำงานของ กลุ่ม

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
5. รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	รับฟัง ยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม และเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น	วางแผนงานร่วมกันในทีมจากความคิดเห็นของเพื่อนร่วมทีม	สามารถยอมรับความแตกต่าง เปิดใจรับความคิดเห็นใหม่ ๆ แต่ยังไม่เต็มใจที่จะเรียนรู้และวางแผนงานร่วมกันในกลุ่ม	เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ยังคงนำความคิดเห็นส่วนตนในการทำงานกลุ่มเป็นหลัก	ไม่เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มเลย
6. มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลแก่เพื่อนสมาชิก ร่วมกลุ่มตลอดการทำงาน แม้ไม่มีการร้องขอ	ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ	มีน้ำใจ ให้กำลังใจเพื่อนสมาชิกร่วมกลุ่มอย่างจริงจัง	มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกแต่ไม่มีการให้กำลังใจเพื่อนร่วมกลุ่ม	ทำงานในหน้าที่ของตนจนสำเร็จ และมีการช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกเป็นครั้งคราว

4) นำแบบสังเกตการณ์มีส่วนร่วมพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบคุณภาพด้านความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องด้านภาษาและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5) นำแบบสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการเรียนเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยจะใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) (Rovinelli & Hambleton, 1977) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
 - 1 หมายถึง แน่ใจข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตการณ์มีส่วนร่วม เท่ากับ 1.00

6) นำแบบสังเกตการณ์มีส่วนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเฟื่องฟ้า จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อหาความสอดคล้องระหว่าง ผู้ประเมิน 2 ท่าน พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ 0.84 ซึ่งอยู่ในระดับที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

7) นำแบบสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One group pre-test post-test design โดยมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

กลุ่มทดลอง	O_1	X	O_2
โดยที่	O_1		
	หมายถึง		การวัดทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียน
	X		การจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน
	O_2		การวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน และสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม

3.4.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบยื่นขอรับพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์พร้อมเค้าโครงวิทยานิพนธ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์เพื่อพิจารณา

2. ชี้แจงการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเกณฑ์ และชี้แจงวัตถุประสงค์ การประเมิน วิธีการประเมินให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบ

3. ทำการวัดทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียน(pre-test)

4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระยะเวลา 15 ชั่วโมง

3.4.5 เมื่อดำเนินการสอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครบกำหนดในระยะเวลา 15 ชั่วโมง เสร็จสิ้นแล้วให้นักเรียนต้องทำการวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน (post-test)

3.4.6 ครูทำแบบสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน

3.4.7 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อแปลผล และอภิปรายผล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่า t (t-test for dependent samples)

3.5.2 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 สถิติที่ใช้ (t-test for one sample)

3.5.3 วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.4 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว
 $\sum X$ แทน ผลรวม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษาของแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน และแบบสังเกตการมีส่วนร่วมในการเรียน (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะ
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) ใช้หาความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 ท่านของแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน และแบบสังเกตการมีส่วนร่วมในการเรียน (Pearson, 1920)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(n \sum X^2 - (\sum X)^2)(n \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ r แทน Corrected Item-Total Correlation ของคำถามข้อ i
 X แทน คะแนนของข้อคำถามข้อ
 Y แทน คะแนนรวมของข้อคำถามทุกข้อ ยกเว้นข้อ i
 N แทน จำนวนของข้อคำถามทั้งหมด

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานโดยใช้ t-test for dependent samples (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาของการแจกแจงแบบที่
	D	แทน	ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
	n	แทน	จำนวนนักเรียน

2) เปรียบเทียบทักษะในการพูดภาษาจีนหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 สถิติที่ใช้ t-test for one sample (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553)

ใช้ t- test สูตร $t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}}$ โดยมี df = n - 1

เมื่อ	t	แทน	ค่ามาตรฐาน
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ_0	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือ เกณฑ์ที่ตั้งขึ้น
	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน (n= 36)

ทักษะการพูดภาษาจีน	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	p
ก่อนเรียน	36	24	8.58	2.22	35	14.279*	.001
หลังเรียน	36	24	14.19	3.19			

*p < .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่าทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 8.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.22 ในขณะที่ทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.19 จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($t = 14.279$, $p = .001$) สรุปได้ว่าการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานทำให้ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (n= 36)

ทักษะการพูดภาษาจีน	n	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 70	\bar{X}	S.D.	df	t	p
หลังเรียน	36	24	16.8	14.19	3.197	35	4.89	.875

ตารางที่ 4.2 พบว่า ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.197 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70 มีคะแนนเท่ากับ 16.8 ของคะแนนเต็ม พบว่าทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 4.89$, $p = .875$) กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ตารางที่ 4.3 การมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (n = 36)

ประเด็น	n = 36		ระดับการมีส่วนร่วม
	\bar{X}	S.D.	
1. แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม	4.33	0.92	มาก
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	4.52	0.90	มากที่สุด
3. มีความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม	4.44	1.02	มาก
4. แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของ กลุ่ม	4.38	0.96	มาก
5. รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	4.41	0.90	มาก
6. มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	4.00	1.21	มาก
รวม	4.34	0.98	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน ในภาพรวมนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด คือ มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย คะแนนเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 รองลงมา คือ มีความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานภายในกลุ่มคะแนนเฉลี่ยที่ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 ด้านการรับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มคะแนนเฉลี่ย 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 ด้านแสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม คะแนนเฉลี่ย 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 ด้านแบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสมคะแนนเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 และด้านมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มคะแนนเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น การจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

- ตัวแปรตาม 1. ทักษะการพูดภาษาจีน
 2. การมีส่วนร่วมในการเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชน ในตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 1) โรงเรียนพระวิสุทธีวงส์ มี 4 ห้อง จำนวนนักเรียน 174 คน 2) โรงเรียนคอมมูนิตี้อ่า อินคอนโทรล มี 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 13 คน และ 3) โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา จำนวนนักเรียน 36 คน รวมเป็นนักเรียนทั้งหมด 223 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกาจังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง ใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) มีขั้นตอนการสุ่มโดยการจับฉลากโรงเรียนมา 1 โรงเรียนได้โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา ซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียนซึ่งมีนักเรียน 36 คน ผู้วิจัยจึงใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาสอนในครั้งนี้ คือ เนื้อหารายวิชารายวิชาภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน 2551 ซึ่งประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 我想去中国学汉语	ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 在中国坐车	นั่งรถที่ประเทศจีน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 中国的超市真好玩	ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 重庆经常晚上下雨	ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนเย็นบ่อยๆ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 中国小宝宝过生日	เด็ก ๆ ชาวจีนฉลองวันเกิด

4. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 (เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนมีนาคม) ใช้เวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งหมด 15 ชั่วโมง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. เสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ และเสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์เพื่อพิจารณา
2. ชี้แจงการจัดการเรียนวิชาภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน เกมท์ และชี้แจงวัตถุประสงค์ การประเมิน วิธีการประเมินให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบ
3. ทำการวัดทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียน (pre-test)
4. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระยะเวลา 15 ชั่วโมง แบ่งตามแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 我想去中国学汉语	ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2 在中国坐车	นั่งรถที่ประเทศจีน
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3 中国的超市真好玩	ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 4 重庆经常晚上下雨	ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนเย็นบ่อย ๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 5 中国小宝宝过生日 เด็ก ๆ ชาวจีนฉลองวันเกิด

5. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครบกำหนดในระยะเวลา 15 ชั่วโมงเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยทำการวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน (post-test)

6. ทำแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สังเกต

7. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อแปลผล และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่า t ด้วย t-test for dependent samples

2. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 โดยการทดสอบค่า t ด้วย t-test for one sample

3. วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการศึกษาลำดับไว้ดังนี้

5.1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

5.1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

5.1.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีส่วนร่วมต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.34 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า หลังเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 เนื่องจากการใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการการพูดภาษาจีนเพิ่มขึ้น นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ความรู้เพื่อสร้างฉากสถานการณ์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพราะหัวข้อในฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้ เป็นฉากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงหรือจากประสบการณ์ตรงที่นักเรียนมีความคุ้นเคยในชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวัย ทำให้เกิดจินตนาการ ความรู้สึกผ่อนคลาย และไม่เครียด ซึ่งส่งผลให้การสร้างฉากสถานการณ์มีประสิทธิภาพและผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้แก่ (1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ (2) ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์ (3) การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์ (4) การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ (5) การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ และ (6) ความมั่นใจในการพูด ซึ่งความสอดคล้องกับแนวคิดของสิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2550) ที่ได้อธิบายไว้ว่านักเรียนเริ่มเรียนรู้ภาษาจากฟังแล้วเลียนแบบเสียงมาเป็นภาษาพูด จะเห็นได้ว่าการฟังและการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญ ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนและการแนะนำอย่างถูกต้องเหมาะสม นักเรียนจะมีความทักษะด้านการฟังและการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การส่งเสริมและการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Kindley (2002) ที่กล่าวว่า ลักษณะของการสอนตามแนวการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานมีความแตกต่างจากการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional approach) โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานและเรียนรู้ร่วมกัน คิดแก้ปัญหาที่ไม่มีคำตอบตายตัว ล่วงหน้า ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก ในขณะที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม การเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานมีความท้าทายผู้เรียนและสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการทั้งของผู้เรียนและตลาดแรงงานในปัจจุบัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของไชยฉัตร โรจน์พลทา (2562) ซึ่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 และศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 2) นักเรียนมีคะแนนประเมินทักษะภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณนิการ์ วงศ์สุดา (2564) ซึ่งพบว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่ทำให้ความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมุติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hursen and Fasli (2017) พบว่าหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานทำให้ทักษะการพูดภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยการใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ค่อนข้างใหม่ที่ให้นักเรียนได้ใช้ทักษะด้านการพูดภาษาจีนอย่างเต็มศักยภาพด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนในวัยนี้ส่วนใหญ่อาจจะไม่สามารถปรับตัวได้อย่างกระทันหันกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน ฉะนั้นจึงต้องอาศัยการใช้เวลามากกว่า 1 ภาคการศึกษาจนกว่านักเรียนจะคุ้นเคยและเข้าใจกับวิธีการอย่างถ่องแท้ และปัญหาที่พบบ่อยในการเรียนคือในการฝึกพูดในห้องเรียน นักเรียนสามารถพูดตามแบบสนทนาในบทเรียนได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อหลังจากที่ได้เรียนแล้วกลับมีโอกาสในการฝึกสนทนาภาษาจีนค่อนข้างน้อยมากและบางครั้งไม่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง อีกทั้งทักษะการพูดภาษาจีนอาจเป็นทักษะที่ดูแล้วค่อนข้างยากในการออกเสียง และสำเนียงให้ถูกต้อง หากนักเรียนมีความพากเพียรในการฝึกฝนจะสามารถทำได้ ถึงแม้จะยังออกเสียงเพี้ยนอยู่บ้าง นักเรียนควรให้ความสำคัญต่อการพยายามสื่อสารและจับใจความให้ได้ความหมายมากที่สุด นอกจากเสียงหรือสำเนียงแล้วด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตลอดจนการใช้คำกริยา ทักษะการประกอบในการสื่อสาร ในการฝึกทักษะการพูดมีสิ่งที่จะต้องตระหนัก 4 ประการ ได้แก่ 1) ควรให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย 2) ควรสร้างสถานการณ์หรือโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำวิธีปฏิบัติที่จำเป็นใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ 3) ควรมีการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านความถูกต้องของการใช้ภาษาในขณะที่นักเรียนกำลังใช้ภาษาอยู่นั้น ครูผู้สอนควรมีรูปแบบของการสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีความหลากหลาย และ 4) การสอนนั้นควรมีความสอดคล้องกับทักษะด้านจิตพิสัยและพุทธิพิสัยของนักเรียนนอกจากนี้ควรพิจารณาถึงความแตกต่างด้านบุคลิกภาพ ความชอบ และรูปแบบการเรียนของนักเรียนอีกด้วย

5.2.3 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน ในภาพรวมนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 เนื่องจากการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานที่ให้นักเรียนได้จำลองสถานการณ์ในการสนทนาภาษาจีนเป็นหมู่คณะ เกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีม แบ่งปันความคิดและความรู้สึกร่วมกัน รวมไปถึงการมีความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน รวมไปถึงเกิดจินตนาการ ความท้าทาย มีความกระตือรือร้น และความสนุกสนานต่อการจัดกิจกรรม โดยวัดการมีส่วนร่วมของนักเรียนทั้ง 6 ด้าน 1) แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม 2) มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย 3) มีความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม 4) แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม 5) รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม และ 6) มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Oakley (1984) ที่ได้อธิบายว่าการเรียนรู้ลักษณะนี้ย้าถึงลักษณะทางสังคมของการเรียนรู้ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน โดยอาศัยการแสดงออกทางการทำงานเป็นทีมได้แก่ การพูดและการเขียนเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้ และมีความสอดคล้องกับแนวคิดของศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์ (2554) ที่กล่าวไว้ว่าการมีส่วนร่วม

ในการเรียนรู้สามารถพัฒนาทั้งองค์ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียนได้สูงสุดและยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น เกิดความสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมต่อกระบวนการเรียนการรู้ และยังเป็นการเรียนรู้ที่ดึงประสบการณ์ ศักยภาพของผู้เรียนออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่และยังสอดคล้องกับแนวคิดของมุกเหริยญ สีตลานุชิต และคณะ (2555) ที่กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนคือการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้อบอุ่นปลอดภัย ไม่น่าหวาดกลัว น่าไว้วางใจจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปนัดดา ปัตลา และคณะ (2563) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 คิดเป็นร้อยละ 70.10 อยู่ในระดับมาก ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

5.3 ข้อค้นพบในการวิจัย

5.3.1 การเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานทำให้นักเรียนมีกระบวนการคิดและปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์สมมติที่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดได้เร็ว และมีความกระตือรือร้นต่อการจัดกิจกรรมในรูปแบบใหม่ ถึงแม้ก่อนการจัดกิจกรรมนักเรียนมีความกังวลเรื่องการแสดงออกอยู่บ้าง และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาจีนเล็กน้อย

5.3.2 การเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน มีความร่วมมือภายในทีมของตน แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิด รวมถึงการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมทีม พฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในการพูดภาษาจีนต่อหน้าบุคคลอื่นหรือการแสดงประกอบฉากสถานการณ์ที่ครูผู้สอนกำหนด

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

5.4.1.1 ครูควรคำนึงถึงคลังคำศัพท์ของนักเรียนในห้องเรียนจริง ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการเตรียมอุปกรณ์ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา เช่น พจนานุกรม หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

5.4.1.2 ครูควรจัดสถานที่และเปลี่ยนสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อลดความตึงเครียดของนักเรียนในการเรียน

5.4.1.3 สถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานไปใช้ในการพัฒนาการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียน

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1 ควรมีการวิจัยโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะในด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง และการเขียน ซึ่งอาจมีผลต่อความก้าวหน้าทางภาษา เน้นประโยชน์จากการนำไปใช้เพื่อให้เห็นผลเป็นรูปธรรมมากขึ้น

5.4.2.2 ควรมีการวิจัยโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะในการพูดในรายวิชาที่เป็นภาษาอื่นเช่น ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ตังชันกานนท์. (2557). *การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ การวัดผลทางการศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสุขภาพจิต. (2544). *คู่มือฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วม (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. วงศ์กมลโปรดักชั่น.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ผู้แต่ง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ส่งเสริมการสอนภาษาจีน*. <http://bitly.ws/>
- กัญญรัตน์ ทัดเทียม. (2565). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 19(1), 1-13. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/umt-poly/article/view/256321/173055>
- แก้ว, จา จา. (2558). *ปัญหาการเรียนภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา* [งานนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. Burapha University Library. https://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/56920365.pdf
- กาญจนา ปราบพาล. (2532). *การทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษา*. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตสุภา กิตติผดุง. (2564). กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์เป็นฐาน ในการส่งเสริมความเป็นพลเมืองในระดับอุดมศึกษา. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 9(5), 2220-2229 <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journal-peace/article/view/247249>
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(3), 7-20. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28419/24439>
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12)*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โชติกา ภาชีผล. (2554). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยฉัตร โรจน์พลทามล. (2562). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. ศูนย์เรียนรู้และหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. <https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Chaiyachat.Roj.pdf>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทิตนา แคมมณี. (2557). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Jingru, W. (2560). การจัดเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ*, 4(3), 79-87. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/rdi-arua/article/view/144223/106695>
- นันทิวัน อินทาดกรวด, วรราชวัลย์ วงศ์กำแหง, สุภัตตา จำปา, พีรพัฒน์ พวงจิตร, และ เสาวภา อินทร์แก้ว. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านแม่ตาแพะ. ใน *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6* (น. 1-12). สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นุจริัย สุทธิพันธ์. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กรณีศึกษานักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ In country study program ประจำปีการศึกษา 2560. ใน *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 10* (น. 223-238). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย 1* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 5). สุวีริยาสาสน.
- ปนัดดา ปัตลา, วิทยา วรพันธุ์, และ พัชนียา ยุระดา. (2563). การพัฒนาการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 โดยการจัดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ เรื่อง ดาราศาสตร์และอวกาศ. ใน *วิทยา วรพันธุ์ (บ.ก.), การจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรม. การประชุมวิชาการระดับชาติการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรม ครั้งที่ 6* (1-8) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปัง หลิง, จง. (2562). ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 1(5), 1-15.
- มุกเหรียญ สีสถานุชิต, ชนิสรา ใจชัยภูมิ, และ ประวิษฐา แข่งขัน. (2555). *การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งลำปาง* [รายงานผลการวิจัย, มหาวิทยาลัยสวนดุสิต]. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- เยาวลักษณ์ วิสุทธิ์สิริ, มนาภรณ์ บ้านเพ็ง, และ อัสมา ทรรคนะมีลาภ. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กรณีศึกษาจากวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 20(3), 112-121. <https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/JIE/article/view/245513/168082>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วงเดือน สุวรรณคีรี, อรพิน จุลมณี, และ จิตติอาภา ตั้งคำวานิช. (2559). การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนิสิตนักศึกษาพยาบาล. *วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 28(2), 1-14. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/CUNS/article/view/80195/63908>.
- วาณี โรจนดิษฐ์, ดิเรก สุขสุนัย, และนิภาภรณ์ คำเจริญ. (2560). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านคำศัพท์คล้องจองภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตจริง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนวุฒิ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 11(2), 32-44. <http://cms.dru.ac.th/jspui/handle/123456789/1563>
- วิชัย แก้วบุตร และ อธิพงษ์ แก้วมณี. (2562). ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการออกเสียงในภาษาจีนของนักเรียนไทยกรณีศึกษาการแข่งขันทักษะภาษาจีนโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยครุศาสตร์ปักกิ่ง. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.
- ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ. (2550). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตด้วยกิจกรรมศิลปะ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงาน. *จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์. (2554). การศึกษาแบบมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554. <http://rotoratum.blogspot.com/p/1-1.htm>
- สถาบันส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. (2544). *การจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม*. เชียงใหม่: ซีเอส การพิมพ์.
- สมควร กวียะ. (2547). *การประชาสัมพันธ์ใหม่*. โอ เอสพริ้นติ้ง เฮาส์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 6). ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สิริวิชญ์ กมลทิพย์ และ สุดคนึง นฤพนธ์จิรกุล. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสารคาม*, 5(15), 141-152. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/etcedumsujournal/article/view/256591/173532>
- สุนิณี ภูจักรฐาพันธุ์. (2554). *การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุพรรณนิการ์ วงศ์สุตา. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้บทบาทสมมุติในวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. *มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์*, 9(2), 59-70.
- แสงดาว ถิ่นหารวงษ์. (2558). การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติในรายวิชาการวรรณคดีสำหรับเด็ก. *วารสารมนุษยศาสตร์ปริทัศน์*, 17(1), 1-11.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลีการ์ ชันติ, สมเกียรติ อินทสิงห์, และ สุนทรี คนเที่ยง. (2562). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น. *ศึกษาศาสตร์สาร*, 3(1), 34-41.
<http://cmuir.cmu.ac.th/jspui/handle/6653943832/65973>
- อำพร วุฒิจูโก. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2682>
- Huanhuan, M. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Akins, M., & Crichton, S. (2003). *Scenario based learning - Geography in the field using GIS /GPS for curriculum integration*. National Educational Computing Conference.
- Al-Attar, R. H. (2019). *The effectiveness of using scenario-based learning strategy in developing EFL eleventh graders' speaking and prospective thinking skills* [Master's thesis, The Islamic University of Gaza]. library@iugaza.edu.ps
<https://library.iugaza.edu.ps/thesis/126913.pdf>
- Carroll, B. (1982). *Testing communication performance*. Pergamon Press.
- Christle, C. A., & Schuster, J. W. (2003). The effects of using response cards on student participation, academic achievement, and on-task behavior during whole-class, Math Instruction. *Journal of Behavioral Education*, 12(3), 147-165.
<https://www.jstor.org/stable/41824304>
- Clark, J. L. D. (1972). *Foreign language testing : Theory and practice*. Centre of Curriculum Development.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Errington, E. P. (2011). Mission possible: Using near-world scenarios to prepare graduates for the profession. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 23(1), 84-91. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ938581.pdf>
- FAO. (1994). *Global forest resources assessment*. <https://www.fao.org/forest-resources-assessment/en/>
- Gredler, M. (1992). *Designing and evaluating games and simulations*. Kogan Page.
- Groom, J. A., Handerson, D., & Sittner, B. J. (2014). NLN/Jeffries simulation framework state of science project: Simulation design characteristic. *Clinical Simulation in Nursing*, 10(7), 337-344. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2013.02.004>
- Guide. (2021, June 28). *Scenario-based learning how to create scenarios (with examples and templates!)*. <https://www.ruedriis.com/blog/scenario-based-learning>
- Hallmark, B. F., Thomas, C. M., & Gantt, L. (2014). The educational practices construct of the NLN/Jeffries simulation framework: State of science project: Simulation design characteristic. *Clinical Simulation in Nursing*, 10, 345-352.
- Hursen, C., & Fasli, F. G. (2017). Investigating the efficiency of scenario based learning and reflective learning approaches in teacher education. *European Journal of Contemporary Education*, 6(2), 264-279. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1146153.pdf>
- Jefferies, P. R. (2008). Getting in S.T.A.P. with simulation: Simulations take educator preparation. *Nursing Education Perspective*, 29(2), 70-73.
- Kindley, R. W. (2002). *Scenario-based e-learning: A step beyond traditional e-learning*. <http://www.learningcircuits.com/2002/may2002/kindley.html>
- Kolb, A., & Kolb, D. A. (2001). *Experiential learning theory bibliography 1971-2001*. McBer.
- Kolb, D. A., & Fry, R. (1975). Towards applied theory of experimental learning. In C. Cooper (Ed.), *Theories of group process*. John Wiley.
- Kumar, S. (2022, February 2). *5 effective and impactful examples of scenario-based learning*. eLearning Industry. <https://elearningindustry.com/effective-impactful-examples-of-scenario-based-learning>.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitude. *Archives of Psychology*, 22(140), 1-55.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Louise, J. (2012, August 16). *What is scenario-based learning*. Thinglink.
<https://www.thinglink.com/blog/what-is-scenario-based-learning/>
- Mery, Y., & Blakiston, R. (2010). Scenario-based e-learning: Putting the student in the driver's seat. In *26th annual conference on distance teaching and learning*. Board of Regents of the University of Wisconsin System.
- Montgomery, K. (2002). Authentic tasks and rubrics: Going beyond traditional assessment in college teaching. *College Teaching*, 50(1), 34-39.
<https://www.jstor.org/stable/27559075>.
- Oakley, P., & David, M. (1984). *Approaches to participation in rural development*. Intl Labour Organisation.
- Oller, J. W. (1979). *Language test at school: A pragmatic Approach*. Longman.
- Pearson, K. (1920). Notes on the history of correlation. *Biometrika*, 13(1), 25-45.
<https://doi.org/10.1093/biomet/13.1.25>
- Sorin, R. (2002). Bridging the gap - the impact of a preservice teachers' network on the loping early childhood teacher. In *Challenging futures: Changing agendas in teacher education*. <http://www.aare.edu.au/02pap/sor02045.htm>
- Suhaebar, I., & Isrokatun, I. (2019). *Situation-based learning for self-regulated learning on mathematical learning*. *Journal of Physics: Conference Series*, 1318, 1-6.
<https://doi.org/10.1088/1742-6596/1318/1/012056>
- Taylor, A. R. (1996). *Nonspeech communication systems*. In I. Goddard (Ed.), *Handbook of North American Indians* (pp. 275-289). Smithsonian Institution.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์ ดร. พงมालย์ สกลเกียรติ	ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. อาจารย์ จริญญา วาณิชวิริยะ	อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. นางปิยลดา ทารไชย	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีศรีเกศ

ภาคผนวก ข
จดหมายขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

บันทึก
Memorandum

ที่ วค.0414(1)/269
จาก คณะศึกษาศาสตร์
เรียน อาจารย์ ดร.พจนาลัย สกลเกียรติ
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไสว พักขาว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.พงษ์กัญญา โนนโกศล)
คณะศึกษาศาสตร์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
โทรศัพท์ 02-954-7300 ต่อ 648
(นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย 064 876 8824)

บันทึก
Memorandum

ที่ วค.0414(1)/269

วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2566

จาก คณะบดีวิทยาลัยครุศาสตร์

เรียน อาจารย์จรรยา วาณิชวิริยะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไสว พิกขาว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.พงษ์กัญญา โนนโกศล)

คณะบดีวิทยาลัยครุศาสตร์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
โทรศัพท์ 02-954-7300 ต่อ 648
(นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย 064 876 8824)

ที่ มธบ 0414(1)/1115

10 มกราคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางปิยลดา ทารไชย

ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) โรงเรียนสตรีศรีเกศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวกัญญานัฐ สมหมาย นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไสว พักขาว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.พงษ์กัญญา โฉมโกศล)

คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์ ปฏิบัติหน้าที่แทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการวิทยาลัยครุศาสตร์

โทร.02-954-7300 ต่อ 427, 648, 649

(นางสาวกัญญานัฐ สมหมาย 064 876 8824)

ภาคผนวก ค

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

Office of Dhurakij Pundit University Human Research Ethics Committees (DPU HRECs)
110/1-4 Prachachuen Road Laksi, Bangkok 10210, Thailand
Tel: 02-954-7300 Ext. 128 E-mail: dpuhrec@dpu.ac.th website: <https://www.dpu.ac.th/human-research/>

AF 10-04/01.2V2 Edn:20-03-23

DPU
NEW BUSINESS DNA

COE No. 083/65

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประเทศไทย ได้ทำการตรวจสอบและรับรองโครงการวิจัยตามที่ระบุไว้ด้านล่าง ทั้งนี้ โดยพิจารณาบนพื้นฐานของ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ประเภทการพิจารณา : แบบยกเว้น (Exemption Review)

ชื่อโครงการ : การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Protocol Title : THE DEVELOPMENT OF CHINESE SPEAKING SKILL AND CLASS PARTICIPATION USING SCENARIO BASED LEARNING FOR GRADE 6 STUDENTS

รหัสโครงการ : DPUHREC 080/65NA

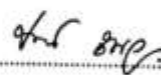
ผู้วิจัยหลัก : นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย

สังกัดหน่วยงาน : วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

เอกสารที่ได้รับรอง : 1. แบบยื่นขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
2. โครงการวิจัยฉบับเต็ม
3. เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย
5. แบบสอบถาม/สัมภาษณ์/บันทึกข้อมูล

วันที่รับรอง : 21 เมษายน 2566

ลงนาม:
(รองศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์อนันต์ อัครวิเชียรจินดา)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม:
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู)
รองอธิการบดีสายงานวิจัยและพัฒนา

นักวิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
2. หากมีการแก้ไขโครงการวิจัยภายหลังการรับรอง ให้ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำเป็นโครงการวิจัยใหม่

ภาคผนวก ง
เอกสารขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

ที่ มธบ. 0414(1)/1115

10 มกราคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน 40 ฉบับ

ด้วย นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไสว พักขาว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์จะทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.พงษ์กัญญา แมนโกศล)

คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

วิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ

โทรศัพท์ 02-9547300 ต่อ 427, 648, 649

(ผู้ประสานงาน : นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย 064-876-8824)

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา ภาษาจีน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 256

รวมเวลา 3 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 3. พูดหรือเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. สาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด)

นักเรียนสามารถแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่างๆได้ รวมถึงการสนทนาเป็นหมู่คณะ

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระประจำแผนการจัดการเรียนรู้

ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้บอกความต้องการขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

ตัวอย่าง

A: 你想去中国旅行还是学习呢 ?

Nǐ xiǎng qù Zhōngguó lǚxíng háishì xuéxí ne?

B: 我想去中国学习汉语。

Wǒ xiǎng qù Zhōngguó xuéxí hànyǔ.

A: 你会说汉语吗 ?

Nǐ huì shuō hànyǔ ma?

B: 我会说汉语。

Wǒ huì shuō Hànyǔ.

3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้

ด้านทักษะ (P)

นักเรียนสามารถนำประโยชน์ไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี

3.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. มีความสามารถในการสื่อสาร
2. มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
3. มีความสามารถในการคิด
4. นักเรียนมีความสามารถในทักษะการใช้ชีวิต

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รายการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยชน์ในภาษาจีนได้	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ระดับ พอใช้ขึ้นไป
ด้านทักษะ (P) นักเรียนสามารถนำประโยชน์ไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ระดับ พอใช้ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยมีพฤติกรรมระหว่างเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี และปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ ดี

5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 1 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (15 นาที)

1. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานและวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในครั้งนี้ รวมถึงมีการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนในชั่วโมงแรกและชั่วโมงสุดท้ายของการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน
2. เน้นย้ำให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในฉากสถานการณ์รวมถึงการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมและหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย
3. ชี้แจงให้ผู้เรียนแบ่งบทบาทหน้าที่ต่างๆที่ได้รับมอบหมายในฉากสถานการณ์ ข้อตกลงเบื้องต้น และการประเมินผล

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (45 นาที)

1. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั่วโมง
2. ผู้สอนตรวจสอบหรือประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีเพียงพอต่อการเรียนรู้ตามเนื้อหาหรือไม่ โดยการทบทวนคำศัพท์ YCT ระดับ 2 และประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียน อธิบายลักษณะกิจกรรมและผลที่คาดหวัง
4. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาฉากสถานการณ์เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน
5. ให้นักเรียนสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของกิจกรรม หรือประโยคที่เหมาะสมสำหรับการสื่อสารในฉากสถานการณ์นี้

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 2 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. เน้นย้ำให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการฉากสถานการณ์รวมถึงการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมและหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย
2. ชี้แจงให้ผู้เรียนแบ่งบทบาทหน้าที่ต่างๆที่ได้รับมอบหมายในฉากสถานการณ์ ข้อตกลงเบื้องต้น และการประเมินผล
3. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (35 นาที)

1. ผู้สอนใช้บัตรคำศัพท์เพื่อทบทวนคำศัพท์ YCT ระดับ 2 พร้อมประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และอธิบายความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์และประโยค
2. ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียน
3. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาฉากสถานการณ์เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (15 นาที)

1. ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนความสามารถประมาณกลุ่มละ 5-6 คน ผู้สอนต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนจะมีบทบาทในการฝึกทักษะภาษา แสดงความคิดเห็นและช่วยกันแก้ปัญหาภายในกลุ่ม
2. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาและวางแผนบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในฉากสถานการณ์เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน
3. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 3 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้วิธีสังเกต

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญสถานการณ์ (5 นาที)

1. ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
2. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาฉากสถานการณ์เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (40 นาที)

จากชั่วโมงที่ผ่านมาผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 5 - 6 คน และได้มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาและวางแผนบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในฉากสถานการณ์เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน

1. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเตรียมตัวในการแสดงในฉากสถานการณ์หน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม
2. ผู้สอนทำการทดสอบก่อนเรียนโดยผู้เรียนแสดงละครในฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นกลุ่ม ใช้เวลาดูกลุ่มละ 5 - 8 นาที ผู้สอนใช้วิธีการสังเกตทักษะการพูดภาษาจีนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม รวมถึงให้ความช่วยเหลือและเสริมการเรียนรู้กลุ่มที่ประสบปัญหาในการทำกิจกรรม
3. ผู้สอนรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้สอนเสริมความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยังบกพร่องและแสดงข้อผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่

ขั้นที่ 4 ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง (5 นาที)

1. ผู้เรียนจับฉลากบัตรคำ และแต่งประโยคจากคำที่จับฉลากได้ (สุ่มรายบุคคล)
2. ผู้สอนมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเป็นรายบุคคล โดยที่คำศัพท์ห้ามซ้ำกัน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล (5 นาที)

1. ให้ผู้เรียนร่วมสะท้อนความคิดและตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการการตัดสินใจ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเชื่อมโยงความรู้สู่การปฏิบัติในฉากสถานการณ์พร้อมทั้งสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง
2. ผู้เรียนร่วมกันเล่าประสบการณ์และแสดงความรู้สึกต่อประสบการณ์ในฉากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. ผู้สอนให้ข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนี้บอกข้อดีและจุดที่ต้องปรับปรุง

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. คำศัพท์ YCT 2
3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน

4. Youtube

6.2 แหล่งเรียนรู้

ศูนย์การเรียนรู้ภาษา – วัฒนธรรม (中国语言文化中心)

7. สรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประจำแผนการจัดการเรียนรู้

1. ด้านความรู้

.....
.....

2. ด้านทักษะและกระบวนการ

.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....
.....

4. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....
.....

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย)

วันที่

ความคิดเห็นของผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

ลงชื่อผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

(.....)

วันที่

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านความรู้ความเข้าใจ (K))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้อย่างชัดเจน และใช้คำศัพท์หรือได้เหมาะสมกับฉากสถานการณ์	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้เป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ผิดบ่อยๆแต่ใช้ตอบในเหตุการณ์นั้นได้	นักเรียนไม่สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านทักษะและกระบวนการ (P))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
นักเรียนสามารถนำประโยคไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน	นักเรียนสามารถนำประโยคไปสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยต้องความต่อเนื่อง เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	ประโยคที่นักเรียนสื่อสารมีความธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	นักเรียนสื่อสารไม่จบประโยค พยายามสื่อสารต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	ขณะที่นักเรียนสื่อสาร มีการหยุดค่อนข้างนาน สื่อสารไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี	นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้ มุ่งมั่น และปฏิบัติตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ	นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้ และทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมาย	นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมแต่ปฏิบัติตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม และเอาไม่ใจใส่ในการจัดการเรียนรู้

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ ไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้				สรุปผลการ ประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ ____ เดือน _____ พ.ศ. ____

สื่อการเรียนรู้

1. ตัวอย่างบัตรคำ (คำศัพท์ใน YCT 2)

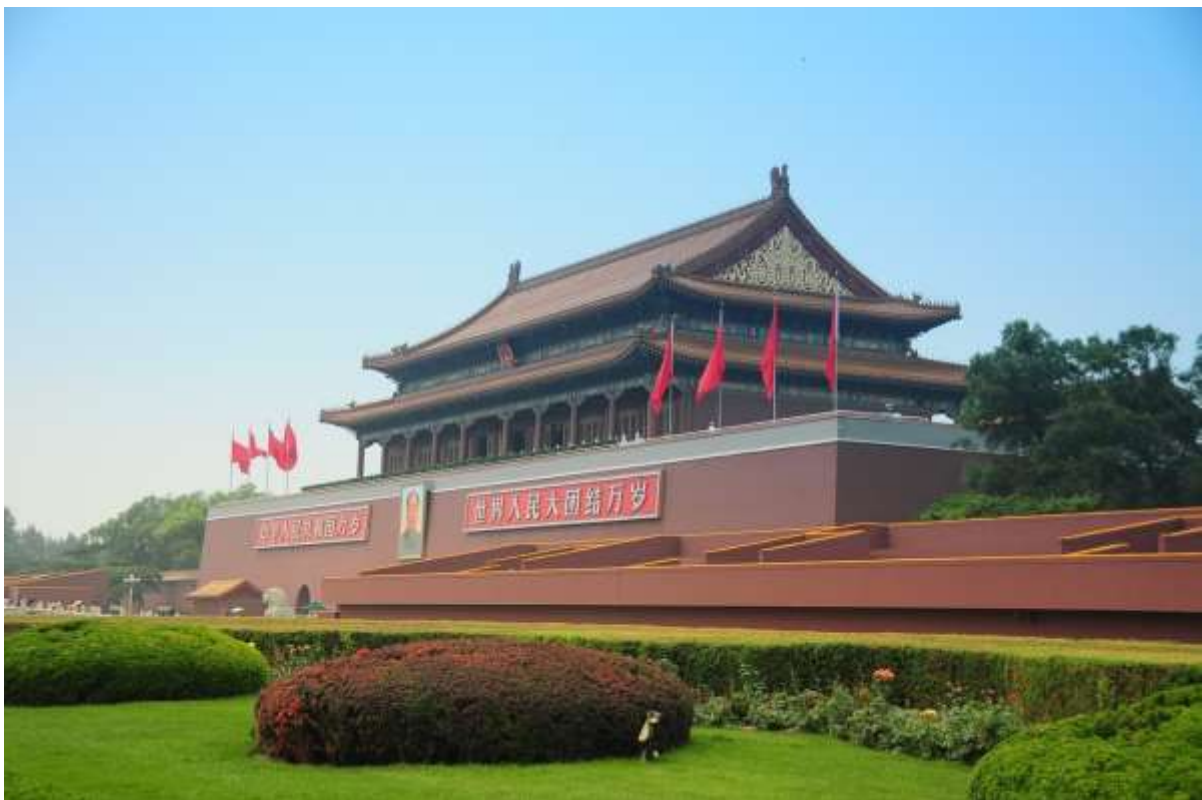
2. คำศัพท์ YCT 2

คำศัพท์ที่ไฮสแกน YCT - 2 จำนวนทั้งสิ้น 150 คำ											
	汉字	พินอิน	ความหมาย		汉字	พินอิน	ความหมาย		汉字	พินอิน	ความหมาย
1	要	yào	ต้อง	51	看	kàn	ดู	101	舒服	shūfu	สบาย/ดีใจ
2	八	bā	แปด	52	可以	kěyǐ	ได้	102	水	shuǐ	น้ำ
3	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	53	口	kǒu	ปาก	103	睡觉	shuìjiào	นอน
4	包子	bāozi	ขนมปัง	54	站	zhàn	ยืน	104	继续	jiǎnxù	ต่อ
5	北京	běijīng	ปักกิ่ง	55	来	lái	มา	105	吃	chī	กิน
6	儿子	érzi	ลูก	56	老师	lǎoshī	คุณครู, อาจารย์	106	岁	suì	ขวบ
7	比	bǐ	กว่า	57	送	sòng	ขนาน	107	他	tā	เขา (ผู้ชาย)
8	天气	tiānqì	อากาศ/สภาพ	58	了	le	แล้ว	108	她	tā	เขา (ผู้หญิง)
9	不	bù	ไม่	59	里	lǐ	กิโลเมตร	109	天气	tiānqì	สภาพอากาศ
10	茶	chá	ชา	60	再	zài	ต่อ (จำนวนครั้ง)	110	同学	tóngxué	เพื่อน/นักเรียน
11	长	cháng	ยาว	61	要	yào	ต้อง	111	头发	tóufa	ผม/ขน
12	吃	chī	กิน	62	个	ge	อัน	112	玩	wán	เล่น, เล่น
13	打电话	dǎdiànhuà	โทรศัพท์	63	给	gěi	ให้	113	早上	shàngwǎn	ตอนเช้า/ต้น
14	大	dà	ใหญ่	64	眼睛	yǎnjīng	ตา	114	她	tā	มัน
15	的	de	ของ	65	站	zhàn	ยืน	115	他们	tāmen	พวกเขา
16	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	66	又	yòu	ซ้ำ	116	有	yǒu	มี
17	的	de	ของ	67	要	yào	ต้อง	117	喜欢	xǐhuān	ชอบ
18	电话	diànhuà	โทรศัพท์	68	没	méi	ไม่มี	118	没	méi	ไม่มี, ไม่มี
19	双	shuāng	คู่	69	没有	méiyǒu	ไม่มี	119	香	xiāng	กลิ่น
20	多	duō	เยอะ	70	样	yàng	อย่าง	120	小	xiǎo	เล็ก
21	多少	duōshǎo	เท่าไร	71	来	lái	มา	121	家	jiā	บ้าน
22	有	yǒu	มี	72	要	yào	ต้อง	122	要	yào	ต้อง
23	二	èr	สอง	73	要	yào	ต้อง	123	要	yào	ต้อง
24	要	yào	ต้อง	74	要	yào	ต้อง	124	学	xué	เรียน
25	种	zhǒng	พันธุ์	75	要	yào	ต้อง	125	学	xué	เรียน
26	要	yào	ต้อง	76	要	yào	ต้อง	126	学	xué	เรียน
27	要	yào	ต้อง	77	要	yào	ต้อง	127	要	yào	ต้อง
28	要	yào	ต้อง	78	要	yào	ต้อง	128	要	yào	ต้อง
29	个	ge	อัน	79	要	yào	ต้อง	129	要	yào	ต้อง
30	个	ge	อัน	80	要	yào	ต้อง	130	要	yào	ต้อง
31	要	yào	ต้อง	81	要	yào	ต้อง	131	要	yào	ต้อง
32	要	yào	ต้อง	82	要	yào	ต้อง	132	要	yào	ต้อง
33	要	yào	ต้อง	83	要	yào	ต้อง	133	要	yào	ต้อง
34	要	yào	ต้อง	84	要	yào	ต้อง	134	要	yào	ต้อง
35	要	yào	ต้อง	85	要	yào	ต้อง	135	要	yào	ต้อง
36	要	yào	ต้อง	86	要	yào	ต้อง	136	要	yào	ต้อง
37	要	yào	ต้อง	87	要	yào	ต้อง	137	要	yào	ต้อง
38	要	yào	ต้อง	88	要	yào	ต้อง	138	要	yào	ต้อง
39	要	yào	ต้อง	89	要	yào	ต้อง	139	要	yào	ต้อง
40	要	yào	ต้อง	90	要	yào	ต้อง	140	要	yào	ต้อง
41	要	yào	ต้อง	91	要	yào	ต้อง	141	要	yào	ต้อง
42	要	yào	ต้อง	92	要	yào	ต้อง	142	要	yào	ต้อง
43	要	yào	ต้อง	93	要	yào	ต้อง	143	要	yào	ต้อง
44	要	yào	ต้อง	94	要	yào	ต้อง	144	要	yào	ต้อง
45	要	yào	ต้อง	95	要	yào	ต้อง	145	要	yào	ต้อง
46	要	yào	ต้อง	96	要	yào	ต้อง	146	要	yào	ต้อง
47	要	yào	ต้อง	97	要	yào	ต้อง	147	要	yào	ต้อง
48	要	yào	ต้อง	98	要	yào	ต้อง	148	要	yào	ต้อง
49	要	yào	ต้อง	99	要	yào	ต้อง	149	要	yào	ต้อง
50	要	yào	ต้อง	100	要	yào	ต้อง	150	要	yào	ต้อง

3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศ โดยใช้ ภาพฉากสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีน

ที่มา : <https://pixabay.com/th>

ที่มา : <https://pixabay.com/th>

แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ฉากสถานการณ์ เรื่อง ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก (中国的超市真好玩)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติจากฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นภาษาจีน โดยทำการแสดง
บทบาทสมมุติเป็นกลุ่มกลุ่มละ 5-10 นาที

ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก (中国的超市真好玩)

ฉันเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน ได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลจีนเป็นระยะเวลา 4 ปี ในระดับชั้นปริญญาตรี ฉัน
ใช้ชีวิตในประเทศจีนมา 5 เดือนแล้ว ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจค่อนข้างมากรวมไปถึงซูเปอร์
มาร์เก็ตของจีน ในที่ซูเปอร์มาร์เก็ตมีสินค้าที่ทันสมัย แพลกใหม่ และมีสินค้าลดราคาเป็นจำนวนมาก ทำ
ให้รู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่มาเที่ยวซูเปอร์มาร์เก็ตในวันหยุดสุดสัปดาห์ฉันและเพื่อนไปเที่ยวที่ซูเปอร์มาร์เก็ต
แห่งหนึ่ง เนื่องด้วยวันหยุดจึงมีผู้คนจำนวนมากมาเที่ยวที่ห้างแห่งนี้ทำให้ฉันพลัดหลงกับเพื่อนขณะซื้อสินค้า
และโทรศัพท์ของฉันไม่มีแบตเตอรี่

การประเมินทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉาก

สถานการณ์เป็นฐาน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ.....เลขที่.....ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง : เพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินนักเรียน โดยใช้วิธีสังเกตขณะดำเนินการแสดงจากสถานการณ์เป็นภาษาจีน และใส่คะแนนที่เป็นจริงของนักเรียนตามระดับคะแนน ดังนี้

- 4 = ความสามารถการพูดระดับมาก 3 = ความสามารถการพูดระดับปานกลาง
2 = ความสามารถการพูดระดับน้อย 1 = ความสามารถการพูดระดับปรับปรุง

รายการ	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ				
2. ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์				
3. การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์				
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ				
5. การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ				
6. ความมั่นใจในการพูด				
รวม				

เกณฑ์การประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ	4 หมายถึง บทสนทนามีความต่อเนื่องเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา 3 หมายถึง บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก 2 หมายถึง พูดแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่ 1 หมายถึง พูดแล้วต้องหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์	4 หมายถึง ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้ศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ 3 หมายถึง ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย 2 หมายถึง ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง 1 หมายถึง โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้
3. การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์	4 หมายถึง ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับฉากสถานการณ์ 3 หมายถึง สื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม 2 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ตอบในเหตุการณ์นั้นได้ 1 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ	4 หมายถึง ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ 3 หมายถึง ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้ 2 หมายถึง ออกเสียงผิดแต่พูดแล้วเข้าใจ 1 หมายถึง ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
5. การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	4 หมายถึง ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความได้ถูกต้อง 3 หมายถึง ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่ 2 หมายถึง ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้ 1 หมายถึง ออกเสียงไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง

เกณฑ์การประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ต่อ)

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
6. ความมั่นใจในการพูด	<p>4 หมายถึง น้ำเสียงเต็มเปี่ยมด้วยความมั่นใจ ความดังของเสียงเหมาะสม และใช้ภาษากายอย่างคล่องแคล่ว เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อดึงดูดให้ผู้ฟัง รู้สึกสนใจในสิ่งที่อธิบาย</p> <p>3 หมายถึง น้ำเสียงสะท้อนถึงความมั่นใจ ความดังของเสียงเหมาะสม และใช้ภาษากายในการสื่อสารพอสมควร เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อให้ผู้ฟังสนใจในสิ่งที่อธิบาย</p> <p>2 หมายถึง น้ำเสียงสั้นเครือบ้าง ใช้เสียงเบาบ้าง ดังบ้างสลับกันไป มีการใช้ภาษากายน้อยครั้งในการสื่อสาร</p> <p>1 หมายถึง น้ำเสียงสั้นเครือ ใช้เสียงเบาเหมือนการกระซิบ ไม่มีการใช้ภาษากายใด ๆ ในการสื่อสาร</p>

การแปลค่าเกณฑ์การประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้เกณฑ์การประเมินการให้คะแนนตามแนวคิดของออยเลอร์ (Oller, 1979) ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดแปลงคะแนนและแปลความหมายโดยใช้การแบ่งแบบอัตรภาคชั้นเกณฑ์การแปลความหมายในช่วงคะแนน ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 4.00 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.25 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.75 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับปรับปรุง

**แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้จากสถานการณ์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

ชื่อ.....เลขที่.....ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง : เพื่อประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินนักเรียนโดยใช้วิธีสังเกตในขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนและใส่คะแนนให้ตรงกับพฤติกรรมที่เป็นจริงของนักเรียนตามระดับคะแนน ดังนี้

5 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมากที่สุด	4 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมาก
3 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับปานกลาง	2 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อย
1 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อยที่สุด	

รายการ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม					
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย					
3. ให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วยดี					
4. แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของ กลุ่ม					
5. รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม					
6. มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม					
รวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
1. แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม	<p>5 หมายถึง มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสมภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องมีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่ากัน</p> <p>4 หมายถึง แบ่งหน้าที่การทำงานตามความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>3 หมายถึง แบ่งภาระหน้าที่ภายในกลุ่มโดยไม่คำนึงถึงความพร้อมหรือความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>2 หมายถึง มีการแบ่งหน้าที่กันทำงานหรือกระจายหน้าที่การทำงานได้ไม่ทั่วถึง</p> <p>1 หมายถึง ไม่มีการแบ่งหน้าที่การทำงานภายในกลุ่ม ภาระงานทั้งหมดตกเป็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง</p>
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	<p>5 หมายถึง เอาใจใส่ มุ่งมั่น และปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ</p> <p>4 หมายถึง ทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมายในกลุ่มให้สำเร็จ</p> <p>3 หมายถึง พยายามทำงานในหน้าที่ให้ถูกต้อง แม้เป็นสิ่งที่ตนไม่ถนัด</p> <p>2 หมายถึง ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด</p> <p>1 หมายถึง ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย</p>
3. มีความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม	<p>5 หมายถึง ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม</p> <p>4 หมายถึง มีนักเรียนบางคนไม่สนใจในการทำงาน</p> <p>3 หมายถึง นักเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งของกลุ่มไม่ร่วมกันทำงานกลุ่ม</p> <p>2 หมายถึง นักเรียนบางคนทำงาน และไม่กระตุ้นให้เพื่อนร่วมทำ</p> <p>1 หมายถึง ต่างคนต่างทำ ไม่มีการปรึกษากัน</p>
4. แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม	<p>5 หมายถึง แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์สร้างสรรค์ และใช้ภาษาที่สุภาพ ชัดเจน เข้าใจง่าย</p> <p>4 หมายถึง แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม</p> <p>3 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแต่เป็นการพูดขัดจังหวะในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูดแสดงความคิดเห็น</p> <p>2 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม</p> <p>1 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นต่อการทำงานของกลุ่ม</p>

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ต่อ)

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
5. รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	5 หมายถึง รับฟัง ยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม และเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น 4 หมายถึง วางแผนงานร่วมกันในทีมจากความคิดเห็นของเพื่อนร่วมทีม 3 หมายถึง สามารถยอมรับความแตกต่าง เปิดใจรับความคิดเห็นใหม่ ๆ แต่ยังไม่เต็มใจที่จะเรียนรู้และวางแผนงานร่วมกันในกลุ่ม 2 หมายถึง เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ยังคงนำความคิดเห็นส่วนตนในการทำงานกลุ่มเป็นหลัก 1 หมายถึง ไม่เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกร่วมกลุ่มเลย
6. มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	5 หมายถึง ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลแก่เพื่อนสมาชิกร่วมกลุ่มตลอดการทำงาน แม้ไม่มีการร้องขอ 4 หมายถึง ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ 3 หมายถึง มีน้ำใจ ให้กำลังใจเพื่อนสมาชิกร่วมกลุ่มอย่างจริงจัง 2 หมายถึง มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกแต่ไม่มีการให้กำลังใจเพื่อนร่วมกลุ่ม 1 หมายถึง ทำงานในหน้าที่ของตนจนสำเร็จ และมีการช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกเป็นครั้งคราว

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

การแปลค่าเกณฑ์คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้รูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert,1932) แปลความหมายในช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด,2556)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับดีมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับน้อยที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 在中国坐车 นั่งรถที่ประเทศจีน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รวมเวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา ภาษาจีน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 3. พูดหรือเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. สาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด)

นักเรียนสามารถแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รวมถึงการสนทนาเป็นหมู่คณะ

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระประจำแผนการจัดการเรียนรู้

ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้บอกความต้องการขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

ตัวอย่าง

A: 我想去上海，怎么去呢 你知道吗？

Wǒ xiǎng qù Shànghǎi, zěnmē qù ne nǐ zhīdào ma?

B: 知道

zhīdào。

A: 请问，坐车还是坐飞机？我现在在江苏。

qǐngwèn, zuòchē háishì zuò fēijī?

wǒ xiànzài zài Jiāngsū.

B: 坐车吧

zuòchē ba.

3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนสามารถอธิบายความหมาย ความเหมาะสมของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้

ด้านทักษะ (P)

1. นักเรียนสามารถนำประโยคไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน
2. นักเรียนสามารถแยกแยะได้ในการใช้ประโยคให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี

3.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. มีความสามารถในการสื่อสาร
2. มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
3. มีความสามารถในการคิด
4. นักเรียนมีความสามารถในทักษะการใช้ชีวิต

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รายการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) นักเรียนสามารถอธิบายความหมาย ความเหมาะสมของคำศัพท์ และ ประโยคในภาษาจีนได้	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติ กิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ ระดับ พอใช้ขึ้นไป
ด้านทักษะ (P) 1. นักเรียนสามารถนำประโยคไปสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน 2. นักเรียนสามารถแยกแยะได้ในการใช้ ประโยคให้เหมาะสมกับ สถานการณ์	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติ กิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ ระดับ พอใช้ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำ กิจกรรม และเอาใจใส่ในการจัดการ เรียนรู้เป็นอย่างดี	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยมี พฤติกรรมระหว่างเรียนอยู่ใน เกณฑ์ดี และปฏิบัติกิจกรรมได้ ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ ดีขึ้นไป

5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 1 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ผู้สอนเพื่อแจ้งวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมในชั่วโมง
2. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาฉากสถานการณ์เรื่อง **在中国坐车** นั่งรถที่ประเทศจีน

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (55 นาที)

1. ผู้สอนใช้ Youtube เปิดการจราจร การเดินทาง ในประเทศจีนให้นักเรียนชมเพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพและมีความคิดสร้างสรรค์ในการแสดงมากขึ้น
2. ผู้เรียนทบทวนคำศัพท์ YCT ระดับ 2 และประโยคที่ได้เตรียมจากภาระงานในช่วงที่ผ่านมา
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนสุ่มจับบัตรคำศัพท์ และแต่งประโยคจากคำที่ได้เป็นรายบุคคล
4. ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียน อธิบายลักษณะกิจกรรมและผลที่คาดหวัง
5. ครูผู้สอนอธิบายและให้คำศัพท์หรือประโยคเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการสนทนา พร้อมอธิบายความเหมาะสมของการพูด
6. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับฉากสถานการณ์ และการคมนาคมของประเทศจีนในปัจจุบัน

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 2 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ผู้สอนเพื่อแจ้งวัตถุประสงค์การจัดการกิจกรรมในชั่วโมง
2. ผู้สอนเน้นย้ำผู้เรียนกับฉากสถานการณ์ที่ได้รับ เรื่อง 在中国坐车 นั่งรถที่ประเทศจีน

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (40 นาที)

1. ผู้เรียนทบทวนคำศัพท์ YCT ระดับ 2
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนสุ่มจับบัตรคำศัพท์ และแต่งประโยคจากคำที่ได้เป็นรายบุคคล
3. ครูผู้สอนอธิบายและให้คำศัพท์หรือประโยคเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการสนทนา พร้อมอธิบายความเหมาะสมของการพูด
4. ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียน อธิบายลักษณะกิจกรรมและผลที่คาดหวัง

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (15 นาที)

1. ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนความสามารถประมาณกลุ่มละ 5 - 6 คน โดยคละกลุ่มผู้เรียนใหม่เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับฉากสถานการณ์ และความเหมาะสมของประโยคในการสนทนาในฉากสถานการณ์

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 3 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ผู้สอนเพื่อแจ้งวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมในชั่วโมง
2. ผู้สอนเน้นย้ำผู้เรียนกับฉากสถานการณ์ที่ได้รับ เรื่อง 在中国坐车 นั่งรถที่ประเทศจีน

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (5 นาที)

1. ผู้เรียนทบทวนคำศัพท์ YCT ระดับ 2
2. ครูผู้สอนอธิบายและให้คำศัพท์หรือประโยคเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการสนทนา พร้อมอธิบายความเหมาะสมของการพูด
3. ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียน อธิบายลักษณะกิจกรรมและผลที่คาดหวัง

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (40 นาที)

1. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาและวางแผนบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในฉากสถานการณ์ เรื่อง 在中国坐车 นั่งรถที่ประเทศจีน
2. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์
3. ผู้เรียนแสดงละครในฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นกลุ่ม ใช้เวลากลุ่มละ 5 นาที
4. ผู้สอนรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้สอนเสริมความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยังบกพร่องและแสดงข้อผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่

ขั้นที่ 4 ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง (2 นาที)

ผู้สอนมอบหมายให้งานเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้เรียนบันทึกวิดิทัศน์แนะนำสิ่งของหรือรูปภาพ

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล (8 นาที)

1. ให้ผู้เรียนร่วมสะท้อนความคิดและตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการการตัดสินใจ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเชื่อมโยงความรู้สู่พร้อมทั้งสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง
2. ผู้เรียนร่วมกันเล่าประสบการณ์และแสดงความรู้สึกต่อประสบการณ์ในฉากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. ผู้สอนให้ข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนี้บอกข้อดีและจุดที่ต้องปรับปรุง

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. คำศัพท์ YCT 2
3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 在中国坐车 นั่งรถที่ประเทศจีน

6.2 แหล่งเรียนรู้

ศูนย์การเรียนรู้ภาษา – วัฒนธรรม (中国语言文化中心)

7. สรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประจำแผนการจัดการเรียนรู้

1. ด้านความรู้

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะและกระบวนการ

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....
.....
.....

4. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....
.....
.....

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....

ลงชื่อผู้สอน
(นางสาวกัญญาณัฐ สมหมาย)
วันที่

ความคิดเห็นของผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

ลงชื่อผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้
(.....)
วันที่

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านความรู้ความเข้าใจ (K))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
นักเรียนสามารถอธิบายความหมาย ความเหมาะสม ของคำศัพท์ และประโยคใน ภาษาจีนได้	นักเรียนสามารถ อธิบายความหมาย ได้อย่างชัดเจน และใช้คำศัพท์ หรือได้เหมาะสม กับฉาก สถานการณ์	นักเรียนสามารถ อธิบายความหมาย ของคำศัพท์ และ ประโยคใน ภาษาจีนได้เป็น ครั้งคราวแต่ โดยทั่วไปแล้ว เข้าใจได้	นักเรียนอธิบาย ความหมายของ คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ตอบใน เหตุการณ์นั้นได้	นักเรียนไม่สามารถอธิบาย ความหมายของ คำศัพท์และใช้ ตอบในเหตุการณ์ ต่าง ๆ

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านทักษะและกระบวนการ (P))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1. นักเรียนสามารถนำ ประโยคไปสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน	นักเรียนสามารถ นำประโยคไป สื่อสารใน ชีวิตประจำวันโดย ต้องความต่อเนื่อง เช่นเดียวกับ เจ้าของภาษา	ประโยคที่นักเรียน สื่อสารมีความ ธรรมชาติและ ต่อเนื่อง บางครั้ง ยังติดตะกุกตะกัก	นักเรียนสื่อสารไม่ จบประโยค พยายามสื่อสาร ต่อไปโดยเริ่มต้น ใหม่	ขณะที่นักเรียน สื่อสาร มีการหยุด ค่อนข้างนาน สื่อสารไม่จบ ประโยคหรือ โต้ตอบไม่ได้
2. นักเรียนสามารถแยกแยะ ได้ในการใช้ ประโยคให้ เหมาะสมกับ สถานการณ์	นักเรียนสามารถ ใช้ประโยคได้ เหมาะสมกับ สถานการณ์ รู้กาลเทศะ	นักเรียนสามารถ ใช้ประโยคได้เป็น ส่วนใหญ่ ใช้ คำศัพท์ได้ เหมาะสม	นักเรียนใช้คำศัพท์ ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ ตอบในเหตุการณ์ นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิดและ โต้ตอบไม่ได้ และ ไม่เหมาะสมกับ สถานการณ์

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี	มีส่วนร่วมในการทำงาน ใช้กระบวนการกลุ่ม มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม แต่ขาดความกระตือรือร้น	นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

\

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจ (K)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถอธิบายความหมาย ความเหมาะสมของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้				สรุปผล การประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถนำประโยชน์ ไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน				สรุปผล การประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถแยกแยะได้ในการใช้ ประโยคให้เหมาะสมกับสถานการณ์				สรุปผลการ ประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สื่อการเรียนรู้

1. ตัวอย่างบัตรคำ (คำศัพท์ YCT 2)

 <p>中国 zhōngguó ประเทศจีน</p>	 <p>泰国 tàiguó ประเทศไทย</p>	 <p>车 chē รถ</p>	 <p>出租车 chūzūchē แท็กซี่</p>
 <p>坐 zuò นั่ง</p>	 <p>去 qù ไป</p>	 <p>玩 wán เกี้ยว/ เล่น</p>	 <p>冷 lěng หนาว</p>

2. คำศัพท์ YCT 2

คำศัพท์ที่ใช้สอบ YCT - 2 จำนวนทั้งสิ้น 150 คำ											
	汉字	พินอิน	ความหมาย		汉字	พินอิน	ความหมาย		汉字	พินอิน	ความหมาย
1	要	yào	ข. ขอ	51	看	kàn	ช. ดู	101	手机	shǒu jī	โทรศัพท์มือถือ
2	八	bā	แปด	52	可以	kě yǐ	ได้	102	谁	shuí	ว่า
3	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	53	口	kǒu	ปาก	103	睡觉	shuì jiào	หลับ
4	包子	bāo zi	ขนมปัง	54	快	kuài	เร็ว	104	游泳	yóu yǒng	ว่ายน้ำ
5	北京	běi jīng	ปักกิ่ง	55	来	lái	มา	105	四	sì	สี่
6	房子	fáng zi	บ้าน	56	老师	lǎo shī	คุณครู, อาจารย์	106	岁	suì	ขวบ, ขวบ
7	比	bǐ	กว่า	57	谁	shuí	ใคร	107	她	tā	เธอ (ผู้หญิง)
8	不高兴	bù bù xǐ	ไม่มีความสุข	58	了	le	แล้ว	108	她	tā	เขา (ผู้ชาย)
9	不	bù	ไม่	59	里	lǐ	เมตร	109	天气	tiān qì	สภาพอากาศ
10	茶	chá	ชา	60	西	xī	ตะวันตก	110	数学	shù xué	เลขคณิต
11	长	cháng	ยาว	61	要	yào	ต้อง	111	头发	tóu fa	เส้นผม
12	她	tā	เธอ	62	六	liù	หก	112	玩	wán	เล่น, เล่น
13	打电话	dǎ diàn huà	โทรศัพท์	63	绿	lǜ	เขียว	113	早上	wǎn shàng	ตอนกลางคืน
14	大	dà	ใหญ่	64	甜	tián	หวาน	114	就	jiù	ถึง
15	的	de	ของ	65	好	hǎo	ดี	115	我们	wǒ men	พวกเรา
16	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	66	是	shì	คือ	116	百	bǎi	ร้อย
17	她	tā	เธอ	67	要	yào	ต้อง	117	喜欢	xǐ huān	ชอบ
18	电话	diàn huà	โทรศัพท์	68	没关系	méi guān xi	ไม่เป็นไร	118	现在	xìan zài	ขณะนี้, ตอนนี้
19	对不起	duì bu qǐ	ขอโทษ	69	没有	méi yǒu	ไม่มี	119	香蕉	xiāng jiāo	กล้วย
20	家	jiā	บ้าน, บ้าน	70	妹妹	mèi mei	น้องสาว	120	小	xiǎo	เล็ก
21	老少	lǎo shǎo	แก่-เยาว์	71	米饭	mǐ fàn	ข้าวสวย	121	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
22	再见	zài jiàn	ลาก่อน	72	简单	jiǎn dān	ง่าย	122	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
23	二	èr	สอง	73	明天	míng tiān	พรุ่งนี้	123	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
24	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	74	名字	míng zi	ชื่อ	124	学生	xué shēng	นักเรียน
25	你好	nǐ hǎo	สวัสดี	75	那 (那个)	nà (nà ge)	นั่น (ที่นั่น)	125	学习	xué xí	เรียนหนังสือ
26	谁	shuí	ใคร	76	那 (那个)	nà (nà ge)	นั่น (ที่นั่น)	126	学习	xué xí	เรียนหนังสือ
27	高兴	gāo xìng	ดีใจ, ดีใจ	77	你	nǐ	คุณ	127	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
28	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	78	你	nǐ	คุณ	128	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
29	个	ge	อัน, อัน, ชิ้น (ใช้ต่อคำนาม)	79	你	nǐ	คุณ	129	要	yào	จะ, ต้องการ
30	个子	gè zi	รูปร่าง	80	你	nǐ	คุณ	130	也	yě	ก็
31	你	nǐ	คุณ	81	牛奶	niú nǎi	นม	131	--	--	ครับ
32	汉语	hànyǔ	ภาษาจีน	82	那	nà	นั่น	132	那	nà	นั่น
33	好	hǎo	ดี	83	漂亮	piào liang	สวย	133	医院	yī yuàn	โรงพยาบาล
34	你好	nǐ hǎo	สวัสดี	84	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	134	孩子	hái zi	เด็ก
35	好	hǎo	ดีมาก, เยี่ยม, เยี่ยม	85	七	qī	เจ็ด	135	有	yǒu	มี
36	她	tā	เธอ	86	起床	qǐ cháng	ตื่นนอน	136	她	tā	เธอ
37	和	hé	และ, กับ	87	那	nà	นั่น	137	你	nǐ	คุณ
38	你	nǐ	คุณ	88	你	nǐ	คุณ	138	你	nǐ	คุณ
39	好	hǎo	ดี	89	你	nǐ	คุณ	139	你	nǐ	คุณ
40	你	nǐ	คุณ	90	去	qù	ไป	140	上	shàng	บน
41	你	nǐ	คุณ	91	你	nǐ	คุณ	141	怎么	zěn me	อย่างไร, ไร
42	你	nǐ	คุณ	92	怎么	zěn me	ไร	142	怎么	zěn me	อย่างไร
43	你	nǐ	คุณ	93	三	sān	สาม	143	这 (这个)	zhè (zhè ge)	นี่ (ที่นี่)
44	你	nǐ	คุณ	94	那	nà	นั่น	144	那	nà	นั่น
45	你	nǐ	คุณ	95	上	shàng	บน	145	你	nǐ	คุณ
46	你	nǐ	คุณ	96	那	nà	นั่น	146	中国人	Zhōngguó rén	คนจีน
47	你	nǐ	คุณ	97	什么	shén me	ไร	147	你	nǐ	คุณ
48	今天	jīn tiān	วันนี้	98	十	shí	สิบ	148	昨天	zuó tiān	เมื่อวาน
49	你	nǐ	คุณ	99	那	nà	นั่น	149	那	nà	นั่น
50	你	nǐ	คุณ	100	你	nǐ	คุณ	150	那	nà	นั่น

3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 在中国坐车 นั่งรถที่ประเทศจีน

ที่มา : <https://pixabay.com/th>

ที่มา : <https://pixabay.com/th>

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 中国的超市真好玩 ชุปเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา ภาษาจีน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

รวมเวลา 3 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 3. พูดหรือเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. สาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด)

นักเรียนสามารถแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รวมถึงการสนทนาเป็นหมู่คณะ

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระประจำแผนการจัดการเรียนรู้

ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้บอกความต้องการขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

ตัวอย่าง

A: 在泰国有寒假吗?

Zài tàiguó yǒu hánjià ma?

B: 在泰国没有寒假，只有暑假。

Zài tàiguó méiyǒu hánjià, zhǐyǒu shǔjià.

A: 暑假的时候我喜欢去超市玩。

Shǔjià de shíhòu wǒ xǐhuān qù chāoshì wán

B: 好玩吗?

Hǎowán ma?

A: 真好玩。

Zhēn hǎowán

3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้
2. นักเรียนเข้าใจการซื้อของ การลดราคา และการใช้เงินจีนในประเทศจีน

ด้านทักษะ (P)

1. นักเรียนสามารถประยุกต์การสนทนาในฉากสถานการณ์ไปใช้สถานการณ์จริงได้
2. นักเรียนสามารถซื้อของและใช้เงินจีนในประเทศจีนได้อย่างถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการ

เรียนรู้

3.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. มีความสามารถในการสื่อสาร
2. มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
3. มีความสามารถในการคิด
4. นักเรียนมีความสามารถในการใช้ชีวิต

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รายการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
<p>ด้านความรู้ (K)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้ 2. นักเรียนเข้าใจการซื้อของ การลดราคา และการใช้เงินจีนในประเทศจีน 	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ระดับ พอใช้ขึ้นไป
<p>ด้านทักษะ (P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถประยุกต์การสนทนาในฉากสถานการณ์ไปใช้สถานการณ์จริงได้ 2. นักเรียนสามารถซื้อของและใช้เงินจีนในประเทศจีนได้อย่างถูกต้อง 	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ระดับ พอใช้ขึ้นไป
<p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)</p> <p>นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้</p>	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยมีพฤติกรรมระหว่างเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี และปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ ดีขึ้นไป

5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 1 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (15 นาที)

1. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในครั้งนี้
2. ให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการฉากสถานการณ์รวมถึงการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมและหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย และแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียน
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับชูปเปอร์มาร์เก็ตในประเทศไทย และต่างประเทศ

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (45 นาที)

1. ผู้สอนประเมินความรู้เดิมของผู้เรียน โดยการทบทวนคำศัพท์ YCT ระดับ 2 และประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ได้เรียนในชั่วโมงที่ผ่านมา
2. ผู้สอนให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการซื้อของ การคำนวณการใช้จ่ายเงิน การซื้อของโดยใช้แอปพลิเคชัน Alipay และ Wechat ตัวเลขการลดราคา และการต่อรองราคาในการซื้อของ รวมถึงประโยคที่เหมาะสมในการสนทนา
3. ให้ผู้เรียนชมวิดีโอที่ค้นจาก Youtube เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นภาพชูปเปอร์มาร์เก็ต และการซื้อสินค้าในประเทศจีน รวมถึงตัวอย่างของสังคมไร้เงินสดในประเทศจีน
4. ครูผู้สอนนำตัวอย่างแอปพลิเคชัน Alipay และ Wechat ให้นักเรียนชม
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับฉากสถานการณ์ และความแตกต่างของการใช้เงินประเทศจีนในปัจจุบัน

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 2 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในครั้งนี้

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (25 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนคำศัพท์ YCT ระดับ 2 และประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ได้เรียนในชั่วโมงที่ผ่านมา
2. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนเกี่ยวกับการซื้อของ การคำนวณการใช้จ่ายเงิน การซื้อของโดยใช้แอปพลิเคชัน Alipay และ Wechat ตัวเลขการลดราคา และการต่อรองราคาในการซื้อของ รวมถึงประโยคที่เหมาะสมในการสนทนา
1. ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนลดความสามารถประมาณกลุ่มละ 5 - 6 คน โดยคละกลุ่มผู้เรียนใหม่เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับฉากสถานการณ์ และความเหมาะสมของ
ประโยคในการสนทนาในฉากสถานการณ์

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (30 นาที)

1. ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนคละความสามารถประมาณกลุ่มละ 5 - 6 คน โดยคละกลุ่มผู้เรียน
ใหม่เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการทำงาน
ร่วมกัน

2. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาและวางแผนบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในฉากสถานการณ์
เรื่อง 中国的超市真好玩 ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก

3. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้

4. ผู้สอนรับฟังปัญหาและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 3 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1
ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในครั้งนี้

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (5 นาที)

2. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนเกี่ยวกับการซื้อของ การคำนวณการใช้เงินจีน การซื้อ
ของโดยใช้แอปพลิเคชัน Alipay และ Wechat ตัวเลขการลดราคา และการต่อรองราคาในการซื้อของ รวมถึง
ประโยคที่เหมาะสมในการสนทนา

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (40 นาที)

2. มอบหมายให้ผู้เรียนเตรียมการแสดงประกอบฉากสถานการณ์เรื่อง 中国的超市真
好玩 ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก

3. ผู้เรียนทำกิจกรรมประกอบฉากสถานการณ์เรื่อง 中国的超市真好玩 ซูเปอร์มาร์
เก็ตของจีนน่าเที่ยวมากกำหนดให้เป็นกลุ่มใช้เวลากลุ่มละ 5 นาที

4. ผู้สอนรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้สอนเสริมความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยัง
บกพร่องและแสดงข้อผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่

ขั้นที่ 4 ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง (5 นาที)

ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาสภาพอากาศในแต่ละฤดูของประเทศจีน รวมถึงการ
แต่งกาย

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล (5 นาที)

1. ผู้เรียนร่วมกันสะท้อนความคิดเล่าประสบการณ์และแสดงความรู้สึกต่อประสบการณ์ใน
ฉากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง

2. ผู้สอนให้ข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนี้บอกข้อดีและจุดที่ต้องปรับปรุง

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. คำศัพท์ YCT 2
3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 中国的超市真好玩 ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก
4. Youtube

6.2 แหล่งเรียนรู้

ศูนย์การเรียนรู้ภาษา – วัฒนธรรม (中国语言文化中心)

7. สรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประจำแผนการจัดการเรียนรู้

1. ด้านความรู้

.....

.....

.....

2. ด้านทักษะและกระบวนการ

.....

.....

.....

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

4. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวกัญญาพัฐ สมหมาย)

วันที่

ความคิดเห็นของผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

ลงชื่อผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้
(.....)
วันที่

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านความรู้ความเข้าใจ (K))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายได้อย่างชัดเจน และใช้คำศัพท์ หรือได้เหมาะสมกับฉากสถานการณ์	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้เป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้	นักเรียนอธิบายความหมายของคำศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ใช้ตอบในเหตุการณ์นั้นได้	นักเรียนไม่สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์และใช้ตอบในเหตุการณ์ต่างๆ
2. นักเรียนเข้าใจการซื้อของ การลดราคา และการใช้เงินเงินในประเทศจีน	นักเรียนเข้าใจการซื้อของโดยใช้เงินจีนได้อย่างถูกต้อง ทั้งเงินสด และจากแอปพลิเคชัน	นักเรียนเข้าใจการใช้เงินบ้าง บางครั้ง แต่ยังคงไม่คล่องในการใช้เงินจีน	นักเรียนเข้าใจการคำนวณราคาเงินทุกครั้งของการเปรียบเทียบเงินไทยและเงินจีน	นักเรียนไม่เข้าใจใช้เงินเงินได้ รวมถึงไม่ทราบการคิดราคาเงิน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านทักษะและกระบวนการ (P))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1. นักเรียนสามารถประยุกต์การสนทนาในฉากสถานการณ์ไปใช้สถานการณ์จริงได้	นักเรียนสามารถสนทนาได้ต่อเนื่อง เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	นักเรียนสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก	สื่อสารได้ไม่จบประโยค พยายามสื่อสารต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่	สื่อสารได้ไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. นักเรียนสามารถซื้อของและใช้เงินเงินในประเทศจีนได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถซื้อของโดยใช้เงินจีนได้อย่างถูกต้อง ทั้งเงินสด และจากแอปพลิเคชัน	นักเรียนสามารถเข้าใจการใช้เงินบ้าง บางครั้ง แต่ยังคงไม่คล่องในการใช้เงินจีน	นักเรียนมีการคำนวณเรทค่าเงินทุกครั้งของการเปรียบเทียบเงินไทยและเงินจีน	นักเรียนไม่สามารถใช้เงินเงินได้ รวมถึงไม่ทราบการคิดเรทเงิน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้	มีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม แต่ขาดความกระตือรือร้น	นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจ (K)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคในภาษาจีนได้				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจ (K)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนเข้าใจการซื้อของ การลดราคา และ การใช้เงินเงินในประเทศจีน				สรุปผลการ ประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน

(_____)

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถประยุกต์การสนทนาในฉาก สถานการณ์ไปใช้สถานการณ์จริงได้				สรุปผลการ ประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถชื่อของและใช้เงินเงินในประเทศจีนได้อย่างถูกต้อง				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สื่อการเรียนรู้

1. ตัวอย่างบัตรคำ (คำศัพท์ YCT 2)

2. คำศัพท์ YCT 2

คำศัพท์ที่ใช้สอบ YCT - 2 จำนวนทั้งสิ้น 150 คำ											
	汉字	พินอิน	ความหมาย		汉字	พินอิน	ความหมาย		汉字	พินอิน	ความหมาย
1	要	yào	ขอร้อง	51	看	kàn	ดู	101	手机	shǒu jī	โทรศัพท์มือถือ
2	八	bā	แปด	52	可以	kě yǐ	ได้	102	谁	shuí	ใคร
3	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	53	口	kǒu	ปาก	103	睡觉	shuì jiào	หลับ
4	包子	bāo zi	ขนมปัง	54	快	kuài	เร็ว	104	回家	huí jiā	กลับบ้าน
5	北京	běi jīng	ปักกิ่ง	55	来	lái	มา	105	的	de	ของ
6	房子	fáng zi	บ้าน	56	老师	lǎo shī	คุณครู, อาจารย์	106	岁	suì	ขวบ, ปี
7	比	bǐ	กว่า	57	没	méi	ไม่มี	107	她	tā	เธอ (ผู้หญิง)
8	不高兴	bù hào xǐ	ไม่มีความสุข	58	了	le	แล้ว	108	她	tā	เขา (ผู้ชาย)
9	不	bù	ไม่	59	里	lǐ	เมตร	109	天气	tiān qì	สภาพอากาศ
10	茶	chá	ชา	60	再	zài	อีก	110	数学	shù xué	เลขคณิต
11	长	cháng	ยาว	61	要	yào	ต้อง	111	头发	tóu fa	เส้นผม
12	她	tā	เธอ	62	六	liù	หก	112	玩	wán	เล่น, เล่น
13	打电话	dǎ diàn huà	โทรศัพท์	63	楼	lóu	ตึก	113	楼上	wán shàng	บนตึก
14	大	dà	ใหญ่	64	的	de	ของ	114	就	jiù	ก็
15	的	de	ของ	65	她	tā	เธอ	115	我们	wǒ men	พวกเรา
16	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	66	是	shì	คือ	116	百	bǎi	ร้อย
17	她	tā	เธอ	67	要	yào	ต้อง	117	喜欢	xǐ huān	ชอบ
18	电话	diàn huà	โทรศัพท์	68	没关系	méi guān xi	ไม่เป็นไร	118	现在	xiànzài	ขณะนี้, ตอนนี้
19	对不起	duì bu qǐ	ขอโทษ	69	没有	méi yǒu	ไม่มี	119	香蕉	xiāng jiāo	กล้วย
20	家	jiā	บ้าน, บ้าน	70	妹妹	mèi mei	น้องสาว	120	小	xiǎo	เล็ก
21	老少	lǎo shǎo	แก่-น้อย	71	米饭	mǐ fàn	ข้าวสวย	121	谢谢	wǒ xiè	ขอบคุณ
22	再见	zài jiàn	ลาก่อน	72	再见	mǎn zài jiàn	ลาก่อน	122	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
23	二	èr	สอง	73	明天	míng tiān	พรุ่งนี้	123	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
24	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	74	名字	míng zi	ชื่อ	124	学生	xué shēng	นักเรียน
25	你好	nǐ hǎo	สวัสดี	75	那 (那个)	nà (nàge)	นั่น (ผู้ชาย)	125	学习	xué xí	เรียนหนังสือ
26	那	nà	นั่น	76	那 (那个)	nà (nàge)	นั่น (ผู้หญิง)	126	学习	xué xí	เรียนหนังสือ
27	高兴	gāo xìng	ดีใจ, ดีใจ	77	你	nǐ	คุณ	127	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
28	再见	zài jiàn	ลาก่อน	78	你	nǐ	คุณ	128	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ
29	个	ge	อัน, อัน, ชิ้น (ใช้ต่อคำนาม)	79	你	nǐ	คุณ	129	要	yào	จะ, ต้องการ
30	个子	gè zi	รูปร่าง	80	你	nǐ	คุณ	130	也	yě	ก็
31	你	nǐ	คุณ	81	牛奶	niú nǎi	นม	131	--	--	ไม่มี
32	汉语	hànyǔ	ภาษาจีน	82	那	nà	นั่น	132	现在	xiànzài	ขณะนี้, ตอนนี้
33	好	hǎo	ดี	83	漂亮	piào liang	สวย	133	医院	yī yuàn	โรงพยาบาล
34	你好	nǐ hǎo	สวัสดี	84	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	134	孩子	hái zi	เด็ก
35	号	hào	หมายเลข, เลขที่, วันที่	85	七	qī	เจ็ด	135	有	yǒu	มี
36	她	tā	เธอ	86	起床	qǐ cháng	ตื่นนอน	136	她	tā	เขา
37	和	hé	และ, กับ	87	那	nà	นั่น	137	再	zài	อีก
38	你	nǐ	คุณ	88	你	nǐ	คุณ	138	也	yě	ก็
39	好	hǎo	ดี	89	请	qǐng	เชิญ	139	再见	zài jiàn	ลาก่อน
40	你	nǐ	คุณ	90	去	qù	ไป	140	上	shàng	บน
41	请	qǐng	เชิญ	91	你	nǐ	คุณ	141	怎么	zěn me	อย่างไร, ยังไง
42	会	huì	สามารถ, ทำได้	92	认识	rèn shi	รู้จัก	142	怎么	zěn me	อย่างไร
43	几	jǐ	กี่	93	三	sān	สาม	143	这 (这儿)	zhè (zhèr)	ที่นี่
44	家	jiā	ครอบครัว, บ้าน	94	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	144	谁	shuí	ใคร
45	上	shàng	บน	95	上面	shàng mian	ด้านบน, ด้านบน	145	只	zhǐ	ตัว (ใช้ต่อคำนามเอกพจน์)
46	里	lǐ	เมตร	96	谁	shuí	ใคร	146	中国人	Zhōngguó rén	คนจีน
47	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	97	什么	shén me	อะไร	147	谁	shuí	ใคร
48	今天	jīn tiān	วันนี้	98	十	shí	สิบ	148	昨天	zuó tiān	เมื่อวาน
49	你	nǐ	คุณ	99	里	lǐ	เมตร	149	她	tā	เขา
50	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	100	手	shǒu	มือ	150	她	tā	เขา

3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 中国的超市真好玩 (ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก)

ที่มา: <https://pixabay.com/th>

ที่มา: <https://pixabay.com/t>

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนกลางคืนบ่อยๆ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา ภาษาจีน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

รวมเวลา 3 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 3. พูดหรือเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่างๆ

2. สาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด)

นักเรียนสามารถแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่างๆได้ รวมถึงการสนทนาเป็นหมู่คณะ

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระประจำแผนการจัดการเรียนรู้

ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้บอกความต้องการขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

ตัวอย่าง

A: 你去过中国吗 ?

Nǐ qùguò Zhōngguó ma?

B: 我去过啊。

Wǒ qùguò a.

A: 你去过哪里呢 ?

Nǐ qùguò nǎlǐ ne?

B: 我去过北京、上海、重庆。

Wǒ qùguò Běijīng, Shànghǎi, Chóngqìng.

A: 哦，我很想去重庆，在重庆天气怎么样呢 ?

Ó, wǒ hěn xiǎng qù Chóngqìng, zài Chóngqìng tiānqì

zěnmeyàng ne?

B: 天气比较好啊 但是重庆经常晚上下雨。

Tiānqì bǐjiào hǎo a dànshì Chóngqìng jīngcháng
wǎnshàng xià yǔ.

3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคเกี่ยวกับอากาศ ความรู้สึก ความต้องการได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายความเหมือนและความต่างสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและประเทศจีนได้

ด้านทักษะ (P)

นักเรียนสามารถประยุกต์คำศัพท์ และประโยคเกี่ยวกับอากาศ แสดงความรู้สึก บอกความต้องการของตนเองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้

3.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. มีความสามารถในการสื่อสาร
 2. มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
 3. มีความสามารถในการคิด
 4. นักเรียนมีความสามารถในการใช้ชีวิต
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รายการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านทักษะ (P) 1. นักเรียนสามารถประยุกต์คำศัพท์ และประโยคเกี่ยวกับอากาศ แสดง ความความรู้สึก บอกความต้องการ ของตนเองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติ กิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ ระดับ พอใช้ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความ กระตือรือร้นเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ ในการจัดการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยมี พฤติกรรมระหว่างเรียนอยู่ใน เกณฑ์ดี และปฏิบัติกิจกรรมได้ ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ ดีขึ้นไป

5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 1 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (30 นาที)

1. ผู้สอนเปิดวิดีโอทัศน์ใน Youtube ให้นักเรียนชมเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในแต่ละฤดูและการแต่งกายให้เหมาะสมของประเทศจีน
2. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐานและวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในครั้งนี้

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (30 นาที)

1. ผู้สอนเปิดวิดีโอทัศน์ใน Youtube ให้นักเรียนชมเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศของประเทศจีน และประเทศไทย รวมถึงเมืองต่าง ๆ ในประเทศจีน เช่น เมืองปักกิ่ง เมืองคุนหมิง เมืองฉงชิ่ง
2. ให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้ชมมาประยุกต์ใช้ในการแสดงประกอบฉากสถานการณ์เรื่อง 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนกลางคืนบ่อย ๆ
3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ ความเหมือนความต่างของสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย และประเทศจีน รวมถึงการแต่งตัวให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ

6. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 2 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในชั่วโมง
2. ย้ำฉากสถานการณ์ที่ผู้เรียนได้รับ เรื่อง 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนกลางคืนบ่อย ๆ

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (55 นาที)

1. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาฉากสถานการณ์เรื่อง 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนกลางคืนบ่อย ๆ
2. ให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้ชมวิดีโอทัศน์จาก Youtube มาประยุกต์ใช้ในฉากสถานการณ์ที่จะได้รับ
3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย และการแต่งตัวให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ
4. ผู้สอนให้ความรู้เพิ่มเติม คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ การแต่งกาย การบอกความรู้สึก และอาการป่วยเบื้องต้น
5. ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียน อธิบายลักษณะกิจกรรม และผลที่คาดหวัง

6. ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนความสามารถประมาณกลุ่มละ 6 คน โดยคละกลุ่มผู้เรียนใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน

7. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาและวางแผนบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในฉากสถานการณ์เรื่อง 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนกลางคืนบ่อยๆ

7. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้

8. ผู้สอนรับฟังปัญหาและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 3 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (5 นาที)

มอบหมายให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมในการแสดงในฉากสถานการณ์เรื่อง 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนกลางคืนบ่อยๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (40 นาที)

1. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. ผู้เรียนแสดงละครในฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้หน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม กลุ่มละ 5

นาที

3. ผู้สอนรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้สอนเสริมความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยังบกพร่องและแสดงข้อผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่

ขั้นที่ 4 ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง (5 นาที)

ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนฝึกร้องเพลงวันเกิดภาษาจีน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล (5 นาที)

1. ให้ผู้เรียนร่วมสะท้อนความคิดและตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเชื่อมโยงความรู้สู่การปฏิบัติในฉากสถานการณ์พร้อมทั้งสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์จริง

2. ผู้เรียนร่วมกันเล่าประสบการณ์และแสดงความรู้สึกต่อประสบการณ์ในฉากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

3. ผู้สอนให้ข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนี้บอกข้อดีและจุดที่ต้องปรับปรุง

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ

2. คำศัพท์ YCT 2

3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนกลางคืนบ่อยๆ
4. Youtube

6.2 แหล่งเรียนรู้

ศูนย์การเรียนรู้ภาษา – วัฒนธรรม (中国语言文化中心)

7. สรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประจำแผนการจัดการเรียนรู้

1. ด้านความรู้

.....

.....

.....

2. ด้านทักษะและกระบวนการ

.....

.....

.....

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

4. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน
(นางสาวกัญญาพัฐ์ สมหมาย)
วันที่

ความคิดเห็นของผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

ลงชื่อผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

(.....)

วันที่

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านความรู้ความเข้าใจ (K))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคเกี่ยวกับอากาศ ความรู้สึก ความต้องการได้	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายเกี่ยวกับอากาศ ความรู้สึก ความต้องการได้อย่างชัดเจน	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ และประโยคเกี่ยวกับอากาศ ความรู้สึก ความต้องการได้ เป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้	นักเรียนอธิบายความหมายของคำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ตอบในเหตุการณ์นั้นได้	นักเรียนไม่สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์และใช้ตอบในเหตุการณ์ต่าง ๆ
2. นักเรียนสามารถอธิบายความเหมือนและความต่างสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและประเทศจีนได้	นักเรียนสามารถอธิบายความเหมือนและความต่างสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและประเทศจีนได้อย่างชัดเจน	นักเรียนสามารถอธิบายความเหมือนและความต่างสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและประเทศจีนได้เป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้	นักเรียนอธิบายความเหมือนและความต่างสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและประเทศจีนได้ผิดบ่อยๆแต่เข้าใจในความต้องการสื่อ	นักเรียนไม่สามารถอธิบายความเหมือนและความต่างสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและประเทศจีนได้

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านทักษะและกระบวนการ (P))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1. นักเรียนสามารถประยุกต์คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับอากาศ แสดงความรู้สึก บอกความต้องการของตนเองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	นักเรียนสามารถประยุกต์คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับอากาศ แสดงความรู้สึก บอกความต้องการของตนเองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างชัดเจน	นักเรียนสามารถประยุกต์คำศัพท์และประโยคไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ แต่ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์หรือฤดูกาล มีการสับสนในประโยค	นักเรียนสามารถประยุกต์คำศัพท์และประโยคไปใช้ได้ไม่ทั้งหมด แต่นักเรียนมีความเข้าใจ	นักเรียนไม่สามารถประยุกต์คำศัพท์สิ่งต่าง ๆ ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ รวมถึงไม่สามารถแสดงความต้องการของตนเองได้

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้	มีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม แต่ขาดความกระตือรือร้น	นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจ (K)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของ คำศัพท์ และประโยคเกี่ยวกับสภาพ ภูมิอากาศ ความรู้สึก ความต้องการได้				สรุปผลการ ประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจ (K)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถอธิบายความเหมือนและความต่างสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและประเทศจีนได้				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถประยุกต์คำศัพท์ และประโยคเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ แสดงความความรู้สึกบอกความต้องการของตนเองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน ระดับ
- คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 - คะแนน 3 ระดับ ดี
 - คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 - คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สื่อการเรียนรู้

1. ตัวอย่างบัตรคำ (คำศัพท์ YCT 2)

2. คำศัพท์ YCT 2

คำศัพท์ที่ใช้สอบ YCT - 2 จำนวนทั้งสิ้น 150 คำ										
	汉字	拼音	ความหมาย	汉字	拼音	ความหมาย	汉字	拼音	ความหมาย	
1	要	yào	ขอร้อง	要	yào	ขอร้อง	101	容易	shàng yì	กรงง่าย
2	八	bā	แปด	可以	kě yǐ	ได้	102	水	shuǐ	น้ำ
3	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	口	kǒu	ปาก	103	睡觉	shuì jiào	นอน
4	包子	bāo zi	ขนมปัง	站	zhàn	ยืน	104	眼睛	yǎn jing	ตา
5	北京	běi jīng	ปักกิ่ง	东	dōng	ทิศ	105	四	sì	สี่
6	儿子	ér zi	ลูก	老师	lǎo shī	คุณครู, อาจารย์	106	岁	suì	ขวบ, ปี
7	比	bǐ	กว่า	给	gěi	มอบ	107	他	tā	เขา (ผู้ชาย)
8	不高兴	bù hào xǐ	ไม่มีความสุข	了	le	แล้ว	108	她	tā	เขา (ผู้หญิง)
9	不	bù	ไม่	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ, ขอร้อง	109	天气	tiān qì	สภาพอากาศ
10	茶	chá	ชา	共	gòng	รวม (จำนวน)	110	同学	tóngxué	เพื่อน/นักเรียน
11	长	cháng	ยาว	要	yào	ขอร้อง	111	北京	běi jīng	ปักกิ่ง
12	她	tā	เขา	六	liù	หก	112	玩	wán	เล่น, เล่น
13	打电话	dǎ diàn huà	โทรศัพท์	她	tā	เขา	113	早上	wǎn shàng	ตอนกลางวัน
14	大	dà	ใหญ่	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	114	她	tā	เขา
15	的	de	ของ	只	zhǐ	เพียง	115	她	tā	เขา
16	她	tā	เขา	是	shì	คือ	116	五	wǔ	ห้า
17	站	zhàn	ยืน	她	tā	เขา	117	喜欢	xǐ huān	ชอบ
18	电话	diàn huà	โทรศัพท์	没关系	méi guān xi	ไม่เป็นไร	118	说	shuō	พูด, บอก
19	对不起	duì bù qǐ	ขอโทษ	说	shuō	พูด	119	请	qǐng	โปรด
20	来	lái	มา, มาแล้ว	没关系	méi guān xi	ไม่เป็นไร	120	小	xiǎo	เล็ก
21	多少	duō shǎo	เท่าไร	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	121	她	tā	เขา
22	好	hǎo	ดี	请	qǐng	โปรด	122	她	tā	เขา
23	一	yī	หนึ่ง	她	tā	เขา	123	她	tā	เขา
24	她	tā	เขา	名字	míng zì	ชื่อ	124	学	xué	เรียน
25	分钟	fēn zhōng	นาที	她 (她)	tā (tā)	เขา (ผู้หญิง)	125	学	xué	เรียน
26	她	tā	เขา	她 (她)	tā (tā)	เขา (ผู้หญิง)	126	学	xué	เรียน
27	高兴	gāoxìng	ดีใจ, สนุก	她	tā	เขา	127	她	tā	เขา
28	她	tā	เขา	她	tā	เขา	128	她	tā	เขา
29	个	ge	คน, อัน, ชิ้น (ใช้ต่อคำนาม)	她	tā	เขา	129	她	tā	เขา
30	个子	gè zi	รูปร่าง	她	tā	เขา	130	她	tā	เขา
31	她	tā	เขา	她	tā	เขา	131	她	tā	เขา
32	汉语	hànyǔ	ภาษาจีน	她	tā	เขา	132	她	tā	เขา
33	她	tā	เขา	她	tā	เขา	133	她	tā	เขา
34	她	tā	เขา	她	tā	เขา	134	她	tā	เขา
35	她	tā	เขา	她	tā	เขา	135	她	tā	เขา
36	她	tā	เขา	她	tā	เขา	136	她	tā	เขา
37	她	tā	เขา	她	tā	เขา	137	她	tā	เขา
38	她	tā	เขา	她	tā	เขา	138	她	tā	เขา
39	她	tā	เขา	她	tā	เขา	139	她	tā	เขา
40	她	tā	เขา	她	tā	เขา	140	她	tā	เขา
41	她	tā	เขา	她	tā	เขา	141	她	tā	เขา
42	她	tā	เขา	她	tā	เขา	142	她	tā	เขา
43	她	tā	เขา	她	tā	เขา	143	她	tā	เขา
44	她	tā	เขา	她	tā	เขา	144	她	tā	เขา
45	她	tā	เขา	她	tā	เขา	145	她	tā	เขา
46	她	tā	เขา	她	tā	เขา	146	她	tā	เขา
47	她	tā	เขา	她	tā	เขา	147	她	tā	เขา
48	她	tā	เขา	她	tā	เขา	148	她	tā	เขา
49	她	tā	เขา	她	tā	เขา	149	她	tā	เขา
50	她	tā	เขา	她	tā	เขา	150	她	tā	เขา

3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 重庆经常晚上下雨 ฝนตกที่เมืองฉงชิ่งตอนกลางคืนบ่อยๆ

ที่มา: <https://pixabay.com/th>

ที่มา: <https://pixabay.com/th>

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง 中国小宝宝过生日 เด็กๆชาวจีนฉลองวันเกิด

เวลา 3 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา ภาษาจีน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

รวมเวลา 3 ชั่วโมง

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 3. พูดหรือเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่างๆ

2. สาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด)

นักเรียนสามารถแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่างๆได้ รวมถึงการสนทนาเป็นหมู่คณะ

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระประจำแผนการจัดการเรียนรู้

ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้บอกความต้องการขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่างๆ

ตัวอย่าง

A: 你生日是八月三十号吗?

Nǐ shēngrì shì bā yuè sānshí hào ma?

B: 不是, 我的生日是八月二十号。

Bùshì, wǒ de shēngrì shì bā yuè èrshí hào.

A: 那今天是你的生日?

Nà jīntiān shì nǐ de shēngrì?

B: 是的, 今天是我的生日。

Shì de, jīntiān shì wǒ de shēngrì.

A: 我要送给你礼物。

Wǒ yào sòng gěi nǐ lǐwù.

3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

1. นักเรียนสามารถอวยพรเป็นภาษาจีนได้
2. นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมมารยาทในการร่วมงานต่างๆ การทานอาหาร และสิ่งที่ควรมอบในแต่ละเทศกาลให้เหมาะสมของประเทศจีน
3. นักเรียนสามารถเข้าและอธิบายความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้

ด้านทักษะ (P)

1. นักเรียนสามารถนำคำอวยพรภาษาจีนไปใช้ได้จริง และเหมาะสมกับสถานการณ์
2. นักเรียนได้นำวัฒนธรรมมารยาทในการร่วมงานต่างๆ การทานอาหาร และสิ่งที่ควรมอบในแต่ละเทศกาลให้เหมาะสมของประเทศจีนที่ได้เรียนไปประยุกต์กับสถานการณ์จริงได้
3. นักเรียนสามารถแยกความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี

3.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. มีความสามารถในการสื่อสาร
2. มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
3. มีความสามารถในการคิด
4. นักเรียนมีความสามารถในการทักษะการใช้ชีวิต

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รายการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
<p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>1. นักเรียนสามารถอวยพรเป็นภาษาจีนได้</p> <p>2. นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมมารยาทในการร่วมงานต่างๆ การทานอาหาร และสิ่งที่ควรมอบในแต่ละเทศกาลให้เหมาะสมของประเทศจีน</p>	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ระดับ พอใช้ขึ้นไป
<p>3. นักเรียนสามารถเข้าและอธิบายความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้</p>	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ระดับ พอใช้ขึ้นไป
รายการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
<p>ด้านทักษะ (P)</p> <p>1. นักเรียนสามารถนำคำอวยพรภาษาจีนไปใช้ได้จริง และเหมาะสมกับสถานการณ์</p> <p>2. นักเรียนได้นำวัฒนธรรมมารยาทในการร่วมงานต่างๆ การทานอาหาร และสิ่งที่ควรมอบในแต่ละเทศกาลให้เหมาะสมของประเทศจีนที่ได้เรียนไปประยุกต์กับสถานการณ์จริงได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถแยกความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้</p>	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ระดับ พอใช้ขึ้นไป
<p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)</p> <p>นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี</p>	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยมีพฤติกรรมระหว่างเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี และปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง อยู่ในเกณฑ์ ดีขึ้นไป

5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 1 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในครั้งนี้
2. ให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้เรียนมาหรือข้อผิดพลาดจากการแสดงในฉากสถานการณ์ที่ผ่านมา เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. ชี้แจงให้ผู้เรียนแบ่งบทบาทหน้าที่ต่างๆที่ได้รับมอบหมายในฉากสถานการณ์ ข้อตกลงเบื้องต้น และการประเมินผล
4. มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาฉากสถานการณ์เรื่อง 中国小宝宝过生日
เด็ก ๆ ชาวจีนฉลองวันเกิด

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (30 นาที)

1. ผู้สอนให้นักเรียนชมวิดีโอทัศน์จาก Youtube เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความเชื่อต่างๆ ของประเทศจีน
2. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ความเชื่อต่างๆ ของประเทศไทย
3. ผู้สอนให้นักเรียนชมวิดีโอทัศน์จาก Youtube เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความเชื่อต่างๆ ของประเทศไทย
4. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความเหมือนความต่างของวัฒนธรรม ความเชื่อต่างๆ ในประเทศไทย และประเทศจีน

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (10 นาที)

1. ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนคละความสามารถประมาณกลุ่มละ 6 คน โดยคละกลุ่มผู้เรียนใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน
2. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม
3. ผู้สอนให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 2 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในครั้งนี้
2. ให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้เรียนมาปรับใช้กับฉากสถานการณ์ในชั่วโมงนี้
3. ย้ำฉากสถานการณ์ที่ผู้เรียนได้รับ เรื่อง 中国小宝宝过生日
เด็กๆ ชาวจีนฉลองวันเกิด

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (5 นาที)

ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม
ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (40 นาที)

1. ผู้เรียนเตรียมตัว และแสดงละครในฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นกลุ่ม ใช้เวลากลุ่มละ 5 นาที
2. ผู้สอนรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้สอนเสริมความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยังบกพร่องและแสดงข้อผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่
3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความเหมือนความต่างของวัฒนธรรม ความเชื่อต่างๆ ในประเทศไทย และประเทศจีน

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ชั่วโมงที่ 3 ของการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนในครั้งนี้ รวมถึงมีการทดสอบหลังเรียนในชั่วโมงสุดท้ายของการจัดการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน
2. ผู้สอนมอบหมายฉากสถานการณ์เรื่อง **我想去中国学汉语** ฉันทอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน เพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน
3. ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนละความสามารถประมาณกลุ่มละ 6 คน โดยละกลุ่มผู้เรียนใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นเผชิญฉากสถานการณ์ (5 นาที)

ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นเผชิญกับปัญหา (40 นาที)

1. ผู้เรียนเตรียมตัว และแสดงละครในฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นกลุ่ม ใช้เวลากลุ่มละ 5 นาที
2. ผู้สอนรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้สอนเสริมความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยังบกพร่องและแสดงข้อผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่
3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความเหมือนความต่างของวัฒนธรรม ความเชื่อต่างๆ ในประเทศไทย และประเทศจีน
4. ผู้เรียนทำการแสดงประกอบฉากสถานการณ์เรื่อง **我想去中国学汉语** ฉันทอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน เพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน กลุ่มละ 5 นาที
5. ผู้สอนทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้วิธีการสังเกตทักษะการพูดภาษาจีนเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม รวมถึงให้ความช่วยเหลือและเสริมการเรียนรู้กลุ่มที่ประสบปัญหาในการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง (5 นาที)

ผู้เรียนทำจับฉลากบัตรคำ และแต่งประโยคจากคำที่จับฉลากได้

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล (5 นาที)

1. ผู้เรียนร่วมสะท้อนความคิดพร้อมทั้งสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง
2. ผู้เรียนร่วมกันเล่าประสบการณ์และแสดงความรู้สึกต่อประสบการณ์ในฉากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. ผู้สอนให้ข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนี้บอกข้อดีและจุดที่ต้องปรับปรุง

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. คำศัพท์ YCT 2
3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 中国小宝宝过生日 เด็กๆชาวจีนฉลองวันเกิด
4. ฉากสถานการณ์เรื่อง 我想去中国学汉语 ฉันอยากไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน
5. Youtube

6.2 แหล่งเรียนรู้

ศูนย์การเรียนรู้ภาษา – วัฒนธรรม (中国语言文化中心)

7. สรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประจำแผนการจัดการเรียนรู้

1. ด้านความรู้

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะและกระบวนการ

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....
.....
.....

4. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....
.....
.....

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....

ลงชื่อผู้สอน
(นางสาวกัญญาพัฐ สมหมาย)
วันที่

ความคิดเห็นของผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

ลงชื่อผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้
(.....)
วันที่

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านความรู้ความเข้าใจ (K))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1. นักเรียนสามารถอวยพรเป็นภาษาจีนได้	นักเรียนสามารถอวยพรได้อย่างชัดเจน และเหมาะสมกับฉากสถานการณ์	นักเรียนสามารถอวยพรในภาษาจีนได้เป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้	นักเรียนอวยพรในภาษาจีน แต่คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ได้ฉากสถานการณ์ทั่วไป	นักเรียนไม่สามารถอวยพรในภาษาจีน ได้
2. นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมมารยาทในการร่วมงานต่าง ๆ การทานอาหาร และสิ่งที่ควรมอบในแต่ละเทศกาลให้เหมาะสมของประเทศจีน	นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมมารยาท และความเชื่อของชาวจีน	นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมมารยาทเป็นบางเรื่อง และเข้าใจเพียงวัฒนธรรมใหม่ ๆ	นักเรียนเข้าใจในวัฒนธรรม แต่ไม่เปิดรับความเชื่อของชาวจีน หรือมารยาทในการทานอาหาร	นักเรียนไม่มีความเข้าใจในวัฒนธรรมและไม่เปิดรับ
3. นักเรียนสามารถเข้าใจและอธิบายความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้	นักเรียนสามารถเข้าใจและอธิบายความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้อย่างชัดเจน	นักเรียนสามารถเข้าใจและอธิบายความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้ชัดเจนเล็กน้อย ยังไม่ชัดเจนในบางวัฒนธรรม	นักเรียนเข้าใจและอธิบายวัฒนธรรมได้เพียงหนึ่งประเทศ	นักเรียนเข้าใจแต่ไม่สามารถอธิบายความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (ด้านทักษะและกระบวนการ (P))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1. นักเรียนสามารถนำคำอวยพรภาษาจีนไปใช้ได้จริง และเหมาะสมกับสถานการณ์	นักเรียนสามารถอวยพรได้อย่างชัดเจน เหมาะสม และสามารถนำไปอวยพรในสถานการณ์จริงได้	นักเรียนสามารถอวยพรได้และสามารถนำไปอวยพรในสถานการณ์จริงได้จริง	นักเรียนสามารถอวยพรได้และสามารถนำไปอวยพรในสถานการณ์จริงได้ แต่มีคำศัพท์ผิดบ้างสามารถใช้ได้ในสถานการณ์ทั่วไป	นักเรียนไม่สามารถอวยพรในภาษาจีน ในฉากสถานการณ์ทั่วไปได้
2. นักเรียนได้นำวัฒนธรรมมารยาทในการร่วมงานต่าง ๆ การทานอาหาร และสิ่งที่ควรมอบในแต่ละเทศกาลให้เหมาะสมของประเทศจีนที่ได้เรียนไปประยุกต์กับสถานการณ์จริง	นักเรียนมีมารยาท รู้กาลเทศะ และให้ความเคารพในวัฒนธรรมมารยาท และความเชื่อของชาวจีน	นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมมารยาทเป็นบางเรื่อง และเข้าใจเพียงวัฒนธรรมใหม่ ๆ	นักเรียนเข้าใจในวัฒนธรรม แต่ไม่เปิดรับความเชื่อของชาวจีน หรือมารยาทในการทานอาหาร	นักเรียนไม่มีความเข้าใจในวัฒนธรรมและไม่เปิดรับวัฒนธรรมที่ต่างจากประเทศไทย
3. นักเรียนสามารถแยกความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้	นักเรียนสามารถแยกความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	นักเรียนสามารถแยกความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้ชัดเจนเล็กน้อย	นักเรียนแยกความแตกต่างของวัฒนธรรมของสองประเทศได้ไม่ทั้งหมด ยังมีความสับสนในวัฒนธรรมอยู่บ้าง	นักเรียนไม่สามารถแยกความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและจีนได้

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A))

รายการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	ดีมาก (4 คะแนน)	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี	มีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม แต่ขาดความกระตือรือร้น	นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจ (K)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถช่วยพรเป็นภาษาจีนได้				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจ (K)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมมารยาทในการ ร่วมงานต่างๆ การทานอาหาร และสิ่งที่ ควรมอบในแต่ละเทศกาลให้เหมาะสมของ ประเทศจีน				สรุปผลการ ประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนสามารถนำคำอวยพรภาษาจีนไปใช้ได้จริง และเหมาะสมกับสถานการณ์				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนได้นำวัฒนธรรมมารยาทในการ ร่วมงานต่างๆ การทานอาหาร และสิ่งที่ ควรมอบในแต่ละเทศกาลให้เหมาะสมของ ประเทศจีนที่ได้เรียนไปประยุกต์กับ สถานการณ์จริงได้				สรุปผลการ ประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกตพฤติกรรม					
		นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมและมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี				สรุปผลการประเมิน	
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ผ่าน	ไม่ผ่าน

- เกณฑ์การประเมิน คะแนน 4 ระดับ ดีมาก
 คะแนน 3 ระดับ ดี
 คะแนน 2 ระดับ พอใช้
 คะแนน 1 ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
 (_____)
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สื่อการเรียนรู้

1. ตัวอย่างบัตรคำ (คำศัพท์ YCT 2)

2. คำศัพท์ YCT 2

คำศัพท์ที่ใช้สอบ YCT - 2 จำนวนทั้งสิ้น 150 คำ											
	汉字	พินอิน	ความหมาย		汉字	พินอิน	ความหมาย		汉字	พินอิน	ความหมาย
1	要	yào	ต้อง	51	看	kàn	ดู	101	相信	xiāng xìn	กรณเจ้าพ่อดี
2	八	bā	แปด	52	可以	kě yǐ	ได้	102	水	shuǐ	น้ำ
3	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	53	口	kǒu	ปาก	103	睡觉	shuì jiào	นอน
4	包子	bāo zi	ขนมปัง	54	站	zhàn	ยืน	104	保证	bǎo zhèng	ชุก
5	北京	běi jīng	ปักกิ่ง	55	来	lái	มา	105	好	hǎo	ดี
6	儿子	er zi	ลูก	56	老师	lǎo shī	คณบดี, อาจารย์	106	岁	suì	ขวบ, ขวบ
7	比	bǐ	กว่า	57	送	sòng	ขนาน	107	能	néng	เอา (สามารถ)
8	天气	tiān qì	ไม่แน่นอน	58	了	le	แล้ว	108	能	néng	เอา (สามารถ)
9	不	bù	ไม่	59	里	lǐ	กิโลเมตร	109	天气	tiān qì	สภาพอากาศ
10	茶	chá	ชา	60	共	gòng	รวม (จำนวนรวม)	110	同学	tóngxué	เพื่อนร่วมชั้น
11	长	cháng	ยาว	61	要	yào	ต้อง	111	头发	tóu fa	ผม
12	吃	chī	กิน	62	六	liù	หก	112	玩	wán	เล่น, เล่น
13	打电话	dǎ diàn huà	โทรศัพท์	63	楼	lóu	ตึก	113	早上	shàng wǎn	ตอนเช้า
14	大	dà	ใหญ่	64	好	hǎo	ดี	114	能	néng	ได้
15	站	zhàn	ยืน	65	站	zhàn	ยืน	115	能	néng	สามารถ
16	谢谢	xièxiè	ขอบคุณ	66	发	fā	ส่ง	116	好	hǎo	ดี
17	吃	chī	กิน	67	要	yào	ต้อง	117	喜欢	xǐ huān	ชอบ
18	电话	diàn huà	โทรศัพท์	68	没	méi	ไม่มี	118	能	néng	จะ, จะ
19	双不双	shuāng bù shuāng	ไม่	69	没有	méi yǒu	ไม่มี	119	香	xiāng	กลิ่น
20	多	duō	เยอะ	70	妹	mèi	น้องสาว	120	小	xiǎo	เล็ก
21	多少	duō shǎo	เท่าไร	71	来	lái	มา	121	要	yào	ต้อง
22	有	yǒu	มี	72	要	yào	ต้อง	122	要	yào	ต้อง
23	二	èr	สอง	73	要	yào	ต้อง	123	要	yào	ต้อง
24	要	yào	ต้อง	74	要	yào	ต้อง	124	要	yào	ต้อง
25	要	yào	ต้อง	75	要	yào	ต้อง	125	要	yào	ต้อง
26	要	yào	ต้อง	76	要	yào	ต้อง	126	要	yào	ต้อง
27	要	yào	ต้อง	77	要	yào	ต้อง	127	要	yào	ต้อง
28	要	yào	ต้อง	78	要	yào	ต้อง	128	要	yào	ต้อง
29	要	yào	ต้อง	79	要	yào	ต้อง	129	要	yào	ต้อง
30	要	yào	ต้อง	80	要	yào	ต้อง	130	要	yào	ต้อง
31	要	yào	ต้อง	81	要	yào	ต้อง	131	要	yào	ต้อง
32	要	yào	ต้อง	82	要	yào	ต้อง	132	要	yào	ต้อง
33	要	yào	ต้อง	83	要	yào	ต้อง	133	要	yào	ต้อง
34	要	yào	ต้อง	84	要	yào	ต้อง	134	要	yào	ต้อง
35	要	yào	ต้อง	85	要	yào	ต้อง	135	要	yào	ต้อง
36	要	yào	ต้อง	86	要	yào	ต้อง	136	要	yào	ต้อง
37	要	yào	ต้อง	87	要	yào	ต้อง	137	要	yào	ต้อง
38	要	yào	ต้อง	88	要	yào	ต้อง	138	要	yào	ต้อง
39	要	yào	ต้อง	89	要	yào	ต้อง	139	要	yào	ต้อง
40	要	yào	ต้อง	90	要	yào	ต้อง	140	要	yào	ต้อง
41	要	yào	ต้อง	91	要	yào	ต้อง	141	要	yào	ต้อง
42	要	yào	ต้อง	92	要	yào	ต้อง	142	要	yào	ต้อง
43	要	yào	ต้อง	93	要	yào	ต้อง	143	要	yào	ต้อง
44	要	yào	ต้อง	94	要	yào	ต้อง	144	要	yào	ต้อง
45	要	yào	ต้อง	95	要	yào	ต้อง	145	要	yào	ต้อง
46	要	yào	ต้อง	96	要	yào	ต้อง	146	要	yào	ต้อง
47	要	yào	ต้อง	97	要	yào	ต้อง	147	要	yào	ต้อง
48	要	yào	ต้อง	98	要	yào	ต้อง	148	要	yào	ต้อง
49	要	yào	ต้อง	99	要	yào	ต้อง	149	要	yào	ต้อง
50	要	yào	ต้อง	100	要	yào	ต้อง	150	要	yào	ต้อง

3. ฉากสถานการณ์เรื่อง 中国小宝宝过生日 เด็ก ๆ ชาวจีนฉลองวันเกิด

ที่มา: <https://images.app.goo.gl/3Meic91hPUH6CEV69>

ที่มา: <https://images.app.goo.gl/xNz3y4dYswfH7HGw6>

แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ฉากสถานการณ์ เรื่อง ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก 中国的超市真好玩

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติจากฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นภาษาจีน โดยทำการแสดง
บทบาทสมมุติเป็นกลุ่มกลุ่มละ 10 นาที

ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก 中国的超市真好玩

ฉันเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน ได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลจีนเป็นระยะเวลา 4 ปี ในระดับชั้นปริญญาตรี ฉัน
ใช้ชีวิตในประเทศจีนมา 5 เดือนแล้ว ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจค่อนข้างมากรวมไปถึงซูเปอร์
มาร์เก็ตของจีน ในซูเปอร์มาร์เก็ตมีสินค้าที่ทันสมัย แพลกใหม่ และมีสินค้าลดราคาเป็นจำนวนมาก ทำให้
รู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่มาเที่ยวซูเปอร์มาร์เก็ตวันหยุดสุดสัปดาห์ฉันและเพื่อนไปเที่ยวที่ซูเปอร์มาร์เก็ตแห่ง
หนึ่ง เนื่องด้วยวันหยุดจึงมีผู้คนจำนวนมากมาเที่ยวที่ห้างแห่งนี้ทำให้ฉันพลัดหลงกับเพื่อนขณะซื้อสินค้า
และโทรศัพท์ของฉันไม่มีแบตเตอรี่

การประเมินทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ.....เลขที่.....ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง : เพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินนักเรียน โดยใช้วิธีสังเกตขณะดำเนินการแสดงฉากสถานการณ์เป็นภาษาจีน และใส่คะแนนที่เป็นจริงของนักเรียนตามระดับคะแนน ดังนี้

- 4 = ความสามารถการพูดระดับมาก 3 = ความสามารถการพูดระดับปานกลาง
2 = ความสามารถการพูดระดับน้อย 1 = ความสามารถการพูดระดับปรับปรุง

รายการ	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ				
2. ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์				
3. การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์				
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ				
5. การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ				
6. ความมั่นใจในการพูด				
รวม				

เกณฑ์การประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ	4 หมายถึง บทสนทนามีความต่อเนื่องเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา 3 หมายถึง บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก 2 หมายถึง พูดแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่ 1 หมายถึง พูดแล้วต้องหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์	4 หมายถึง ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้ศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ 3 หมายถึง ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย 2 หมายถึง ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง 1 หมายถึง โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้
3. การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์	4 หมายถึง ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับฉากสถานการณ์ 3 หมายถึง สื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม 2 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆแต่ใช้ตอบในเหตุการณ์นั้นได้ 1 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ	4 หมายถึง ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ 3 หมายถึง ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้ 2 หมายถึง ออกเสียงผิดแต่พูดแล้วเข้าใจ 1 หมายถึง ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
5. การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	4 หมายถึง ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความได้ถูกต้อง 3 หมายถึง ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่ 2 หมายถึง ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้ 1 หมายถึง ออกเสียงไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง
6. ความมั่นใจในการพูด	4 หมายถึง น้ำเสียงเต็มเปี่ยมด้วยความมั่นใจ ความดังของเสียงเหมาะสม และใช้ภาษากายอย่างคล่องแคล่ว เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อดึงดูดให้ผู้ฟังรู้สึกสนใจในสิ่งที่อธิบาย 3 หมายถึง น้ำเสียงสะท้อนถึงความมั่นใจ ความดังของเสียงเหมาะสม และใช้ภาษากายในการสื่อสารพอสมควร เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อทำให้ผู้ฟังสนใจในสิ่งที่อธิบาย 2 หมายถึง น้ำเสียงสั้นครือบ้าง ใช้เสียงเบาบ้าง ดังบ้างสลับกันไป มีการใช้ภาษากายน้อยครั้งในการสื่อสาร 1 หมายถึง น้ำเสียงสั้นครือ ใช้เสียงเบาเหมือนการกระซิบ ไม่มีการใช้ภาษากายใดๆ ในการสื่อสาร

การแปลค่าเกณฑ์การประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้เกณฑ์การประเมินการให้คะแนนตามแนวคิดของออยเลอร์ (Oller, 1979) ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงคะแนนและแปลความหมายโดยใช้การแบ่งแบบอัตรภาคชั้นเกณฑ์การแปลความหมายในช่วงคะแนน ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 4.00 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.25 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.75 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับปรับปรุง

**แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้จากสถานการณ์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

ชื่อ.....เลขที่.....ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง : เพื่อประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินนักเรียนโดยใช้วิธีสังเกตในขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนและใส่คะแนนให้ตรงกับพฤติกรรมที่เป็นจริงของนักเรียนตามระดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมากที่สุด	4 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมาก
3 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับปานกลาง	2 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อย
1 หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อยที่สุด	

รายการ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม					
2. การทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
3. ความร่วมมือกันทำงาน					
4. การแสดงความคิดเห็น					
5. การรับฟังความคิดเห็น					
6. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
7. ความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน					
รวม					

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
1. แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม	5 หมายถึง มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสมภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องมีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่ากัน 4 หมายถึง แบ่งหน้าที่การทำงานตามความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม 3 หมายถึง แบ่งภาระหน้าที่ภายในกลุ่มโดยไม่คำนึงถึงความพร้อมหรือความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม 2 หมายถึง มีการแบ่งหน้าที่กันทำงานหรือกระจายหน้าที่การทำงานได้ไม่ทั่วถึง 1 หมายถึง ไม่มีการแบ่งหน้าที่การทำงานภายในกลุ่ม ภาระงานทั้งหมดตกเป็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	5 หมายถึง เอาใจใส่ มุ่งมั่น และปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ 4 หมายถึง ทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมายในกลุ่มให้สำเร็จ 3 หมายถึง พยายามทำงานในหน้าที่ให้ถูกต้อง แม้เป็นสิ่งที่ตนไม่ถนัด 2 หมายถึง ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด 1 หมายถึง ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
3. มีความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม	5 หมายถึง ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม 4 หมายถึง มีนักเรียนบางคนไม่สนใจในการทำงาน 3 หมายถึง นักเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งของกลุ่มไม่ร่วมกันทำงานกลุ่ม 2 หมายถึง นักเรียนบางคนทำงาน และไม่กระตุ้นให้เพื่อนร่วมทำ 1 หมายถึง ต่างคนต่างทำ ไม่มีการปรึกษากัน

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
4. แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม	5 หมายถึง แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ สร้างสรรค์ และใช้ภาษาที่สุภาพ ชัดเจน เข้าใจง่าย 4 หมายถึง แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม 3 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแต่เป็นการพูดขัดจังหวะในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูดแสดงความคิดเห็น 2 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม 1 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นต่อการทำงานกลุ่ม
5. รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	5 หมายถึง รับฟัง ยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม และเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น 4 หมายถึง วางแผนงานร่วมกันในทีมจากความคิดเห็นของเพื่อนร่วมทีม 3 หมายถึง สามารถยอมรับความแตกต่าง เปิดใจรับความคิดเห็นใหม่ ๆ แต่ยังไม่เต็มใจที่จะเรียนรู้และวางแผนงานร่วมกันในกลุ่ม 2 หมายถึง เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ยังคงนำความคิดเห็นส่วนตนในการทำงานกลุ่มเป็นหลัก 1 หมายถึง ไม่เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกร่วมกลุ่มเลย

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
6. มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	5 หมายถึง ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลแก่เพื่อนสมาชิก ร่วมกลุ่มตลอดการทำงาน แม้ไม่มีการร้องขอ 4 หมายถึง ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม เพื่อให้งาน ประสบความสำเร็จ 3 หมายถึง มีน้ำใจ ให้กำลังใจเพื่อนสมาชิกร่วมกลุ่ม อย่างจริงใจ 2 หมายถึง มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกแต่ไม่มีการ ให้กำลังใจเพื่อนร่วมกลุ่ม 1 หมายถึง ทำงานในหน้าที่ของตนจนสำเร็จ และมีการ ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกเป็นครั้งคราว

การแปลค่าเกณฑ์คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้รูปแบบมาตราส่วน
 ประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert,1932) แปลความหมายในช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญ
 ชม ศรีสะอาด,2556)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับดีมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับน้อยที่สุด

แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ฉากสถานการณ์ เรื่อง ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก 中国的超市真好玩

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติจากฉากสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นภาษาจีน โดยทำการแสดง
บทบาทสมมุติเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-10 นาที

ซูเปอร์มาร์เก็ตของจีนน่าเที่ยวมาก (中国的超市真好玩)

ฉันเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน ได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลจีนเป็นระยะเวลา 4 ปี ในระดับชั้น
ปริญญาตรี ฉันใช้ชีวิตในประเทศจีนมา 5 เดือนแล้ว ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจค่อนข้างมาก
รวมไปถึงซูเปอร์มาร์เก็ตของจีน ในซูเปอร์มาร์เก็ตมีสินค้าที่ทันสมัย แปลกใหม่ และมีสินค้าลดราคาเป็น
จำนวนมาก ทำให้รู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่มาเที่ยวซูเปอร์มาร์เก็ตในวันหยุดสุดสัปดาห์ฉันและเพื่อนไปเที่ยวที่
ซูเปอร์มาร์เก็ตแห่งหนึ่ง เนื่องด้วยวันหยุดจึงมีผู้คนจำนวนมากมาเที่ยวที่ห้างแห่งนี้ทำให้ฉันพลัดหลงกับ
เพื่อนขณะซื้อสินค้า และโทรศัพท์ของฉันไม่มีแบตเตอรี่

การประเมินทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ.....เลขที่.....ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง : เพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินนักเรียน โดยใช้วิธีสังเกตขณะดำเนินการแสดงฉากสถานการณ์เป็นภาษาจีน และใส่คะแนนที่เป็นจริงของนักเรียน ตามระดับคะแนน ดังนี้

- 4 = ความสามารถการพูดระดับมาก 3 = ความสามารถการพูดระดับปานกลาง
2 = ความสามารถการพูดระดับน้อย 1 = ความสามารถการพูดระดับปรับปรุง

รายการ	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ				
2. ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์				
3. การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์				
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ				
5. การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ				
6. ความมั่นใจในการพูด				
รวม				

เกณฑ์การประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ	4 หมายถึง บทสนทนามีความต่อเนื่องเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา 3 หมายถึง บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก 2 หมายถึง พูดแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่ 1 หมายถึง พูดแล้วต้องหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์	4 หมายถึง ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้ศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ 3 หมายถึง ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย 2 หมายถึง ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง 1 หมายถึง โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้
3. การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์	4 หมายถึง ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับฉากสถานการณ์ 3 หมายถึง สื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม 2 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆแต่ใช้ตอบในเหตุการณ์นั้นได้ 1 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ	4 หมายถึง ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ 3 หมายถึง ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้ 2 หมายถึง ออกเสียงผิดแต่พูดแล้วเข้าใจ 1 หมายถึง ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
5. การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	4 หมายถึง ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความได้ถูกต้อง 3 หมายถึง ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่ 2 หมายถึง ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้ 1 หมายถึง ออกเสียงไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง

เกณฑ์การประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ต่อ)

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
6. ความมั่นใจในการพูด	<p>4 หมายถึง น้ำเสียงเต็มเปี่ยมด้วยความมั่นใจ ความดังของเสียงเหมาะสมและใช้ภาษากายอย่างคล่องแคล่ว เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อดึงดูดให้ผู้ฟังรู้สึกสนใจในสิ่งที่อธิบาย</p> <p>3 หมายถึง น้ำเสียงสะท้อนถึงความมั่นใจ ความดังของเสียงเหมาะสม และใช้ภาษากายในการสื่อสารพอสมควร เช่น ยกมือ ผายมือ เพื่อให้ผู้ฟังสนใจในสิ่งที่อธิบาย</p> <p>2 หมายถึง น้ำเสียงสั้นเครือบ้าง ใช้เสียงเบาบ้าง ดังบ้างสลับกันไป มีการใช้ภาษากายน้อยครั้งในการสื่อสาร</p> <p>1 หมายถึง น้ำเสียงสั้นเครือ ใช้เสียงเบาเหมือนการกระซิบ ไม่มีการใช้ภาษากายใดๆ ในการสื่อสาร</p>

การแปลค่าเกณฑ์การประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้เกณฑ์การประเมินการให้คะแนนตามแนวคิดของออยเลอร์ (Oller, 1979) ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดแปลงคะแนนและแปลความหมายโดยใช้การแบ่งแบบอันตรภาคชั้นเกณฑ์การแปลความหมายในช่วงคะแนน ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 4.00 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.25 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.75 หมายถึง มีความสามารถการพูดระดับปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้จากสถานการณ์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ.....เลขที่.....ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง : เพื่อประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินนักเรียน โดยใช้วิธีสังเกตในขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนและใส่คะแนนให้ตรงกับพฤติกรรมที่เป็นจริงของนักเรียนตามระดับคะแนน ดังนี้

- 5 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมากที่สุด 4 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับมาก
3 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับปานกลาง 2 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อย
1 = มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม					
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย					
3. ให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วยดี					
4. แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของ กลุ่ม					
5. รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม					
6. มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม					
รวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
1. แบ่งการทำงานตามหน้าที่อย่างเหมาะสม	<p>5 หมายถึง มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสมภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องมีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่ากัน</p> <p>4 หมายถึง แบ่งหน้าที่การทำงานตามความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>3 หมายถึง แบ่งภาระหน้าที่ภายในกลุ่มโดยไม่คำนึงถึงความพร้อมหรือความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>2 หมายถึง มีการแบ่งหน้าที่กันทำงานหรือกระจายหน้าที่การทำงานได้ไม่ทั่วถึง</p> <p>1 หมายถึง ไม่มีการแบ่งหน้าที่การทำงานภายในกลุ่ม ภาระงานทั้งหมดตกเป็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง</p>
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	<p>5 หมายถึง เอาใจใส่ มุ่งมั่น และปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ</p> <p>4 หมายถึง ทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมายในกลุ่มให้สำเร็จ</p> <p>3 หมายถึง พยายามทำงานในหน้าที่ให้ถูกต้อง แม้เป็นสิ่งที่ตนไม่ถนัด</p> <p>2 หมายถึง ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทั้งหมด</p> <p>1 หมายถึง ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย</p>
3. มีความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม	<p>5 หมายถึง ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม</p> <p>4 หมายถึง มีนักเรียนบางคนไม่สนใจในการทำงาน</p> <p>3 หมายถึง นักเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งของกลุ่มไม่ร่วมกันทำงานกลุ่ม</p> <p>2 หมายถึง นักเรียนบางคนทำงาน และไม่กระตุ้นให้เพื่อนร่วมทำ</p> <p>1 หมายถึง ต่างคนต่างทำ ไม่มีการปรึกษากัน</p>

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ต่อ)

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน
4. แสดงความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม	5 หมายถึง แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์สร้างสรรค์ และใช้ภาษาที่สุภาพ ชัดเจน เข้าใจง่าย 4 หมายถึง แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการทำงานของกลุ่ม 3 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแต่เป็นการพูดขัดจังหวะในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูดแสดงความคิดเห็น 2 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของ ของกลุ่ม 1 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นต่อการทำงานกลุ่ม
5. รับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	5 หมายถึง รับฟัง ยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม และเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น 4 หมายถึง วางแผนงานร่วมกันในทีมจากความคิดเห็นของเพื่อนร่วมทีม 3 หมายถึง สามารถยอมรับความแตกต่าง เปิดใจรับความคิดเห็นใหม่ ๆ แต่ยังไม่เต็มใจที่จะเรียนรู้และวางแผนงานร่วมกันในกลุ่ม 2 หมายถึง เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ยังคงนำความคิดเห็นส่วนตนในการทำงานกลุ่มเป็นหลัก 1 หมายถึง ไม่เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกร่วมกลุ่มเลย
6. มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	5 หมายถึง ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลแก่เพื่อนสมาชิกร่วมกลุ่มตลอดการทำงาน แม้ไม่มีการร้องขอ 4 หมายถึง ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ 3 หมายถึง มีน้ำใจ ให้กำลังใจเพื่อนสมาชิกร่วมกลุ่มอย่างจริงจัง 2 หมายถึง มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกแต่ไม่มีการให้กำลังใจเพื่อนร่วมกลุ่ม 1 หมายถึง ทำงานในหน้าที่ของตนจนสำเร็จ และมีการช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกเป็นครั้งคราว

การแปลค่าเกณฑ์คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้รูปแบบมาตราส่วน
 ประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert,1932) แปลความหมายในช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญ
 ชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับดีมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีส่วนร่วมในการเรียนระดับน้อยที่สุด

ภาคผนวก ฉ
ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ ค.1 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			เฉลี่ย	แปลผล
		1	2	3		
1	การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด สอดคล้องกับพฤติกรรมการณ์เรียนแนวการ วัดและประเมินผลและภาระงาน/ชิ้นงาน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการ เรียน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน สามารถวัดได้	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
4	สาระการเรียนรู้ครบถ้วน สัมพันธ์กับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือ กระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้(กลยุทธ์ ในการจัดการเรียน)	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีกลยุทธ์ในการจัดการ เรียนรู้ส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคล ของผู้เรียน	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้จัดเรียงลำดับจากง่ายไป หายาก สอดคล้องกับเวลา	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
8	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก

ตารางที่ ค.1 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนภาษาจีนโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			เฉลี่ย	แปลผล
		1	2	3		
9	มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัด ฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนครบถ้วน	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
10	สื่อการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเองหรือฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
11	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
12	การวัดและประเมินผลมีเครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้วัดได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและจุดประสงค์	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
13	การวัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
14	การวัดและประเมินผลสนองต่อการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3	5	5	4.33	เหมาะสมมาก
เฉลี่ย					4.43	มีความเหมาะสมมาก

ตารางที่ ค.2 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ประเด็นพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเร็วเป็นธรรมชาติ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	ความถูกต้องของโครงสร้างทางไวยากรณ์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	การใช้คำศัพท์เหมาะสมกับฉากสถานการณ์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด ใช้เสียงสูงต่ำ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ค.3 ดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียน ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ประเด็นพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	การทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	ความร่วมมือกันทำงาน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	การแสดงความคิดเห็น	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	การรับฟังความคิดเห็น	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	ความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ค.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
0.87	ใช้ได้

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ ค.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
0.84	ใช้ได้

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างผลงานและภาพบรรยากาศการจัดการเรียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

กัญญาณัฐ สมหมาย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2562

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)

สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ประสบการณ์ทำงาน

ครูผู้สอน โรงเรียนมูลนิธิภูมิตะวันวิทยา จังหวัดปทุมธานี